

ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเลือกเรียนในคณะครุศาสตร์
ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันราชภัฏจันทรเกษม
กรุงเทพมหานคร

บทคัดย่อ
ของ
อังสนา สารเนวตร

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา
มีนาคม 2547

อังสนา สารเนตร.(2547). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเลือกเรียนในคณะครุศาสตร์
ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันราชภัฏจันทรเกษม กรุงเทพมหานคร.
ปริญญาโท กศ.ม.(จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการควบคุม: รองศาสตราจารย์เวณิ กริทอง
และอาจารย์ ดร. พาสนา จุลรัตน์

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อ ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเลือกเรียนใน
คณะครุศาสตร์ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันราชภัฏจันทรเกษม กรุงเทพมหานคร จำแนก
ตามตัวแปร 3 ด้าน คือ ตัวแปรด้านส่วนตัว ได้แก่ เพศ โปรแกรมวิชา บุคลิกภาพ ทักษะคิดต่อการ
เรียนในคณะครุศาสตร์ และลักษณะมุ่งอนาคต ตัวแปรด้านครอบครัว ได้แก่ อาชีพของผู้ปกครอง
และรายได้ของครอบครัว ตัวแปรด้านสิ่งแวดล้อม ได้แก่ ความศรัทธาต่อสถาบันที่ศึกษา และความ
ต้องการของตลาดแรงงาน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ ภาคปกติ
หลักสูตร 4 ปี ปีการศึกษา 2546 ของสถาบันราชภัฏจันทรเกษม จำนวน 231 คน เป็นนักศึกษา
ชาย 65 คน นักศึกษาหญิง 166 คน เครื่องมือที่ใช้คือ แบบสอบถามตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจ
ในการเลือกเรียนในคณะครุศาสตร์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
ของเพียร์สัน และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจในการเลือกเรียนในคณะครุศาสตร์
ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันราชภัฏจันทรเกษม กรุงเทพมหานคร มี 4 ตัวแปร ได้แก่
ความต้องการของตลาดแรงงาน (X_{10}) ทักษะคิดต่อการเรียนในคณะครุศาสตร์ (X_{12})
ลักษณะมุ่งอนาคต (X_{13}) และความศรัทธาต่อสถาบันที่ศึกษา (X_{14}) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่
ระดับ .01

2. ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับแรงจูงใจในการเลือกเรียนในคณะครุศาสตร์
ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันราชภัฏจันทรเกษม กรุงเทพมหานคร มี 1 ตัวแปร ได้แก่
อาชีพของผู้ปกครอง คือ อาชีพพนักงานบริษัทและอาชีพรับจ้าง (X_8) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่
ระดับ .05

3. ตัวแปรที่ไม่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเลือกเรียนในคณะครุศาสตร์
ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันราชภัฏจันทรเกษม กรุงเทพมหานคร มี 9 ตัวแปร ได้แก่
เพศชาย (X_1) เพศหญิง (X_2) โปรแกรมวิชาปฐมวัยและโปรแกรมวิชาการประถมศึกษา (X_3)
โปรแกรมวิชาจิตวิทยาและการแนะแนว (X_4) โปรแกรมวิชาเทคโนโลยีและนวัตกรรม (X_5)
อาชีพของผู้ปกครอง คือ อาชีพข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ (X_6) อาชีพเกษตรกรและอาชีพ
ธุรกิจส่วนตัว (X_7) รายได้ของครอบครัวต่อเดือน (X_9) และบุคลิกภาพ (X_{11})

4. ตัวแปรที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเลือกเรียนในคณะครุศาสตร์ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันราชภัฏจันทรเกษม กรุงเทพมหานคร มี 5 ตัวแปร โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ทักษะติดต่อการเรียนในคณะครุศาสตร์ (X_{12}) รายได้ของครอบครัวต่อเดือน (X_9) โปรแกรมวิชาเทคโนโลยีและนวัตกรรม (X_5) ความศรัทธาต่อสถาบันที่ศึกษา (X_{14}) และความต้องการของตลาดแรงงาน (X_{10}) ตามลำดับ ตัวแปรทั้ง 5 ตัวนี้ สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของแรงจูงใจในการเลือกเรียนในคณะครุศาสตร์ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันราชภัฏจันทรเกษม กรุงเทพมหานครได้ คิดเป็นร้อยละ 40.00 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

5. สมการที่สามารถพยากรณ์แรงจูงใจในการเลือกเรียนในคณะครุศาสตร์ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันราชภัฏจันทรเกษม กรุงเทพมหานคร ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนำค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวพยากรณ์มาเขียนสมการได้ดังนี้

5.1 สมการพยากรณ์แรงจูงใจในการเลือกเรียนในคณะครุศาสตร์ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันราชภัฏจันทรเกษม กรุงเทพมหานคร โดยใช้คะแนนดิบ

$$\hat{Y} = .973 + .627X_{12} + .578X_9 + .203X_5 + .198X_{14} + .123X_{10}$$

5.2 สมการพยากรณ์แรงจูงใจในการเลือกเรียนในคณะครุศาสตร์ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันราชภัฏจันทรเกษม กรุงเทพมหานคร โดยใช้คะแนนมาตรฐาน

$$Z = .471X_{12} + .219X_9 + .180X_5 + .172X_{14} + .133X_{10}$$

VARIABLES RELATED TO MOTIVATION ON STUDY IN FACULTY OF EDUCATION OF
THE UNDERGRADUATE STUDENTS OF RAJABHAT INSTITUTE CHANDRAKASEM
IN BANGKOK

AN ABSTRACT
BY
ANGSANA SARNCHAWATE

Presented in partial fulfillment of the requirements for the
Master of Education degree in Educational Psychology
at Srinakharinwirot University
March 2004

Angsana Sarnchawate. (2004). *Variables Related to Motivation on Study in Faculty of Education of The Undergraduate Students of Rajabhat Institute Chandrakasem in Bangkok*. Master thesis, M.Ed. (Educational Psychology). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor Committee : Assoc. Prof. Waythanee Greethong and Dr. Pasana Chularut.

The purpose of this research was to study variables related to motivation on study in Faculty of Education of the undergraduate students of Rajabhat Institute Chandrakhasem in Bangkok. These variables were divided into 3 dimensions., first of them was personal variables; gender, program of education, personality, attitude towards studying in Faculty of Education and future orientation, second of them was family variables; parental occupation and family income and third of them was environmental variables; faith of institute and marketing employed demand. The samples were 231 undergraduate students of Rajabhat Institute Chandrakhasem that study in normal curriculum; 65 males and 166 females. The Instrument was the variables related to motivation on study in Faculty of Education of the undergraduate students of Rajabhat Institute Chandrakhasem questionnaire. The data was analyzed by The Pearson Product Moment Correlation and Stepwise Multiple Regression Analysis.

The results were as follows :

1. There were significantly positive correlation among 4 variables ; marketing employed demand (X_{10}), attitude towards studying in Faculty of Education (X_{12}), future orientation (X_{13}) and faith of institute (X_{14}) at .01 level.
2. There were significantly negative correlation between parental occupation ; private officer and employee (X_8) at .05 level.
3. There were no significantly correlation among 9 variables ; male (X_1), female (X_2), program of early childhood education and program of elementary education (X_3), program of psychology and guidance (X_4), program of educational technology and innovation (X_5), parental occupation ; government officer or state enterprise (X_6), agriculture and personal business (X_7), family income (X_9) and personality (X_{11}).
4. There were significantly effected on motivation on study in Faculty of Education of the undergraduate students of Rajabhat Institute Chandrakhasem that ranking from the most to the least were 5 variables ; attitude towards studying in Faculty of Education (X_{12}),

family income (X_9), program of educational technology and innovation (X_5) faith of institute (X_{14}) and marketing employed demand (X_{10}) at .01 level. These variables could predicted motivation on study in Faculty of Education of the undergraduate students of Rajabhat Institute Chandrakhasem about percentage of 40.00.

5. The significantly predicted equations of motivation on study in Faculty of Education of the undergraduate students of Rajabhat Institute Chandrakhasem at .01 level were as follow :

5.1 The predicted equation in term of raw score were :

$$\hat{Y} = .973 + .627X_{12} + .578X_9 + .203X_5 + .198X_{14} + .123X_{10}$$

5.2 The predicted equation in term of standard score were :

$$Z = .471X_{12} + .219X_9 + .180X_5 + .172X_{14} + .133X_{10}$$

ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเลือกเรียนในคณะครุศาสตร์
ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันราชภัฏจันทรเกษม
กรุงเทพมหานคร

ปริญญานิพนธ์
ของ
อังสนา สารเนตร

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา
มีนาคม 2547
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ปริญญานิพนธ์
เรื่อง

ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเลือกเรียนในคณะครุศาสตร์
ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันราชภัฏจันทรเกษม
กรุงเทพมหานคร

ของ
นางสาวอังสนา สารเนวตร

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ ดร. นภาพร หะวานนท์)
วันที่ เดือน พ.ศ. 2547

คณะกรรมการสอบปริญญานิพนธ์

..... ประธาน
(รองศาสตราจารย์ เวชณี กรีทอง)

..... กรรมการ
(อาจารย์ ดร. พาสนา จุลรัตน์)

..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พรรณรัตน์ พลอยล้อมแสง)

..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(อาจารย์ วิไลลักษณ์ พงษ์โสภา)

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์นี้สำเร็จได้ด้วยดี เนื่องจากได้รับความกรุณาอย่างยิ่งจาก รองศาสตราจารย์ เวชณี กรีทอง ประธานควบคุมปริญญานิพนธ์ อาจารย์ ดร.พาสนา จุลรัตน์ กรรมการควบคุม ปริญญานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรณรัตน์ พลอยเลื่อมแสง และอาจารย์วิไลลักษณ์ พงษ์โสภา กรรมการแต่งตั้งสอบปากเปล่าปริญญานิพนธ์ ในการให้คำปรึกษา แนวคิด และข้อเสนอแนะ ตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ทำให้งานวิจัยนี้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ผู้วิจัยขอขอบพระคุณมา ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรณรัตน์ พลอยเลื่อมแสง ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรหมธิดา แสนคำเครือ และอาจารย์วิไลลักษณ์ พงษ์โสภา ที่กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ คุณภาพเครื่องมือวิจัย และกรุณาให้คำปรึกษา

ขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์มณฑรา ธรรมบุศย์ คณบดีคณะครุศาสตร์ ที่ให้ความอนุเคราะห์สถานที่และอำนวยความสะดวกในการทำวิจัย

ขอขอบคุณ อาจารย์จิตติวิมล สุขป้อม รวมทั้งคณาจารย์คณะครุศาสตร์ทุกท่าน ที่ช่วยอำนวยความสะดวกในการเก็บรวบรวมข้อมูล และขอขอบใจนักศึกษาระดับปริญญาตรี ภาคปกติ หลักสูตร 4 ปี คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏจันทรเกษม ทุกท่านที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามเป็นอย่างดี

ขอขอบคุณ นายแพทย์พงศ์ศักดิ์ ปัจฉิมกุล และชาวเทพธารินทร์ทุกท่าน ที่ให้ความช่วยเหลือในการทำปริญญานิพนธ์

ขอขอบคุณเพื่อนๆ ชาวจิตวิทยาการศึกษาทุกท่านที่ให้ความช่วยเหลือ และเป็นกำลังใจให้กับผู้วิจัยตลอดมา

ท้ายสุดนี้คุณค่าและประโยชน์ของปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบให้มารดาซึ่งเป็นผู้ให้กำเนิด เป็นที่เคารพรัก อบรมสั่งสอนและเลี้ยงดูผู้วิจัยเป็นอย่างดี และคณาจารย์ภาควิชาจิตวิทยาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษาทุกท่าน ที่ให้ความรู้ ให้ความช่วยเหลือ และให้กำลังใจแก่ผู้วิจัยด้วยดีเสมอมา

อังสนา สารเจนตร

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	3
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	3
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	3
การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง	3
ตัวแปรที่ศึกษา	4
นิยามศัพท์เฉพาะ	4
กรอบแนวคิดในการวิจัย	7
สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า	8
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	9
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเลือกเรียนในคณะครุศาสตร์	9
ความหมายของแรงจูงใจ	9
ความสำคัญของแรงจูงใจ	12
ประโยชน์ของแรงจูงใจ	12
ทฤษฎีเกี่ยวกับแรงจูงใจ	12
แนวคิดเกี่ยวกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อ	17
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเลือกเรียนในคณะครุศาสตร์	19
งานวิจัยต่างประเทศ	19
งานวิจัยในประเทศ	21
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพ	23
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพ	28
งานวิจัยต่างประเทศ	28
งานวิจัยในประเทศ	29
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติ	30

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
2(ต่อ) งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติ	36
งานวิจัยต่างประเทศ	36
งานวิจัยในประเทศ	37
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับลักษณะมุ่งอนาคต	37
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับลักษณะมุ่งอนาคต	42
งานวิจัยต่างประเทศ	42
งานวิจัยในประเทศ	44
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความศรัทธาต่อสถาบันที่ศึกษา	45
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความศรัทธาต่อสถาบันที่ศึกษา	46
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน	46
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน	47
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับคณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏจันทรเกษม	49
3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	56
การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง	56
ประชากร	56
กลุ่มตัวอย่าง	56
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	57
วิธีดำเนินการสร้างเครื่องมือ	57
วิธีการหาคุณภาพเครื่องมือ	68
การเก็บรวบรวมข้อมูล	69
วิธีจัดกระทำข้อมูล	69
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	70
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	71
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	71
การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	72
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	72

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
5 บทย่อ สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	80
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	80
สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า	80
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	80
ประชากร	80
กลุ่มตัวอย่าง	80
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	81
การเก็บรวบรวมข้อมูล	82
การวิเคราะห์ข้อมูล	82
สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล	82
อภิปรายผล	83
ข้อเสนอแนะ	96
ข้อเสนอแนะทั่วไป	96
ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป	96
บรรณานุกรม	98
ภาคผนวก	108
ภาคผนวก ก	109
ภาคผนวก ข	128
ประวัติย่อผู้วิจัย	137

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ และโปรแกรมวิชา.....	57
2	แสดงจำนวนและร้อยละของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏจันทรเกษม กรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศ โปรแกรมวิชา และอาชีพของผู้ปกครอง	73
3	แสดงค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปรด้านส่วนตัว ตัวแปรด้านครอบครัว ตัวแปรด้านสิ่งแวดล้อมและแรงจูงใจใน การเลือกเรียนในคณะครุศาสตร์ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันราชภัฏจันทรเกษม กรุงเทพมหานคร	74
4	แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรด้านส่วนตัว ตัวแปรด้านครอบครัว และตัวแปรด้านสิ่งแวดล้อม กับแรงจูงใจในการเลือกเรียนในคณะครุศาสตร์ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันราชภัฏจันทรเกษม กรุงเทพมหานคร	76
5	แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนของแรงจูงใจในการเลือกเรียนในคณะครุศาสตร์ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันราชภัฏจันทรเกษม กรุงเทพมหานคร	77
6	แสดงการวิเคราะห์ตัวแปรที่สามารถพยากรณ์แรงจูงใจในการเลือกเรียนใน คณะครุศาสตร์ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันราชภัฏจันทรเกษม กรุงเทพมหานคร	78
7	แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อของแบบสอบถามบุคลิกภาพ	129
8	แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อของแบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียน ในคณะครุศาสตร์	130
9	แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อของแบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคต	132
10	แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อของแบบสอบถามความศรัทธา ต่อสถาบันที่ศึกษา	134
11	แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อของแบบสอบถามแรงจูงใจในการเลือกเรียนใน คณะครุศาสตร์	135

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ

หน้า

1	แสดงความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการ ERG ของแอดเลอร์	13
2	แผนภูมิลำดับชั้นความต้องการของมนุษย์ตามทฤษฎีการจูงใจของมาสโลว์	14
3	เปรียบเทียบความต้องการของมาสโลว์และแอดเลอร์	16

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การศึกษาเป็นกระบวนการที่ทำให้มนุษย์สามารถพัฒนาคุณภาพชีวิตของตนเองให้สามารถดำเนินชีวิตในสังคมได้อย่างสันติสุข และสามารถเกื้อหนุนการพัฒนาประเทศไทยอย่างเหมาะสม สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทุกด้านของสังคม (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.

2535 : 8) เพราะการศึกษาเป็นรากฐานสำคัญที่สุดประการหนึ่งในการสร้างสรรค์ความเจริญก้าวหน้าและแก้ไขปัญหาต่างๆ ในสังคมได้ เนื่องจากการศึกษาเป็นกระบวนการที่ช่วยให้คนได้พัฒนาตนเองด้านต่างๆ ตลอดช่วงชีวิต ตั้งแต่การวางรากฐานพัฒนาการของชีวิตแต่แรกเกิด การพัฒนาศักยภาพและขีดความสามารถด้านต่างๆ ที่จะดำรงชีพและประกอบอาชีพได้อย่างมีความสุขรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงรวมเป็นพลังสร้างสรรค์การพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืนได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อพิจารณาว่าประเทศไทยจะต้องเข้าสู่วงจรของกระแสโลกาภิวัตน์ที่มีการแข่งขันสูง

พลังอำนาจของชาติจะเกิดขึ้นได้ก็ด้วยพลังอำนาจของคนที่มีความรู้เท่านั้น การศึกษาจึงมีความสำคัญสูงสุดในการสร้างชาติ

การศึกษาได้รับการยอมรับให้เป็นปัจจัยพื้นฐานอีกประการหนึ่ง ที่จะทำให้ชีวิตเป็นชีวิตที่สมบูรณ์ เช่นเดียวกับปัจจัยด้านอาหาร ยารักษาโรค เครื่องนุ่งห่ม เมื่อทุกคนเห็นคุณค่าและความสำคัญของการศึกษาเช่นนี้ ทุกคนจึงต้องการไฝหา (พจน์ สะเพียรชัย. 2526 : 8) การศึกษาจึงได้รับการพัฒนาและได้รับความสนใจจากประชาชนที่จะเข้าศึกษาต่อในระดับสูงขึ้น ด้วยวิธีการต่างๆ หลายวิธี และเป็นที่ยอมรับกันว่า การที่ได้รับการศึกษาในระดับสูงขึ้น เป็นวิธีที่สำคัญวิธีหนึ่งในการเลื่อนชั้นทางสังคม และจากสภาพสังคม เศรษฐกิจในปัจจุบัน ทำให้คนมองการศึกษาเปลี่ยนไป โดยเปรียบเทียบการศึกษาเหมือนใบเบิกทางหรือเครื่องมือในการหางานทำ หรือเป็นสื่อนำไปสู่ความสำเร็จและความเจริญก้าวหน้าในหน้าที่การงาน จึงเป็นเหตุให้คนส่วนใหญ่มีความต้องการในการที่จะได้รับการศึกษาในระดับสูงขึ้น

สถาบันอุดมศึกษาเป็นสถาบันที่ทำหน้าที่ในการศึกษาระดับสูงที่สังคมมอบหมายให้ ทำหน้าที่พัฒนาความเจริญงอกงามทางสติปัญญาและความคิด เพื่อความก้าวหน้าทางวิชาการ มุ่งสร้างสรรค์กำลังคนในด้านวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง เพื่อพัฒนาประเทศและมุ่งพัฒนาคนให้เป็น

ผู้มีคุณธรรม จริยธรรม มีความรู้ความเข้าใจในศิลปวัฒนธรรม เพื่อให้สามารถดำรงชีวิตอันมีค่าแก่บุคคล สังคม และประเทศชาติ (ราตรี พงษ์สุวรรณ. 2540 : 2 ; อ้างอิงจาก ราชกิจจานุเบกษา. 2520)

การศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษานั้นมีหลายสาขาวิชา สาขาวิชาการศึกษาเป็นสาขาวิชาหนึ่งที่เปิดสอนแทบทุกสถาบันอุดมศึกษา ซึ่งแสดงให้เห็นว่า สาขาวิชานี้มีผู้สนใจเลือกเข้าศึกษาต่อเป็นจำนวนมากสาขาหนึ่ง

คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏจันทรเกษม เป็นคณะหนึ่งซึ่งมีนักศึกษาให้ความสนใจที่จะเลือกเข้าศึกษาต่อในสาขาวิชาการศึกษา จากสถิติของผู้เข้าเรียนในคณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏจันทรเกษม ในช่วงระยะ 5 ปีที่ผ่านมาคือ ในระหว่างปีการศึกษา 2543-2546 จะเห็นว่า ปีการศึกษา 2543 มีนักศึกษาเข้าเรียน จำนวน 153 คน ปีการศึกษา 2544 มีนักศึกษาเข้าเรียน จำนวน 153 คน ปีการศึกษา 2545 มีนักศึกษาเข้าเรียน จำนวน 136 คน และปีการศึกษา 2546 มีนักศึกษาเข้าเรียน จำนวน 136 คน (งานทะเบียนและสถิติ คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏจันทรเกษม) จากสถิติดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า นักศึกษาให้ความสนใจในการเลือกศึกษาต่อในคณะครุศาสตร์เป็นจำนวนมาก

การศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีนั้น แต่ละบุคคลอาจมีเหตุผลมีแรงจูงใจแตกต่างกัน แรงจูงใจในการศึกษาของบุคคลในแต่ละระดับจะแตกต่างกันออกไปตามวัย ฐานะ และโอกาส (ทิพย์พรรณ นพวงศ์ ณ อยุธยา. 2526 : 32-35) ส่วนหนึ่งเนื่องมาจากความต้องการของผู้เรียน ส่วนหนึ่งมาจากค่านิยมในปริญญา (พจน์ สะเพียรชัย. 2526 : 8) รวมทั้งต้องการพัฒนาตนเองทั้งด้านอาชีพและด้านความรู้ เพื่อจะได้หางานง่ายขึ้น ประกอบอาชีพได้ดีขึ้น (ปฐม นิคมานนท์. 2528 : 321)

จากการที่ผู้วิจัยได้สำรวจข้อมูลเบื้องต้นของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏจันทรเกษม ปีการศึกษา 2546 โดยการสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอน ผลการสัมภาษณ์พบว่า นักศึกษาขาดความภาคภูมิใจ ไม่พึงพอใจในสภาพแวดล้อม และกังวลว่าจะหางานยากเมื่อจบการศึกษา ผู้วิจัยจึงทำการสำรวจข้อมูลเบื้องต้นของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏจันทรเกษม ภาคปกติ ปีการศึกษา 2546 จำนวน 40 คน โดยใช้แบบสอบถามปลายเปิด ซึ่งใช้คำถาม 1 ข้อว่า “ท่านคิดว่า ถ้าเลือกได้จะเลือกเข้าเรียนในคณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏจันทรเกษมเป็นอันดับแรกหรือไม่ เพราะเหตุใด” ผลการตอบแบบสอบถามพบว่า เหตุที่เลือกเข้าเรียนในคณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏจันทรเกษม เพราะว่า ชอบเป็นครู มีผู้ตอบจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 44.4 รองลงมา คือ เป็นสถาบันที่มีชื่อเสียงและเชื่อมั่นในสถาบัน มีผู้ตอบจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 38.9 รองลงมา คือ มีสาขาวิชาที่น่าสนใจ เช่น จิตวิทยา มีผู้ตอบ 2 คน คิดเป็นร้อยละ 11.1 และอันดับสุดท้ายคือ อยากเป็นครูเหมือนมารดา มีผู้ตอบ 1 คน คิดเป็นร้อยละ 5.6

จากข้อมูลที่ได้จากการสำรวจปัญหาเบื้องต้น แสดงให้เห็นว่า นักศึกษามีปัญหาเรื่อง

แรงจูงใจในการเลือกเข้าเรียนต่อในคณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏจันทรเกษม ซึ่งการขาดแรงจูงใจจะทำให้นักศึกษาเกิดความไม่กระตือรือร้น และส่งผลตามมาต่อการเรียนของนักศึกษาในอนาคตได้ สอดคล้องกับสุชา จันทน์เอมและสุรางค์ จันทน์เอม (2518 : 71-72) ที่กล่าวว่า แรงจูงใจเป็นสิ่งที่ทำให้บุคคลเกิดพลังที่จะทำแสดงพฤติกรรมต่างๆ อันจะทำให้เกิดการที่จะกระทำหรือไม่กระทำสิ่งหนึ่งสิ่งใด และทำให้เกิดความพร้อมในการเรียนได้เป็นอย่างดี นอกจากนี้ แรงจูงใจยังทำให้บุคคลหรือผู้เรียนสามารถไปสู่จุดหมายปลายทางที่พวกเขาคาดหวังไว้

ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเลือกเข้าเรียนต่อในคณะครุศาสตร์ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันราชภัฏจันทรเกษม กรุงเทพมหานคร

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของตัวแปรด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมกับแรงจูงใจในการเลือกเรียนในคณะครุศาสตร์ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันราชภัฏจันทรเกษม กรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาตัวแปรด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อม ที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเลือกเรียนในคณะครุศาสตร์ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันราชภัฏจันทรเกษม กรุงเทพมหานคร
3. เพื่อสร้างสมการพยากรณ์แรงจูงใจในการเลือกเรียนในคณะครุศาสตร์ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันราชภัฏจันทรเกษม กรุงเทพมหานคร

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

เพื่อเป็นข้อมูลให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการผลิตบัณฑิตคณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏจันทรเกษม ได้นำไปประกอบการพิจารณาในการรับนักศึกษาเข้าเรียนต่อในปีการศึกษาต่อไป ตลอดจนใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนา ปรับปรุงกิจกรรมการเรียนการสอนของคณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏจันทรเกษม ให้มีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ ชั้นปีที่ 1, 2, 3 และ 4 ภาคปกติ จาก 4 โปรแกรมวิชา คือ โปรแกรมวิชาปฐมวัย โปรแกรมวิชาการประถมศึกษา โปรแกรมวิชาจิตวิทยาและการแนะแนว และโปรแกรมวิชาเทคโนโลยีและนวัตกรรม หลักสูตร 4 ปี ปีการศึกษา 2546 ของสถาบันราชภัฏจันทรเกษม จำนวน 578 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในวิจัยครั้งนี้ เป็นนักศึกษาที่ได้มาจากการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามเกณฑ์ของเครจซ์และมอร์แกน (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2540 : 303 ; อ้างอิง Krejcie and Morgan. 1970 : 608) ได้จำนวนนักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง 231 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) โดยใช้โปรแกรมวิชาเป็นชั้น (Strata)

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่
 - 1.1 ตัวแปรด้านส่วนตัว ได้แก่
 - 1.1.1 เพศ
 - 1.1.2 โปรแกรมวิชา
 - 1.1.3 บุคลิกภาพ
 - 1.1.4 ทักษะคิดต่อการเรียนในคณะครุศาสตร์
 - 1.1.5 ลักษณะมุ่งอนาคต
 - 1.2 ตัวแปรด้านครอบครัว ได้แก่
 - 1.2.1 อาชีพของผู้ปกครอง
 - 1.2.2 รายได้ของครอบครัว
 - 1.3 ตัวแปรด้านสิ่งแวดล้อม ได้แก่
 - 1.3.1 ความศรัทธาต่อสถาบันที่ศึกษา
 - 1.3.2 ความต้องการของตลาดแรงงาน
2. ตัวแปรตาม ได้แก่ แรงจูงใจในการเลือกเรียนในคณะครุศาสตร์

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. แรงจูงใจในการเลือกเรียนในคณะครุศาสตร์ หมายถึง สิ่งเร้าหรือแรงกระตุ้นที่เป็นเหตุชักนำ ให้ผู้ที่จบการศึกษาระดับมัธยมปลายหรือเทียบเท่า ตัดสินใจเข้าเรียนต่อระดับปริญญาตรีในคณะครุศาสตร์ ในที่นี้ผู้วิจัย แบ่งออกเป็น 4 ด้าน ได้แก่

1.1 ด้านการพัฒนาตนเอง หมายถึง ความต้องการที่จะเพิ่มพูนความรู้ ความสามารถ ต้องการความก้าวหน้าในชีวิต เพื่อเพิ่มวุฒิทางการศึกษา ให้มีความทัดเทียมบุคคลอื่น

1.2 ด้านสังคม หมายถึง ความต้องการที่จะเป็นที่ยอมรับของบุคคลอื่น ต้องการเข้าสังคม สามารถร่วมกิจกรรมของสังคมได้ และเป็นผู้ทันสมัย

1.3 ด้านอาชีพ หมายถึง ความต้องการที่จะมีอาชีพที่ก้าวหน้า หางานทำได้ง่าย ประกอบอาชีพได้ดี และมีรายได้เพิ่มขึ้น

1.4 ด้านอิทธิพลจากบุคคลอื่น หมายถึง การส่งเสริม การชักจูง หรือการชี้แนะของบุคคล ได้แก่ บิดา มารดา ผู้ปกครอง ผู้บังคับบัญชา ญาติพี่น้อง อาจารย์ และเพื่อน หรือตัดสินใจเลือกด้วยตนเองโดยไม่ต้องอาศัยคำแนะนำจากใคร

2. ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเลือกเรียนในคณะครุศาสตร์ หมายถึง สิ่งที่สนับสนุนให้นักศึกษามีแรงจูงใจในการเลือกเรียนในคณะครุศาสตร์ ในที่นี้ผู้วิจัยแบ่งออกเป็น 3 ประเภท คือ ตัวแปรด้านส่วนตัว ตัวแปรด้านครอบครัว และตัวแปรด้านสิ่งแวดล้อม ดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.1 ตัวแปรด้านส่วนตัว ได้แก่

2.1.1 เพศ ได้แก่ นักศึกษาชาย และนักศึกษาหญิง

2.1.2 โปรแกรมวิชา หมายถึง กลุ่มวิชาที่เปิดสอนในระดับปริญญาตรี

คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏจันทรเกษม ในที่นี้มี 4 โปรแกรมวิชา คือ โปรแกรมวิชาปฐมวัย โปรแกรมวิชาการประถมศึกษา โปรแกรมวิชาจิตวิทยาและการแนะแนว และโปรแกรมวิชาเทคโนโลยีและนวัตกรรม

2.1.3 บุคลิกภาพ หมายถึง ลักษณะเฉพาะหรือพฤติกรรมที่แสดงออกของนักศึกษา ที่จะตอบสนองต่อสถานการณ์ต่างๆ ในการดำรงชีวิต ซึ่งทำให้นักศึกษานั้นมีความเป็นเอกลักษณ์ของตน ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ แบ่งตามแบบสำรวจการกระทำกิจกรรมของเจนกินส์ (Jenkins Activity Survey) โดยแบ่งออกเป็น 2 แบบ คือ

2.1.3.1 ลักษณะบุคลิกภาพแบบเอ เป็นลักษณะบุคลิกภาพของบุคคลที่รักความก้าวหน้า ชอบฟันฝ่าอุปสรรค มีความก้าวร้าว โกรธง่าย ชอบทำงานให้ประสบความสำเร็จและสัมฤทธิ์ผล ชอบทำงานด้วยความรวดเร็ว และไม่ชอบการรอคอย

2.1.3.2 ลักษณะบุคลิกภาพแบบบี เป็นลักษณะบุคลิกภาพของบุคคลที่ค่อนข้างเฉื่อยชา จิตใจเยือกเย็น ทำงานไปเรื่อยๆ ไม่หวังผลสัมฤทธิ์ในการทำงาน ไม่ชอบฟันฝ่าอุปสรรคต่างๆ อดทนและรอคอยได้

2.1.4 ทักษะคิดต่อการเรียนในคณะครุศาสตร์ หมายถึง ความคิด ความรู้สึก และแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมของนักศึกษา ที่มีต่อการเรียนในคณะครุศาสตร์ ในด้านความสำคัญ การเห็นคุณค่า และประโยชน์ที่จะนำไปใช้ ได้แก่ ด้านความคิด ด้านความรู้สึก และแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม ดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.1.4.1 ด้านความคิด ได้แก่ คิดว่าการเรียนในคณะครุศาสตร์มีความสำคัญ มีคุณค่า และมีประโยชน์ต่อการดำรงชีวิตประจำวัน และการทำงานร่วมกับผู้อื่น

2.1.4.2 ด้านความรู้สึก ได้แก่ ชอบ พอใจ ต้องการเรียนรู้นิเวศและวิชาต่างๆ ในคณะครุศาสตร์

2.1.4.3 ด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม ได้แก่ กระตือรือร้นในเวลาเรียน หมั่นศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม สนใจ รับฟังเรื่องราวเกี่ยวกับวิชาที่เรียนตามสื่อต่างๆ

2.1.5 ลักษณะมุ่งอนาคต หมายถึง การมองสู่อนาคตข้างหน้าของนักศึกษาเกี่ยวกับการประกอบอาชีพว่า เมื่อสำเร็จการศึกษาแล้ว สามารถหางานทำได้ง่าย เป็นที่ต้องการของตลาดแรงงาน โดยนักศึกษาที่มีลักษณะมุ่งอนาคตจะมีลักษณะดังนี้

2.1.5.1 สามารถคาดการณ์ไกลถึงผลที่อาจเกิดขึ้นจากการกระทำเกี่ยวกับการประกอบอาชีพ และตัดสินใจเลือกกระทำอย่างเหมาะสม

2.1.5.2 หาทางแก้ปัญหาและวางแผนดำเนินการ เพื่อเป้าหมายเกี่ยวกับการประกอบอาชีพในอนาคต

2.1.5.3 รู้จักเลือกที่จะกระทำและรอคอยผลที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต เกี่ยวกับการประกอบอาชีพ และมีความเพียรพยายามในปัจจุบันเพื่อประสบความสำเร็จในชีวิต

2.2 ตัวแปรด้านครอบครัว ได้แก่

2.2.1 อาชีพของผู้ปกครอง หมายถึง ชนิดงานของบิดา มารดา หรือผู้ให้การอุปการะนักศึกษา ประกอบการอยู่ ซึ่งทำให้เกิดรายได้ ในที่นี้ผู้วิจัยแบ่งออกเป็น 5 อาชีพได้แก่

2.2.1.1 รับราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ

2.2.1.2 เกษตรกร

2.2.1.3 ธุรกิจส่วนตัว

2.2.1.4 พนักงานบริษัท

2.2.1.5 อาชีพอื่น ๆ

2.2.2 รายได้ของครอบครัว หมายถึง เงินที่ได้รับจากการประกอบอาชีพของผู้ปกครองในแต่ละเดือน

2.3 ตัวแปรด้านสิ่งแวดล้อม ได้แก่

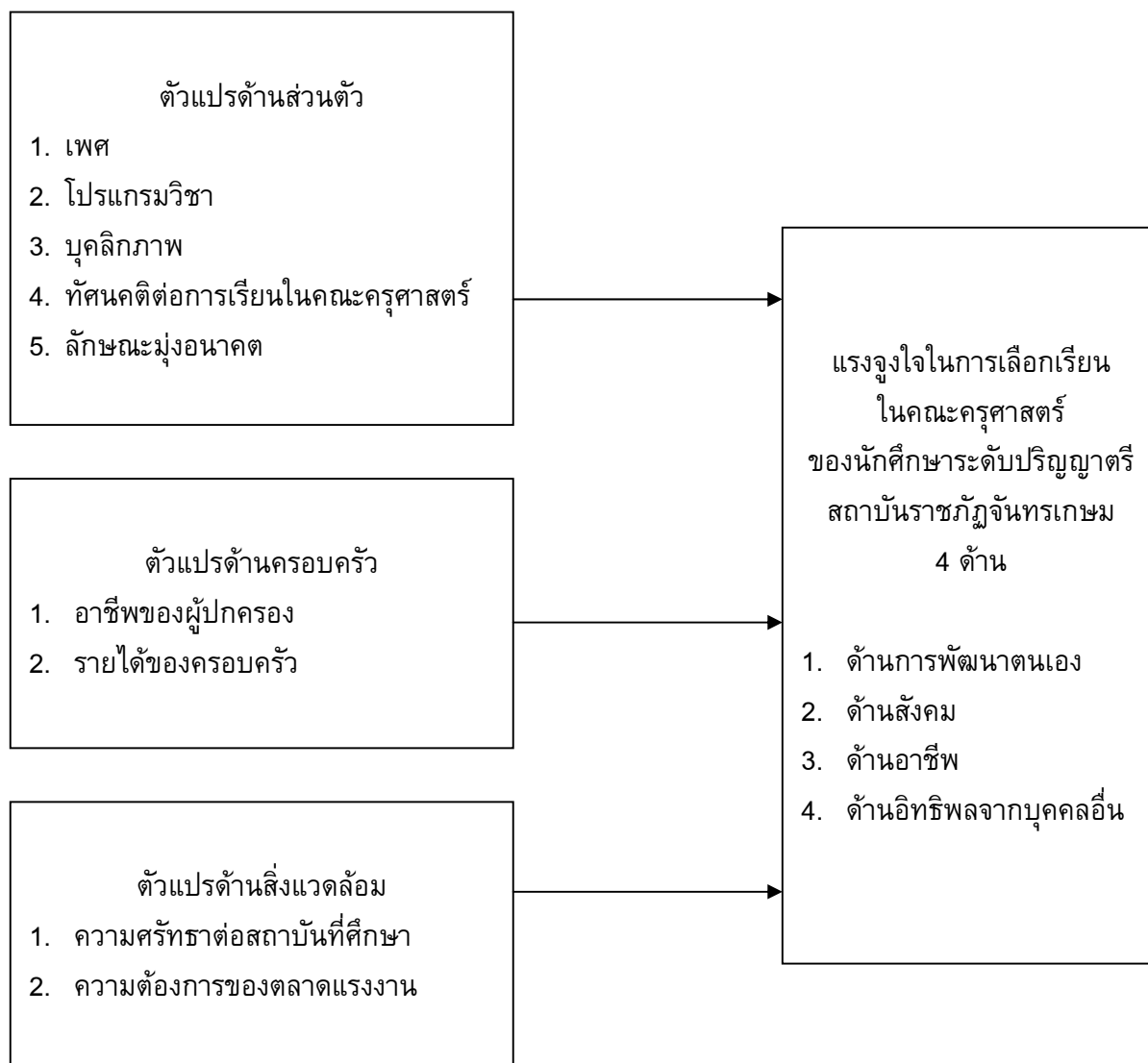
2.3.1 ความศรัทธาต่อสถาบันที่ศึกษา หมายถึง ความรู้สึกที่ดีของนักศึกษาที่มีต่อสถาบันที่เลือกเข้าศึกษาต่อ มีความเชื่อถือในสถาบันทั้งทางด้านชื่อเสียง อาจารย์ผู้สอนที่ทรงคุณวุฒิ สภาพแวดล้อมในสถาบัน พร้อมทั้งจะยอมรับเป้าหมายและค่านิยมของสถาบัน เต็มใจที่จะนำความรู้ความสามารถและยอมเสียสละความสุขบางส่วนของตน เพื่อประโยชน์และชื่อเสียงของสถาบัน

2.3.2 ความต้องการของตลาดแรงงาน หมายถึง ความคิดเห็นของนักศึกษาที่คิดว่าสถานประกอบการต่างๆทั้งภาครัฐและภาคเอกชน ต้องการผู้จบการศึกษาจากคณะครุศาสตร์ และสถานประกอบการต่างๆสามารถรองรับผู้จบจากคณะครุศาสตร์ได้เป็นจำนวนมาก เพื่อมาพัฒนางานด้านการเรียนการสอน และด้านต่างๆให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ตัวแปรอิสระ

ตัวแปรตาม

สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า

1. ตัวแปรด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อม มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเลือกเรียนในคณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏจันทรเกษม
2. ตัวแปรด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อม ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเลือกเรียนในคณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏจันทรเกษม

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารของงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้นำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเลือกเรียนในคณะครุศาสตร์
 - 1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเลือกเรียนในคณะครุศาสตร์
 - 1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเรียนในคณะครุศาสตร์
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า
 - 2.1 บุคลิกภาพ
 - 2.2 ทักษะต่อการเรียนในคณะครุศาสตร์
 - 2.3 ลักษณะมุ่งอนาคต
 - 2.4 ความศรัทธาต่อสถาบันที่ศึกษา
 - 2.5 ความต้องการของตลาดแรงงาน
3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับคณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏจันทรเกษม

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเลือกเรียนในคณะครุศาสตร์

1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเลือกเรียนในคณะครุศาสตร์

1.1.1 ความหมายของแรงจูงใจ

กิลฟอร์ดและเกรย์ (Guilford and Gray. 1970 : 12) ให้ความหมายของแรงจูงใจว่าเป็นสิ่งเร้าที่นำช่องทางและเสริมสร้างความปรารถนาในการประกอบกิจกรรมของมนุษย์

กูต (Good. 1973 : 375) ได้ให้ความหมายว่า แรงจูงใจ หมายถึง กระบวนการเร้าและสนับสนุนให้บุคคลกระทำกิจกรรมอย่างมีระบบ

เฮอร์เชย์ และแบลนชาร์ด (ทองหล่อ นาคหอม. 2535 : 19 ; อ้างอิงจาก Hersey and Blanchard. 1969 : 10) ได้ให้ความหมายว่า แรงจูงใจ หมายถึง การทำให้บุคคลแต่ละคนหรือกลุ่มคนกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งอย่างมีประสิทธิภาพตามที่ผู้จูงใจปรารถนา

ชายเดินเบอร์ก (ละมัยภรณ์ เพียงไทยสง. 2537 : 21 ; อ้างอิงจาก Scidenberg. 1976 : 51 – 55) ได้ให้ความหมายว่า แรงจูงใจ หมายถึง ความต้องการภายในบุคคลทางด้านชีววิทยาซึ่งแสดงออกมาโดยทางพฤติกรรม เพื่อสนองความต้องการ เช่น ความหิว ความกระหาย ความต้องการทางเพศ ซึ่งเป็นความต้องการพื้นฐานทางจิตวิทยาเพื่อให้มนุษย์มีความอยู่รอดได้

เมื่อมนุษย์มีการเรียนรู้จากสังคม จะมีความต้องการในสิ่งอื่น ๆ อีก เช่น ความต้องการเกียรติยศ ชื่อเสียง เป็นต้น

สมพงศ์ เกษมสิน (2516 : 414) กล่าวว่า แรงจูงใจ หมายถึง ความพยายามที่จะให้ผู้อื่นแสดงออกหรือปฏิบัติต่อสิ่งจูงใจ สิ่งจูงใจมีทั้งภายในและภายนอกตัวบุคคล แต่มูลเหตุจูงใจอันสำคัญของบุคคลคือความต้องการ

คิตต์ (สวัณห์ วัฒนวงศ์. 2544 : 156 ; อ้างอิงจาก Kidd. 1973 : 101) คำว่า แรงจูงใจ มาจากคำกริยาในภาษาลาตินว่า “Movere” ซึ่งมีความหมายตรงกับคำในภาษาอังกฤษว่า To move อันมีความหมายว่าเป็นสิ่งที่โน้มน้าวหรือมักจะชักนำให้บุคคลเกิดการกระทำหรือปฏิบัติการ

สมศักดิ์ คำศรี (2521 : 38) ได้ให้ความหมายว่าแรงจูงใจ หมายถึง ขบวนการทางจิตใจที่ผลักดันให้บุคคลแสดงพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งจนสำเร็จและถูกต้องตามแนวที่ต้องการ

ชูชีพ อ่อนโคกสูง (2522 : 39) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจ หมายถึง การสร้างพลังที่มีทิศทาง ซึ่งหมายถึงการกระตุ้นให้เกิดพฤติกรรมที่มีทิศทางเพื่อนำไปสู่จุดหมายอันใดอันหนึ่ง

บราวน์ (Brown. 1980 : 112 - 113) กล่าวว่า แรงจูงใจ หมายถึง แรงหรือพลังที่ผลักดัน กระตุ้นหรือเร้าความรู้สึกของบุคคลให้มีความสนใจ มีความเต็มใจในการปฏิบัติกิจกรรม เป็นสิ่งชี้ทิศทางของพฤติกรรมก่อให้เกิดพฤติกรรมที่นำไปสู่เป้าหมายตามที่บุคคลนั้นคาดหวังเอาไว้

โลเวลล์ (Lovell. 1980 : 109) ให้ความหมายของแรงจูงใจว่าเป็นกระบวนการที่ชักนำโน้มน้าวให้บุคคลเกิดความมานะพยายามเพื่อที่จะสนองตอบความต้องการบางประการให้บรรลุผลสำเร็จ

มัญญ ตนะวัฒนา (2525 : 49) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจ หมายถึง เป็นสภาพหรือสถานะที่อยู่ในตัวบุคคลที่จะแสดงออกหรือเป็นแรงผลักดันให้บุคคลแสดงพฤติกรรมไปสู่เป้าหมาย

เอนกกุล กริแสง (2526 : 36) กล่าวว่า การจูงใจ หมายถึง การกระตุ้นให้แสดงพฤติกรรมและการควบคุมพฤติกรรม ซึ่งทำให้คนเราแสดงปฏิกิริยาตอบสนองต่อสิ่งเร้าอย่างเดียวกันไม่เหมือนกันหรือทำให้คนบางคนมีพฤติกรรมไม่เหมือนเดิม

จรรยา โกมลบุญ (2528 : 27) ได้ให้ความหมายว่าแรงจูงใจ หมายถึง เป็นภาวะการณ์ที่อินทรีย์ถูกกระตุ้นและชี้แนะแนวทางให้อินทรีย์มีการตอบสนองไปสู่เป้าหมายหรือเป็นเครื่องล่อใจซึ่งเป็นความต้องการเฉพาะอย่างที่ทำให้ความพึงพอใจแก่บุคคล

กมลรัตน์ หล้าสูงษ์ (2528 : 227) ได้ให้ความหมายว่าแรงจูงใจ หมายถึง การกระตุ้นหรือล่อให้เกิดพฤติกรรมการเรียนรู้ขึ้นด้วยสิ่งเร้าหนึ่ง แรงจูงใจประกอบด้วยส่วนสำคัญ 2 ส่วน คือ

1. แรงจูงใจ (Motive) ได้แก่ ความต้องการ ความสนใจ ทัศนคติ ลักษณะนิสัย ฯลฯ ซึ่งเป็นสิ่งที่เกิดภายในร่างกาย

2. สิ่งจูงใจหรือเครื่องล่อ (Incentive) ได้แก่สิ่งเร้าต่าง ๆ ที่อยู่ภายนอกร่างกาย ซึ่งเป็นตัวกำหนดทิศทางของพฤติกรรม การจูงใจจะมีพลังมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับส่วนสำคัญทั้งสองส่วนนี้

ดวงเดือน พันธุมนาวิน (2528 : 18) กล่าวว่า แรงจูงใจ หมายถึง ปัจจัยต่าง ๆ ที่มีอิทธิพลเป็นแรงผลักดันให้บุคคลแสดงพฤติกรรม

เชียรศรี วิวิธสิริ (2530 : 25) ให้ความหมายว่า แรงจูงใจ คือพลังซึ่งทำให้เกิดพฤติกรรม และควบคุมแนวทางของพฤติกรรม หรือแรงจูงใจ หมายถึง สิ่งกระตุ้นอินทรีย์ หรือ ชี้นำให้อินทรีย์กระทำพฤติกรรมเพื่อไปสู่เป้าหมาย

ธงชัย สันติวงษ์ (2535 : 111) ให้ความหมายว่า แรงจูงใจ หมายถึง ความกระตือรือร้นในการทำงานนั่นเอง ผู้บริหารส่วนมากมักจะมีความเข้าใจถึงความสามารถของบุคคลว่าทำอะไรได้บ้าง แต่การที่บุคคลใดบุคคลหนึ่งจะทำงานเป็นผลสำเร็จออกมาได้หรือมากน้อยเพียงใดนั้น ย่อมขึ้นอยู่กับแรงจูงใจเป็นสำคัญ

อารี พันธุ์มณี (2538 : 179) ได้ให้ความหมายว่าแรงจูงใจ หมายถึง สภาวะใด ๆ ก็ตามที่กระตุ้นให้บุคคลแสดงพฤติกรรมออกมา

สำออง งามวิชา (2539 : 94 - 95) ให้ความหมายว่า แรงจูงใจ หมายถึง บุคคลทุกคนมีความต้องการ (Need) มากมายหลายอย่างบางอย่างก็เป็นความต้องการทางร่างกาย เช่น อาหาร น้ำ ความปลอดภัย สบายกาย บางอย่างก็เป็นความต้องการทางจิตใจ เช่น การเป็นที่ยอมรับ ความเด่น มีหน้ามีตา การมีสิทธิ์มีเสียงหรือได้เป็นส่วนหนึ่งของสังคม ความต้องการใดที่ยังอยู่ในระดับอ่อนหรือไม่รุนแรง ก็ยังไม่ผลักดันให้บุคคลแสดงพฤติกรรมออกมา แต่ถ้าเมื่อใดอยู่ในระดับที่รุนแรงแล้วก็จะกลายเป็นแรงจูงใจ (Motive) ที่ผลักดันให้บุคคลแสดงพฤติกรรมได้ เมื่อความต้องการได้รับการตอบสนองแล้วความรู้สึกตึงเครียดของบุคคลก็จะผ่อนคลายลง

ทรงพล ภูมิพัฒน์ (2540 : 99) ให้ความหมายว่า แรงจูงใจ หมายถึง พลังแรงภายในของบุคคล (หรือสัตว์) ที่ทำให้คนเรา (หรือสัตว์) เกิดพฤติกรรมและควบคุมแนวทางของพฤติกรรมให้บรรลุจุดหมาย

กันตยา เพิ่มผล (2541 : 46) ให้ความหมายว่า แรงจูงใจในแง่ของผู้บริหารว่า เป็นวิธีการที่ผู้บริหารใช้เพื่อให้ผู้ใต้บังคับบัญชาเกิดแรงจูงใจในการทำงาน เพื่อให้บรรลุตามเป้าหมายที่ผู้บริหารหรือที่องค์กรพึงประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพ

กุญชรี้ คำชาย (2542 : 215) ให้ความหมายว่า แรงจูงใจ หมายถึง แรงขับซึ่งพุ่งตรงไปที่เป้าหมายทั้งในลักษณะของการเข้าหาหรือการถอยห่าง

สุภัททา ปิณฑะแพทย์ (2542 : 143) ให้ความหมายว่า แรงจูงใจ หมายถึง แรงผลักดันที่ทำให้บุคคลมุ่งที่จะแสดงพฤติกรรมเกิดการเคลื่อนไหวของร่างกายให้ทำกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งเพื่อตอบสนองความต้องการนั้น

จากความหมายดังกล่าวสรุปได้ว่าแรงจูงใจ หมายถึง สภาวะหรือแรงกระตุ้นที่ทำให้บุคคลแสดงพฤติกรรมออกมาทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจเพื่อสนองความต้องการเพื่อบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตนเองต้องการ

1.1.2 ความสำคัญของแรงจูงใจ

สุชา จันทน์เอม และสุรางค์ จันทน์เอม (2518 : 71 - 72) กล่าวว่า แรงจูงใจ เป็นสิ่งที่ทำให้บุคคลเกิดพลังที่จะแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ อันจะทำให้เกิดการที่จะกระทำหรือไม่กระทำการสิ่งใด และทำให้เกิดความพร้อมในการเรียนได้เป็นอย่างดี นอกจากนี้แรงจูงใจยังทำให้บุคคลหรือผู้เรียนสามารถไปสู่จุดหมายปลายทางที่พวกเขาคาดหวังไว้

ชัยนาถ นาคบุปผา (2529 : 54 - 56) ได้กล่าวถึง ความสำคัญของแรงจูงใจว่าเป็นสิ่งที่มีอิทธิพลต่อการเรียนและการทำงานของบุคคลเป็นอย่างมาก หากผู้เรียนหรือผู้ทำงานได้รับแรงจูงใจในระดับสูง ย่อมทำให้พวกเขาตั้งใจเรียน หรือตั้งใจทำงานอย่างเต็มความสามารถโดยไม่ย่อท้อ

1.1.3 ประโยชน์ของแรงจูงใจ

กิติมา ปรีดีดิลก (2529 : 174) ได้ระบุถึงประโยชน์ของการจูงใจ ดังนี้

1. มีความภาคภูมิใจในหน้าที่การงานที่ทำอยู่
2. เกิดความร่วมมือร่วมใจในการทำงานให้แก่หน่วยงานอย่างเต็มที่
3. รู้จักหน้าที่ช่วยเหลือกัน
4. มีความสนใจในการสร้างสรรค์ มุ่งทำงานอย่างเต็มที่
5. สนใจและพอใจที่จะทำงานนั้น

1.1.4 ทฤษฎีเกี่ยวกับแรงจูงใจ

ทฤษฎีแรงจูงใจ เกี่ยวกับเรื่องความต้องการของมนุษย์ ได้มีผู้รู้หลายท่านได้อธิบายไว้จึงมีทฤษฎีเกี่ยวกับแรงจูงใจมากมายหลายทฤษฎี ในที่นี้จะนำเสนอ 3 ทฤษฎี คือ

1.1.4.1 ทฤษฎี ERG

แอตเลอร์ (ขนิษฐา วิเศษสาร และมุกดา ศรียงค์. 2537 : 212 ; อ้างอิงจาก Adler. 1930) กล่าวว่า ทฤษฎี ERG เป็นทฤษฎีการจูงใจอีกทฤษฎีหนึ่งที่มีความสำคัญกับความต้องการแอตเลอร์ เป็นผู้ตั้งทฤษฎีนี้ขึ้น โดย E มาจาก Existence R มาจาก Relatedness และ G มาจาก Growth เขาแบ่งความต้องการของมนุษย์เป็น 3 ประเภท คือ

1. ความต้องการเกี่ยวกับการดำรงชีวิต (Existence Needs) เป็นความต้องการทางวัตถุและสามารถตอบสนองให้พึงพอใจได้ โดยปัจจัยจากสิ่งแวดล้อมต่างๆ เช่น อาหาร น้ำ เงินเดือน รายได้อื่น ๆ นอกเหนือจากค่าจ้างและสภาพการทำงาน

2. ความต้องการเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับบุคคลอื่น (Relatedness Needs) เป็นความต้องการมีสัมพันธภาพกับบุคคลอื่น ๆ ที่สำคัญต่อตัวเขา ได้แก่ เพื่อนร่วมงาน ผู้บังคับบัญชา

ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา ครอบครัว และเพื่อนฝูง

3. ความต้องการพัฒนา (Growth Needs) ความต้องการนี้เกี่ยวข้องกับความต้องการที่จะพัฒนาความเป็นตัวของตัวเอง ความต้องการดังกล่าวจะเกิดขึ้นจากการพัฒนาความสามารถ ความเฉลียวฉลาด ความมีอำนาจที่จะกระทำอย่างใดอย่างหนึ่ง ซึ่งมีความสำคัญต่อบุคคล

ความต้องการดำรงชีวิตอยู่ (Existence needs)	ความต้องการเกี่ยวข้องกับสัมพันธ์ (Relatedness needs)	ความต้องการการพัฒนา (Growth needs)
ส่วนใหญ่เป็นรูปธรรม	←————→	เป็นรูปธรรมน้อยที่สุด
ความสัมพันธ์ในเชิงรูปธรรม		

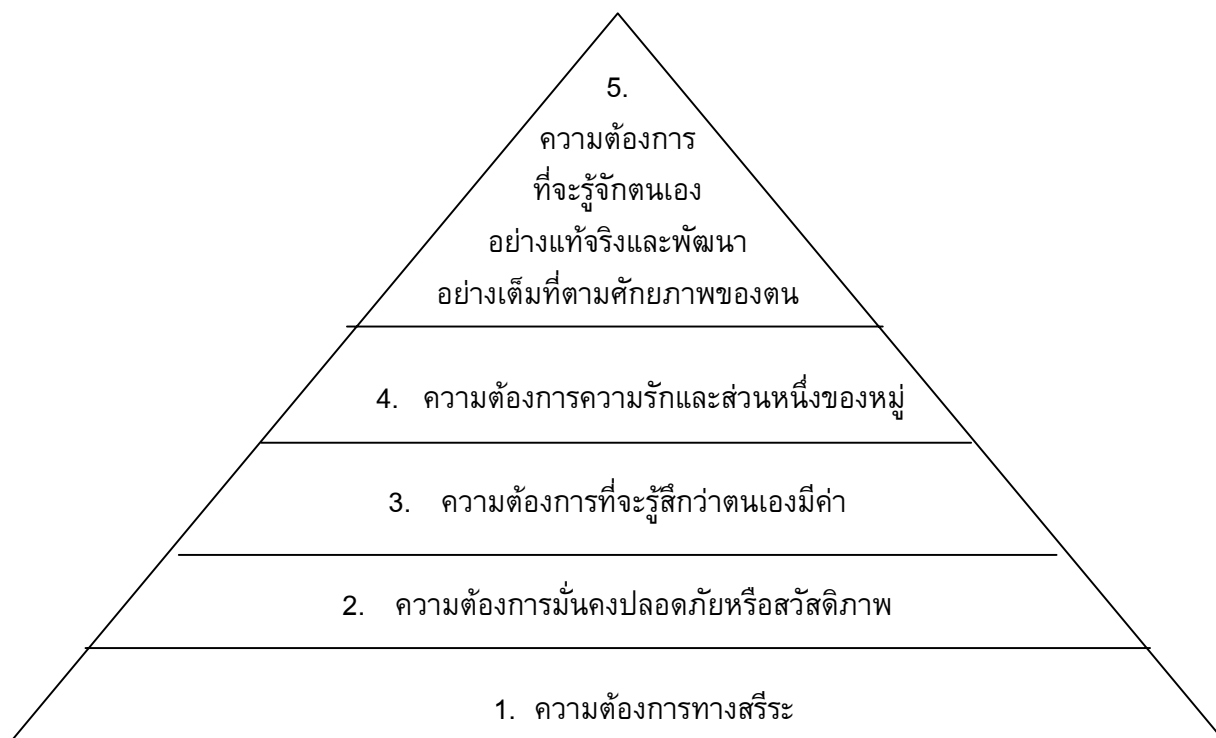
ภาพประกอบ 1 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการ ERG ของแอตเลอร์

1.1.4.2 ทฤษฎีการจูงใจของมาสโลว์ (Maslow 's General Theory of Human Motivation)

มาสโลว์ (สุรางค์ โค้วตระกูล. 2537 : 116-117 ; อ้างอิงจาก Maslow.1970) นักจิตวิทยาชาวอังกฤษ เป็นคนแรกที่ได้ตั้งทฤษฎีทั่วไปเกี่ยวกับแรงจูงใจไว้และเป็นที่ยอมรับอย่างแพร่หลาย สมมติฐานดังกล่าวมีสาระสำคัญดังนี้

1. มนุษย์มีความต้องการ และเป็นความต้องการที่ไม่มีการสิ้นสุด ขณะที่ความต้องการได้รับการตอบสนองแล้ว ความต้องการอย่างอื่นก็จะเข้ามาแทนที่ไม่มีวันสิ้นสุด
2. ความต้องการที่ได้รับการตอบสนองแล้ว จะไม่เป็นสิ่งจูงใจของพฤติกรรมอีกต่อไป
3. ความต้องการของมนุษย์ มีลำดับชั้นตามความสำคัญ (A Hierachy of Needs) คือ เมื่อความต้องการในระดับต่ำได้รับการตอบสนองแล้ว ความต้องการระดับสูงก็จะเรียกร้องให้มีการตอบสนองทันที

มาสโลว์ ได้แบ่งลำดับความต้องการของมนุษย์ไว้ดังแสดงในภาพ

ภาพประกอบ 2 แผนภูมิลำดับขั้นความต้องการของมนุษย์ตามทฤษฎีการจูงใจของมาสโลว์

จากภาพประกอบ 2 อธิบายได้ว่า ความต้องการของมนุษย์ตามทฤษฎีของมาสโลว์ จะเรียงลำดับความสำคัญจากขั้นที่ 1 ไปถึงขั้นที่ 5 ดังนี้

1. ความต้องการทางสรีระ หมายถึง ความต้องการพื้นฐานของร่างกาย เช่น ความหิว ความกระหาย ความต้องการทางเพศ และการพักผ่อน เป็นต้น ความต้องการเหล่านี้เป็นความต้องการที่จำเป็นสำหรับการมีชีวิตอยู่ มนุษย์ทุกคนมีความต้องการทางสรีระอยู่เสมอจะขาดเสียมิได้ ถ้าอยู่ในสภาพที่ขาดจะกระตุ้นให้คนมีกิจกรรมขวนขวายที่จะสนองความต้องการ

2. ความต้องการความมั่นคงปลอดภัยหรือสวัสดิภาพ หมายถึง ความต้องการความมั่นคงปลอดภัยทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ เป็นอิสระจากความกลัว ขู่เข็ญ บังคับจากผู้อื่นและสิ่งแวดล้อม เป็นความต้องการที่จะได้รับการปกป้องคุ้มกัน ความต้องการประเภทนี้เริ่มตั้งแต่วัยทารกกระทั่งวัยชรา ความต้องการที่จะมีงานทำเป็นหลักแหล่งก็เป็นความต้องการเพื่อสวัสดิภาพของผู้ใหญ่อย่างหนึ่ง

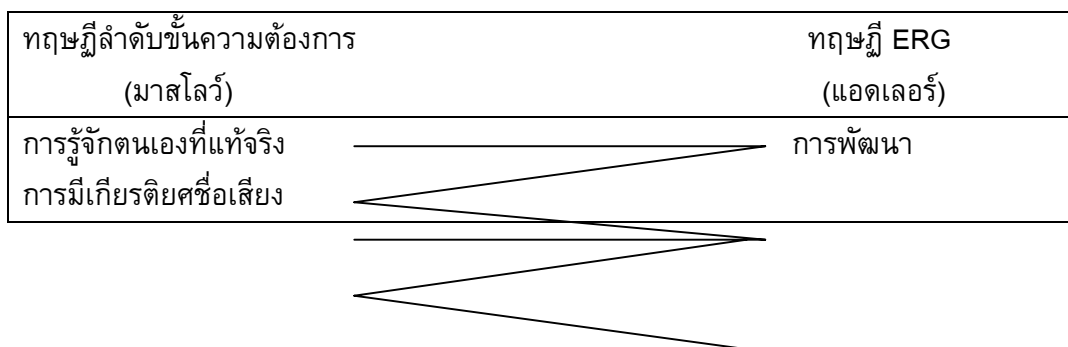
3. ความต้องการความรักและเป็นส่วนหนึ่งของหมู่ มนุษย์ทุกคนมีความปรารถนาจะได้เป็นที่รักของคนอื่น และต้องการมีความสัมพันธ์กับผู้อื่นและเป็นส่วนหนึ่งของหมู่ ทราบว่าทุกคน

ยอมรับตนเป็นสมาชิก คนที่รู้สึกเหงาไม่มีเพื่อน มีชีวิตที่ไม่สมบูรณ์ เป็นผู้ที่มีความต้องการประเภทนี้ คนที่รู้สึกว่าตนเป็นที่รักและยอมรับของหมู่ จะเป็นผู้ที่สมปรารถนาในความต้องการประเภทนี้

4. ความต้องการที่จะรู้สึกว่าตนเองมีค่า ความต้องการนี้ประกอบด้วยความต้องการที่จะประสบความสำเร็จ มีความสามารถ ต้องการที่จะให้ผู้อื่นเห็นว่า ตนมีความสามารถ มีคุณค่าและมีเกียรติ ต้องการได้รับการยกย่องนับถือจากผู้อื่น ผู้ที่มีความสมปรารถนาในความต้องการนี้จะเป็นผู้ที่มีความมั่นใจในตนเอง เป็นคนมีประโยชน์และมีค่า ตรงข้ามกับผู้ที่ขาดความต้องการประเภทนี้จะรู้สึกว่าตนไม่มีความสามารถและมีปมด้อย มองโลกในแง่ร้าย

5. ความต้องการที่จะรู้จักตนเองอย่างแท้จริง และพัฒนาตนเองอย่างเต็มที่ตามศักยภาพของตน มาสโลว์อธิบายความต้องการที่เรียกว่า Self Actualization ว่าเป็นความต้องการที่จะรู้จักตนเองตามสภาพที่แท้จริงของตน กล่าวที่จะตัดสินใจในการเลือกทางเดินชีวิต รู้จักค่านิยมของตนเอง มีความจริงใจต่อตนเอง ปรารถนาที่จะเป็นคนดีที่สุดในด้านที่จะมีความสามารถทำได้ ทั้งด้านสติปัญญา ทักษะ และอารมณ์ความรู้สึก ยอมรับตัวเองทั้งส่วนดีส่วนเสียของตน ที่สำคัญที่สุดก็คือการมีสติที่จะยอมรับว่าตนได้ใช้กลไกในการปรับตัว เพื่อเผชิญสิ่งแวดล้อมใหม่ๆที่เป็นสิ่งท้าทาย นำตื่นเต้นและมีความหมาย กระบวนการที่จะพัฒนาตนเองตามตามศักยภาพของตนเป็นกระบวนการที่ไม่มีจุดจบตลอดเวลาที่มีชีวิตอยู่ มนุษย์ทุกคนมีความต้องการที่จะพัฒนาตนเองอย่างเต็มที่ตามศักยภาพของตน เพราะมีน้อยคนที่จะได้ถึงขั้น Self Actualization อย่างสมบูรณ์

ทฤษฎีความต้องการของมาสโลว์และแอตเลอร์ แตกต่างกันที่การมุ่งใจเพื่อตอบสนองความต้องการ มาสโลว์มีความเห็นว่า ถ้าความต้องการทางสังคมไม่ได้รับการตอบสนองเท่าไร ก็ยังมีความปรารถนามากขึ้นเท่านั้น ส่วนแอตเลอร์กลับเห็นว่า ยิ่งความต้องการเกี่ยวข้องกับสัมพันธ์กับผู้อื่นไม่ได้รับการตอบสนองมากขึ้นเท่าไร บุคคลจะยิ่งหันกลับไปปรารถนาในความต้องการการดำรงชีวิตทางวัตถุมากขึ้น เช่นเดียวกับความต้องการการพัฒนา ถ้าไม่ได้รับการตอบสนองเพียงพอ ก็หันกลับไปปรารถนาในความต้องการเกี่ยวข้องกับสัมพันธ์กับผู้อื่นมากขึ้น นั่นก็คือ บุคคลจะปรารถนาในความต้องการที่เป็นรูปธรรมมากขึ้น ถ้าความต้องการที่เป็นนามธรรมไม่ได้รับการตอบสนองอย่างพอเพียง

ความต้องการทางสังคม	ความเกี้ยวข้องสัมพันธ์
ความปลอดภัย	
ความต้องการทางสรีระวิทยา	การดำรงชีวิตอยู่

ภาพประกอบ 3 เปรียบเทียบความต้องการของมาสโลว์และแอดเลอร์

1.1.4.3 ทฤษฎีความต้องการความสำเร็จของแมคเคลแลนด์ (The Need to Achieve Theory)

แมคเคลแลนด์ (ทองหล่อ นาคหอม. 2535 : 22 ; อ้างอิงจาก McClelland. 1961)

นักจิตวิทยาได้ทำการวิจัยในเรื่องความต้องการความสำเร็จพบว่า ผู้ที่ประสบความสำเร็จสูงทั้งหลาย แตกต่างกับผู้อื่นโดยทั่วไป โดยจะมีลักษณะดังนี้

1. มีความรับผิดชอบสูง แสวงหาโอกาสเพื่อที่จะได้มีโอกาสในการรับผิดชอบแก้ไข ปัญหาที่มีอยู่ พวกนี้จะมีความปรารถนาจะกระทำสิ่งต่างๆให้ดีขึ้นกว่าเดิมอยู่เสมอ
2. มีเป้าหมายระดับกลาง เพราะหากไม่ประสบความสำเร็จแล้วจะรู้สึกไม่สบายใจ ดังนั้นจึงไม่ตั้งเป้าหมายไว้สูงเกินไป เพื่อลดความเสี่ยงและให้ความเชื่อมั่นในความสำเร็จสูง
3. ต้องการได้รับข้อมูลกลับที่ทันการณ์เกี่ยวกับงานของตนว่าสำเร็จหรือล้มเหลว เพื่อ การตัดสินใจในงานของตนครั้งต่อไป

นอกจากความต้องการความสำเร็จหรือสัมฤทธิ์ผลจะเป็นแรงจูงใจในการทำงานแล้วยังมีความต้องการอีก 2 อย่างที่มีส่วนทำให้เกิดแรงจูงใจคือ ความต้องการความรัก ความเป็นพวกพ้อง ปรารถนาให้ผู้อื่นนิยมชมชอบและยอมรับนับถือผู้อื่นด้วย และความต้องการมีอำนาจบารมี ปรารถนาที่จะควบคุมบังคับหรือมีอิทธิพลเหนือผู้อื่น ต้องการที่จะทำให้อื่นมีความประพฤติหรือมีพฤติกรรมตามที่ต้องการ ส่วนมากมักจะเป็นคนที่พูดเก่ง ชอบการโต้แย้ง ชอบมีการติดต่อสัมพันธ์กับคนอื่น ๆ และมีการแสดงการใช้อำนาจ ผู้บริหารที่ดีมักจะเป็นคนที่มีแรงจูงใจทางด้านอำนาจบารมีสูงกว่าด้านความสำเร็จ และมักจะเป็นอำนาจบารมีที่มีใช้ในทางสังคมเสียมากกว่า

ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจของมนุษย์นั้นมีหลายทฤษฎีดังที่ได้กล่าวมาแล้ว แต่โดยสาระสำคัญของแต่ละทฤษฎีแล้วสามารถสรุปได้ว่า มนุษย์มีแรงจูงใจหรือความต้องการไม่สิ้นสุด โดยจะมีความต้องการในขั้นพื้นฐานมาก่อนคือ ความต้องการด้านปัจจัยสี่ ความต้องการด้านความมั่นคงทางเศรษฐกิจ หรือความมั่นคงในการปฏิบัติงาน และความต้องการความปลอดภัยทางด้านร่างกาย หลังจากที่ได้รับการตอบสนองขั้นพื้นฐานแล้ว ก็จะมีแรงจูงใจหรือความต้องการในขั้นต่อไป ซึ่งเป็นความต้องการในระดับสูงขึ้นไปคือ ต้องการความรัก ความเป็นเจ้าของ อยากมีเพื่อนพ้อง อยากมีชื่อเสียงเกียรติยศ ต้องการให้คนอื่นยกย่องนับถือ อยากมีอำนาจบารมีเหนือคนอื่น ๆ

ต้องการความเจริญก้าวหน้า ความสำเร็จและต้องรักษาความมีชื่อเสียง เกียรติยศ ความเด่น รวมทั้ง ความสำเร็จให้มียุ่ตลอดไป

1.1.5 แนวคิดเกี่ยวกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อ

เจือจันทร์ จงสถิตอยู่ (2525 : 19) ได้กล่าวถึงแรงจูงใจในการศึกษาว่าขึ้นอยู่กับปัจจัยต่าง ๆ ดังนี้

1. สภาพฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมที่แตกต่างกัน
2. ทุนทรัพย์ที่ใช้ในการศึกษามากหรือน้อยกว่ากัน
3. คุณภาพของการจัดการศึกษาที่แตกต่างกัน
4. ภูมิลำเนาของสถานศึกษาที่อยู่ในส่วนกลางหรือภูมิภาค
5. ความมีชื่อเสียงของสถานศึกษาที่แตกต่างกัน

พจน์ สะเพียรชัย (2526 : 8) ได้กล่าวถึงแรงจูงใจในการศึกษาระดับต่าง ๆ โดยเฉพาะในระดับอุดมศึกษานับวันจะมีแนวโน้มสูงขึ้นตามลำดับ ส่วนหนึ่งเนื่องมาจากความต้องการของผู้เรียน ส่วนหนึ่งมาจากค่านิยมในปริญญา และอีกส่วนหนึ่งมาจากการมีและไม่มีการทำงานซึ่งจากการพิจารณาการศึกษาที่ผ่าน ๆ มาปรากฏชัดอย่างหนึ่งคือ การศึกษาได้รับการยอมรับให้เป็นปัจจัยพื้นฐานอีกประการหนึ่งที่จะทำให้ชีวิตเป็นชีวิตที่สมบูรณ์ เช่นเดียวกับปัจจัยด้านอาหาร ยา รักษาโรค เครื่องนุ่งห่ม เมื่อทุกคนเห็นคุณค่าและความสำคัญของการศึกษาเช่นนี้ ทุกคนจึงต้องการไฝหา

ทิพย์พรรณ นพวงศ์ ณ อยุธยา (2526 : 32) ได้กล่าวถึงแรงจูงใจในการศึกษาว่าแรงจูงใจในการศึกษาของบุคคลในแต่ละระดับจะแตกต่างกันออกไปตามวัย ฐานะและโอกาส ความคิดเกี่ยวกับการเรียนอาจจะเริ่มมีแนวหันเหเข้าสู่ผลได้ทางเศรษฐกิจ เช่น จะเรียนสาขาที่หางานทำได้ง่าย มีรายได้ดีไม่ต้องทำงานหนักและที่สำคัญก็คือ ต้องเป็นงานประเภทที่ตนมีใจรักและชอบที่จะทำด้วย บางครั้งการเลือกเรียนสาขาวิชาต่าง ๆ ของเด็กวัยรุ่นมักขึ้นอยู่กับค่านิยมของพ่อแม่ พี่น้อง และเพื่อน โดยไม่คำนึงถึงความสามารถของผู้เรียน ในเรื่องการสนับสนุนของครอบครัวนี้ ครอบครัวใดมีฐานะทางเศรษฐกิจดีมักจะพยายามส่งเสียบุตรหลานให้ได้เรียนระดับสูงสุดเท่าที่สติปัญญาจะเอื้ออำนวยให้เรียนได้ อาจเรียนจนถึงระดับปริญญาโท ปริญญาเอก ส่วนครอบครัวใดที่มีฐานะทางเศรษฐกิจไม่ดีไม่อาจส่งบุตรหลานให้เรียนถึงระดับอุดมศึกษาได้ก็จำเป็นต้องให้ออกไปประกอบอาชีพช่วยเหลือครอบครัวก่อน เมื่อมีโอกาสในภายหน้าและถ้ามีความสนใจจึงกลับเข้าศึกษาต่อใหม่ ในการเข้าศึกษาของคนกลุ่มหลังนี้มักจะมีลักษณะแตกต่างไปจากกลุ่มแรก กล่าวคือคนกลุ่มหลังนี้มักจะเลือกเรียนในสิ่งที่ตนสนใจและเพื่อเพิ่มพูนวิทยฐานะทางสังคมและเศรษฐกิจด้วย

ปฐม นิคมานนท์ (2528 : 321) กล่าวว่าเหตุจูงใจให้ผู้ใหญ่เข้ามาเรียนเหตุหนึ่ง คือ

เหตุจูงใจด้านอาชีพ เป็นเหตุผลที่สำคัญและชัดเจนที่สุดโดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ใหญ่วัยต้นหรือคนหนุ่มสาวเข้าเรียน เพราะต้องการพัฒนาตนเองทั้งด้านอาชีพและด้านความรู้ เพื่อจะได้หางานง่ายขึ้น ประกอบอาชีพได้ดีขึ้น ได้รับการเลื่อนขั้นเลื่อนตำแหน่งหรือเพื่อให้มีรายได้เพิ่มขึ้น

ประหยัด ทองมาก (2529 : 48) แรงจูงใจที่ส่งผลหรืออิทธิพลโดยตรงต่อการศึกษา คือ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ซึ่งเป็นแรงจูงใจที่มีอยู่ในมนุษย์ทุกคนเป็นความต้องการทางจิตใจของมนุษย์ที่จะเอาชนะอุปสรรค ฝ่าฟันกระทำการที่ยาก ๆ ให้ประสบผลสำเร็จเป็นความปรารถนาที่จะกระทำการใด ๆ ให้สำเร็จโดยเร็วที่สุด และได้ผลดีที่สุดเท่าที่จะทำได้ ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ที่สูงจะบรรลุผลสำเร็จในการศึกษาและมีความมานะพยายามที่จะศึกษาในระดับสูงขึ้นไป

สุภัททา ปิณฑะแพทย์ (2542 : 144) ได้กล่าวถึงแรงจูงใจในการศึกษาว่าขึ้นอยู่กับปัจจัยต่าง ๆ ดังนี้

1. แรงจูงใจเกิดจากการต้องการความสุขส่วนตัว มนุษย์มีความต้องการหาความสุขให้กับตนเองหลีกเลี่ยงความไม่พึงพอใจ ดังนั้นแรงจูงใจจึงเป็นสิ่งสำคัญที่ให้นักศึกษาแสดงพฤติกรรมเพื่อแสวงหาความสุขไม่ว่าจะเป็นในด้านความสุขหรือความเจ็บปวด ซึ่งขึ้นอยู่กับความพอใจแห่งตน

2. แรงจูงใจเกิดจากการตอบสนองสัญชาตญาณ โดยไม่ต้องมีการเรียนรู้ เช่น การตอบสนองต่ออาหาร ตอบสนองต่อสิ่งเร้าทางเพศ และความเจ็บปวดต่าง ๆ

3. แรงจูงใจเกิดขึ้นตามเหตุและผล คนเรามีอิสระที่จะกระทำหรือตัดสินใจต่าง ๆ โดยมีเหตุผลและรู้ว่าตนต้องการอะไร ทำให้การตัดสินใจเลือกเป็นแรงจูงใจตามหลักเหตุและผล

4. แรงจูงใจเกิดจากแรงขับ การกระทำที่มนุษย์เลือกกระทำขึ้นอยู่กับความมากน้อยของแรงขับที่จะตัดสินใจให้เกิดแรงกระทำนั้น ๆ

5. แรงจูงใจเกิดจากการกระตุ้นของอารมณ์ ในบางครั้งบุคคลก็จะแสดงพฤติกรรมตามพลังของอารมณ์

และจากการสำรวจหาเหตุผลที่ทำให้ผู้ใหญ่เข้าเรียนในสถานศึกษา ของสถาบันการศึกษาผู้ใหญ่แห่งชาติของประเทศไทย หรือ NIAE (National Institute for Adult Education. 1970) พบว่า เหตุผลที่ผู้ใหญ่เข้าเรียนมีดังนี้

1. เหตุผลจูงใจด้านอาชีพ (Vocational Motives) เป็นเหตุผลที่สำคัญและชัดเจนที่สุด โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ใหญ่วัยต้น หรือคนหนุ่มสาวมาเข้าเรียน เพราะต้องการพัฒนาตนเองทั้งด้านอาชีพและด้านความรู้ เพื่อจะได้หางานง่ายขึ้น ประกอบอาชีพได้ดีขึ้น ได้รับการเลื่อนขั้น เลื่อนตำแหน่ง หรือเพื่อให้มีรายได้เพิ่มขึ้น เป็นต้น

2. เพื่อพัฒนาตนเอง (Self Development) เหตุผลข้อนี้มีความชัดเจนน้อยกว่าข้อแรก เช่น ต้องการเพิ่มพูนความรู้ ขยายโลกทรรศน์ หรือสนใจวิชาการแขนงหนึ่งแขนงใดโดยเฉพาะเรียนเพื่อยกระดับความรู้ของตน

3. เพื่อนำความรู้ไปปรับปรุงตนเองและครอบครัวให้ดีขึ้น (Captive Wives) เป็นเหตุผลสำคัญประการหนึ่งในสังคมในเมือง โดยเฉพาะแม่บ้านที่ไม่ได้ทำงานนอกบ้าน ต้องการเพิ่มพูนความรู้ให้ตัวเอง และเพื่อปรับปรุงสภาพความเป็นอยู่ในครอบครัว มักใช้เวลาว่างในช่วงเวลากลางวันเข้าเรียนการศึกษาผู้ใหญ่ เช่น เรียนทำอาหาร ตัดเย็บเสื้อผ้า เรียนภาษา ศิลปะแขนงต่าง ๆ เป็นต้น

4. เหตุจูงใจทางสังคม (Social Motives) นับว่าเป็นเหตุผลสำคัญอย่างหนึ่งโดยต้องการเข้าร่วมกิจกรรมเนื่องจากต้องการตามให้ทันคนอื่น ไม่อยากล้าหลัง ขจัดความเหงามา บางรายบอกว่าเข้าเรียน เพราะหวังว่าจะพบชายในฝัน หรือหญิงในฝัน บางคนเข้าเรียนตามพรรคพวก เพราะเพื่อนชวน หรือเพราะมีเวลาว่างในช่วงนั้นพอดี

5. เหตุผลอื่น เช่น สนใจกิจกรรมนั้นโดยเฉพาะ บางคนเห็นว่าเพราะมีโปรแกรมที่เปิดสอนอยู่ใกล้ ๆ บ้าน นอกจากนี้ก็เข้าเรียนเพราะความจำเป็นขึ้นมาในช่วงใดช่วงหนึ่งของชีวิต เช่น ในช่วงผู้ใหญ่วัยต้นต้องการรู้เรื่องการตกแต่งบ้าน การเลี้ยงลูก พัฒนาอาชีพ ในวัยกลางคนต้องการใช้เวลาว่างต้องการเข้าใจเรื่องของวัยรุ่นเพื่อสร้างความสัมพันธ์อันดีกับบุคคล ในวัยสูงอายุ มักจะเกี่ยวกับการปรับตัวเมื่อปลดเกษียณ เพื่อรักษาสุขภาพต้องการใช้เวลาว่างค้นหาสัจธรรมของชีวิต เป็นต้น

สรุป แรงจูงใจในการเลือกเรียนจะประกอบด้วยความต้องการและเป้าประสงค์ที่มีลักษณะผสมผสานกันหลายประการ ทั้งด้านความคิดเห็นส่วนตัว ด้านสังคม ด้านเศรษฐกิจ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง การมีชื่อเสียงของสถาบันและค่านิยมในสังคม

1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเลือกเรียนในคณะครุศาสตร์

1.2.1 งานวิจัยต่างประเทศ

ฮูล (Houle. 1961 : 15 – 16) ได้ศึกษาแรงจูงใจในการเข้าเรียนของผู้ใหญ่ในสหรัฐอเมริกา เมื่อปี ค.ศ. 1960 พบว่าผู้ใหญ่เข้ามาเรียนด้วยแรงจูงใจที่ต่างกัน โดยแบ่งเป็น 3 ประเภทคือ

1. มาเรียนอย่างมีเป้าหมาย (Goal Oriented) หมายถึง มาเรียนเพราะต้องการเพิ่มพูนความรู้และทักษะด้านวิชาชีพ หรือมาเรียนอย่างมีความหมาย โดยหวังที่จะนำความรู้ไปใช้กับหน้าที่การงานหรือในชีวิตประจำวัน

2. มาเรียนเพื่อต้องการเข้าร่วมกิจกรรม (Activity Oriented) หมายถึง มาเรียนเพราะชอบบรรยากาศของการศึกษา ชอบเข้าสังคม ต้องการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น หรือต้องการมีเพื่อนหรือเพื่อขจัดความเหงา โดยมีได้หวังที่จะนำความรู้ไปใช้แก้ปัญหาในชีวิตประจำวันแต่อย่างใด

3. มาเรียนเพราะต้องการที่จะรู้หรือเพื่อหาความรู้ (Learning Oriented) หมายถึง มาเรียนเพราะมีใจรักเรียนต้องการใช้ความสามารถในการเรียนที่มีอยู่ให้มากที่สุด โดยมีได้หวังที่จะนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันแต่อย่างใด

โบเชียร์ (Boshier. 1971 : 3 - 26) ได้ทำการศึกษาแรงจูงใจในการเข้าเรียนต่อของผู้ใหญ่ในประเทศแคนาดา นิวซีแลนด์ และสหรัฐอเมริกา โดยได้สร้างเครื่องมือหรือแบบวัดการเข้าเรียนต่อ (Educational Participation Scale หรือ EPS) และนำไปทำการศึกษายเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเข้าเรียนของผู้ใหญ่ในประเทศดังกล่าว โดยแบ่งแรงจูงใจออกเป็น 6 ด้าน คือ

1. การติดต่อสัมพันธ์กับผู้อื่น (Social Relationships)
2. การทำตามความคาดหวังของผู้อื่น (External Expectation)
3. การประกอบอาชีพ (Professional Advancement)
4. การหลีกเลี่ยงสภาพที่เป็นอยู่ (Escape / Stimulation)
5. การนำความรู้ไปช่วยเหลือชุมชน (Social Welfare)
6. การเรียนรู้เพื่อรู้ (Cognitive Interest)

มอร์สแตนและสมาร์ท (Morstain and Smart. 1974 : 83 - 89) ได้ศึกษาสาเหตุการเข้าเรียนต่อของผู้ใหญ่โดยใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 626 คน ผู้เรียนแต่ละคนเรียนสำเร็จหลักสูตร (Educational Participation) และให้เรียงลำดับเหตุผลการเข้าร่วมประชุมกิจกรรมทางการศึกษาที่เป็นไปได้ 48 ข้อ ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า เกินกว่าครึ่งของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบว่าเขาไม่ได้คิดจุดประสงค์ 9% ตอบว่าเพื่อให้รู้จักสร้างหรือปรับปรุงความสัมพันธ์ระหว่างสังคม และความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล อีก 9% มาเรียนเพื่อที่จะหนีกิจวัตรประจำวัน อีก 6% หนีความน่าเบื่อจากชีวิตประจำวัน

ดาเคนวัลด์ และเมอร์เรียม (Darkenwald and Merriam. 1982 : 128 - 130) ได้ศึกษาเหตุผลการเข้าเรียนต่อของผู้ใหญ่ ทั้งที่กำลังจะเข้าเรียนและที่กำลังเรียนอยู่ โดยได้แบ่งเหตุผลในการเข้าเรียนต่อของผู้ใหญ่ออกเป็น 9 ด้าน คือ

1. ด้านความรู้ (Knowledge Goal)
2. ด้านส่วนตัว (Personal Goal)
3. ด้านชุมชน (Community Goal)
4. ด้านศาสนา (Religious Goal)
5. ด้านสังคม (Social Goal)
6. ด้านการหนีความจำเจ (Escape Goal)
7. ด้านการทำตามกฎระเบียบ
8. ด้านเพื่อทำหน้าที่ให้ดีขึ้น
9. ด้านเพื่อความรู้ในเชิงวัฒนธรรม (Cultural Knowledge Goal)

1.2.2 งานวิจัยในประเทศ

อุไรวรรณ โพธิเวชเทวัญ (2539 : 85) ได้ศึกษาสิ่งจูงใจในการเลือกเรียนหลักสูตรธุรกิจศึกษาของนิสิตระดับปริญญาตรี ในสถาบันอุดมศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร พบว่า สิ่งจูงใจในการเลือกเรียนหลักสูตรธุรกิจศึกษาของนิสิต รวม 5 ด้าน อยู่ในระดับปานกลาง คือ ด้านความสนใจและความถนัด ด้านความคิดเห็นส่วนตัว ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคมและด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง นิสิตที่มีเพศต่างกันและผู้ปกครองมีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวต่างกันมีสิ่งจูงใจในการเลือกเรียนไม่แตกต่างกัน ส่วนนิสิตที่มีผู้ปกครองประกอบอาชีพต่างกันมีสิ่งจูงใจในการเลือกเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สมพงศ์ จิตจรัสอำพัน (2540 : 78) ได้ศึกษาองค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อสายวิชาบริหารธุรกิจของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า องค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านคุณลักษณะส่วนตัว ด้านลักษณะของงานที่เกี่ยวข้องกับงานที่ต้องการ และด้านคุณลักษณะของสถาบันเป็นองค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจในระดับมาก นักศึกษาที่เลือกสาขาวิชาต่างกัน มีองค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจด้านคุณลักษณะส่วนตัว และด้านลักษณะของงานที่เกี่ยวข้องกับงานที่ต้องการแตกต่างกัน นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันมีองค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจทั้ง 4 ด้านแตกต่างกัน

สว่างจิตร์ พัทธมณีปกรณ์ (2541 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง เหตุจูงใจในการเลือกเรียนวิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับของเหตุจูงใจในการเลือกเรียนวิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านความถนัด ความสนใจในวิชาชีพ ด้านความมั่นคงและก้าวหน้าในอาชีพ ด้านการยอมรับในสังคม ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องและเพื่อเปรียบเทียบเหตุจูงใจในการเลือกเรียนวิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจของนักศึกษาตามตัวแปรสถาบันที่จบการศึกษาในระดับ ปวช. หรือ ม.6 ประสพการณ์เดิมด้านคอมพิวเตอร์อาชีพของบิดามารดา และภูมิลำเนาของนักศึกษา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักศึกษาที่เลือกเรียนวิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร ชั้นปีที่ 1-2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2539 จำนวน 291 คน ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น การวิเคราะห์ข้อมูล โดยการคำนวณหาค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบหาค่าสำคัญของความแตกต่างทางสถิติโดยใช้ t-test และ F-test ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. นักศึกษามีเหตุจูงใจในการเลือกเรียนวิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจ โดยส่วนรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีด้านความมั่นคงและก้าวหน้าในอาชีพเป็นเหตุจูงใจสูงสุด รองลงมาได้แก่ เหตุจูงใจด้านการยอมรับในสังคมและด้านความถนัดความสนใจในวิชาชีพ ตามลำดับ ส่วนด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง อยู่ในระดับเหตุจูงใจน้อย

2. นักศึกษาที่จบการศึกษาในระดับ ปวช. หรือ ม.6 จากสังกัดโรงเรียนที่ต่างกัน มีเหตุจูงใจด้านความมั่นคงและก้าวหน้าในอาชีพในการเลือกเรียนวิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจแตกต่างกัน มีเหตุจูงใจด้านความมั่นคงและก้าวหน้าในอาชีพในการเลือกเรียนวิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจแตกต่างกัน ส่วนเหตุจูงใจในด้านอื่น ๆ และเหตุจูงใจโดยส่วนรวมไม่แตกต่างกัน

3. นักศึกษาที่มีประสบการณ์เดิมด้านคอมพิวเตอร์ต่างกัน มีเหตุจูงใจด้านความถนัดความสนใจในวิชาชีพในการเลือกเรียนวิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจแตกต่างกัน ส่วนเหตุจูงใจในด้านอื่น ๆ และเหตุจูงใจโดยส่วนรวมไม่แตกต่างกัน

4. นักศึกษาที่อาชีพของบิดา หรือ มารดาและภูมิลำเนาเดิมของนักศึกษาต่างกันมีเหตุจูงใจในการเลือกเรียนวิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจไม่แตกต่างกัน

สมชัย เจนจตุรงค์ (2542 : 90) ได้ศึกษาเรื่อง แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักศึกษาในวิทยาลัยพาณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ของนักศึกษาในวิทยาลัยพาณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร ใน 4 ด้าน ได้แก่ ด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านการสนับสนุนของผู้อื่น ด้านการประกอบอาชีพ และด้านการเรียนเพื่อรู้ โดยจำแนกตามแผนกวิชา เพศ และอาชีพของผู้ปกครอง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงในวิทยาลัยพาณิชยการ จำนวน 149 คน แผนกวิชาการเลขานุการ 27 คน แผนกวิชาการตลาด จำนวน 116 คน และแผนกวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ จำนวน 48 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประเมินค่า สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน t-test , F-test และใช้วิธีการทดสอบความแตกต่างระหว่างคู่ด้วยวิธีการเชฟเฟ ผลการวิจัยปรากฏ ดังนี้

1. นักศึกษามีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก โดยมีแรงจูงใจในด้านการเรียนเพื่อรู้มากที่สุด รองลงมาคือ ด้านการประกอบอาชีพ ด้านเหตุผลส่วนตัวและด้านการสนับสนุนของผู้อื่น

2. นักศึกษาที่เรียนแผนกวิชาต่างกัน มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านสนับสนุนของผู้อื่น ด้านการประกอบอาชีพ และด้านการเรียนเพื่อรู้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. นักศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการสนับสนุนของผู้อื่นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านเหตุผลส่วนตัวด้านการประกอบอาชีพ และด้านการเรียนเพื่อรู้แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

4. นักศึกษาที่อาชีพของผู้ปกครองแตกต่างกัน มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

2.1 บุคลิกภาพ

2.1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพ

2.1.1.1 ความหมายและความสำคัญของบุคลิกภาพ

“บุคลิกภาพ” นักจิตวิทยาและนักวิชาการให้ความหมายไว้หลายทัศนะด้วยกัน เช่น รุช (ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์. 2530 : 41 ; อ้างอิงจาก Ruch. 1953) กล่าวว่าบุคลิกภาพ คือตัวเราทั้งตัว หรืออวัยวะที่แสดงพฤติกรรมต่างๆ ออกมาและพฤติกรรมต่างๆ ที่แสดงออกมานั้นเป็นกระจกเงาที่สะท้อนความรู้สึกนึกคิดหรือทัศนคติของบุคคลนั้นๆ ฮิลการ์ดและแอทกินสัน (ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์. 2530 : 41 ; อ้างอิงจาก Hilgard and Atkinson. 1967) กล่าวว่า บุคลิกภาพ หมายถึง ลักษณะรวมของบุคคล และวิธีการแสดงออกของพฤติกรรมของเขา ส่วน อัลพอร์ต (จรรยา เกษศรีสังข์. 2537 : 11-15 ; อ้างอิงจาก Allport. 1967) ได้อธิบายว่า บุคลิกภาพเป็นระบบการเคลื่อนไหวของอินทรีย์ที่อยู่ภายในจิตใจบุคคลและเป็นตัวกำหนดลักษณะนิสัย (Traits) ประจำตัวของบุคคลนั้นทั้งหมด นอกจากนี้ อนาสตาซี (จรรยา เกษศรีสังข์. 2537 : 11-15 ; อ้างอิงจาก Anastasi. 1968) กล่าวว่า บุคลิกภาพของบุคคลเกิดจากปฏิสัมพันธ์ระหว่างพันธุกรรมกับสิ่งแวดล้อม พันธุกรรมเดียวกันแต่อยู่ในสิ่งแวดล้อมต่างกัน หรือแม้แตสภาพแวดล้อมและพันธุกรรมเดียวกัน อาจก่อให้เกิดบุคลิกภาพต่างกันก็ได้

นอกจากนี้ สายสุรี จุติกุล (2511 : 8) กล่าวเช่นเดียวกันว่า บุคลิกภาพ หมายถึง อุปนิสัย นิสัยใจคอ ความสนใจ ทัศนคติ วิธีการปรับตัว โครงสร้างของร่างกาย ซึ่งส่วนต่างๆ เหล่านี้จัดเป็นลักษณะที่สำคัญของแต่ละบุคคล และเชดสคัตต์ ไชวสินธุ์ (2530 : 3) กล่าวว่า บุคลิกภาพหมายถึงลักษณะนิสัยที่รวมเป็นแบบฉบับเฉพาะตัวของแต่ละบุคคลและเป็นสิ่งที่ทำให้เห็นความแตกต่างระหว่างบุคคลซึ่งพิจารณาได้จากรูปแบบพฤติกรรมของบุคคลนั้น

จากความหมายของบุคลิกภาพดังกล่าว สรุปได้ว่า บุคลิกภาพ คือ ลักษณะของบุคคลที่แสดงออกด้านการกระทำ เป็นลักษณะนิสัยของบุคคลเฉพาะตัว ซึ่งเกิดจากพันธุกรรมและสิ่งแวดล้อม

2.1.1.2 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อบุคลิกภาพ

อิริคสัน (ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์. 2530 : 42 ; อ้างอิงจาก Erikson. 1959) เชื่อว่าการพัฒนาบุคลิกภาพของมนุษย์นั้น มิได้หยุดยั้งแต่ในวัยเด็ก แต่จะมีการพัฒนาลักษณะต่างๆ ของบุคลิกภาพอย่างเป็นลำดับ ตลอดช่วงชีวิตของบุคคลแต่ละบุคคล

กาญจนา คำสุวรรณ (2524 : 194 – 195) กล่าวว่า ประสบการณ์ที่เกิดจากการเรียนรู้ทางสังคมและส่งผลต่อบุคลิกภาพนั้น แบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ คือ

1. ประสบการณ์ร่วมทางวัฒนธรรม เป็นประสบการณ์ที่บุคคลได้รับเหมือนกัน หรือต่างกัน มีผลให้บุคคลมีบุคลิกภาพที่แตกต่างกันตามความเชื่อ ทศนคติ ค่านิยม ประเพณี และคำสอนของสังคมนั้นๆ

2. ประสบการณ์เฉพาะตัว เป็นอิทธิพลที่ได้รับจากการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดา ผู้ปกครอง ที่แตกต่างกัน มีผลให้แต่ละคนได้รับการหล่อหลอมบุคลิกภาพไม่เหมือนกัน ผู้ที่ได้รับการศึกษาเหมาะสม มีความเชื่อมั่นในตนเอง มีเหตุผลและมองโลกในแง่ดี ในขณะที่ผู้ที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยหรือเข้มงวด จะมีบุคลิกภาพไปในทิศทางตรงกันข้าม มีความก้าวร้าว ไม่ไวใจคน หวาดระแวง และมีทัศนคติไม่ดีต่อสังคม

ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ (2530 : 44) กล่าวว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อบุคลิกภาพประกอบด้วยพันธุกรรม สิ่งแวดล้อม และช่วงเวลาในชีวิตของบุคคล กล่าวคือ

1. พันธุกรรม สิ่งถ่ายทอดทางพันธุกรรม ส่วนมากเป็นลักษณะทางกาย เช่น ความสูงต่ำ ลักษณะเส้นผม สีของผิว ชนิดของโลหิต โรคภัยไข้เจ็บบางชนิด และข้อบกพร่องทางร่างกายบางชนิด เช่นตาบอดสี ศีรษะล้าน นิ้วเกิน มือติดกัน ฯลฯ ซึ่งลักษณะทางกายเหล่านี้เป็นอิทธิพลของพันธุกรรมที่มีต่อบุคลิกภาพของแต่ละบุคคลทั้งสิ้น

2. สิ่งแวดล้อม มีอิทธิพลต่อการพัฒนาการของมนุษย์ทั้งพัฒนาการทางกายทางจิต และบุคลิกภาพ คือบุคคลอื่นๆ รอบตัวเรา ครอบครัว กลุ่มคน และวัฒนธรรม สิ่งแวดล้อมที่เป็นมนุษย์คนอื่นๆ นี้ จะมีอิทธิพลอย่างมากต่อการพัฒนาทางบุคลิกภาพ ทศนคติ และพฤติกรรมทางสังคมมนุษย์

3. ช่วงเวลาในชีวิตของบุคคล แสดงถึง ระดับพัฒนาการทางร่างกายและจิตใจ อันเกิดจากอิทธิพลร่วมระหว่างพันธุกรรมและสิ่งแวดล้อม ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน และแม้ระยะสำคัญของพัฒนาการของมนุษย์ส่วนมากจะอยู่ในช่วงชีวิตเด็กเป็นส่วนมาก

ฉลอง ภิมย์รัตน์ (2531 : 29 – 30) กล่าวว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อบุคลิกภาพ มี 2 ปัจจัยใหญ่ๆ คือ

1. องค์ประกอบด้านพันธุกรรม เป็นการถ่ายทอดยีนส์จากพ่อ แม่ หรือบรรพบุรุษไปสู่ลูกหลาน ได้แก่ ลักษณะทางด้านรูปร่าง หน้าตา ท่าทาง ผิวพรรณ อารมณ์ ตลอดจนระบบประสาทและเลือด เป็นลักษณะที่ติดตัวมาแต่เกิด

2. องค์ประกอบทางด้านสิ่งแวดล้อมทั้งที่เป็นธรรมชาติและสภาพวัฒนธรรม ประเพณี กฎเกณฑ์ ระเบียบต่างๆ ในสังคมที่บุคคลเกี่ยวข้องอยู่ เป็นผลให้เกิดการเรียนรู้ และปรับตัวให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมนั้นๆ ได้แก่ ลมฟ้าอากาศ ที่อยู่อาศัย อาหาร ตลอดจนคนที่อยู่ใกล้ชิด องค์ประกอบด้านสิ่งแวดล้อมนี้มีผลให้บุคคลเกิดการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน ส่งผลให้บุคลิกภาพของคนแตกต่างกัน

จากข้อความดังกล่าว สรุปได้ว่าอิทธิพลของพันธุกรรม สิ่งแวดล้อม และช่วงเวลาในชีวิตของบุคคล เป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลในการพัฒนาบุคลิกภาพของบุคคล ให้มีลักษณะที่ต่างกันไป

2.1.1.3 ประเภทของบุคลิกภาพ

การพิจารณาถึงความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะที่แสดงออกทางกายภาพโดยเฉพาะอย่างยิ่งลักษณะค้ำหน้าหรือโครงสร้างต่างๆ ของร่างกายและบุคลิกภาพ เป็นความเชื่อว่า บุคลิกภาพแต่ละอย่าง (Luthan. 1989 : 160) ดังนั้น จึงมีผู้แบ่งบุคลิกภาพของคนออกเป็นหลายประเภท เช่น ความคิดของจุง (Hergenharn. 1990 : 58 – 85 ; citing Jing. n.d.) ได้พิจารณาบุคลิกภาพของคนโดยยึดถือสังคมเป็นหลัก เขาได้แบ่งบุคลิกภาพของคนออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. บุคลิกภาพที่ชอบเก็บตัว (Introvert) เป็นคนที่ไม่ชอบยุ่งเกี่ยวกับผู้อื่น เคร่งครัดต่อระเบียบแบบแผน มีมาตรการและกฎเกณฑ์ที่แน่นอนในการควบคุมอุปนิสัยของตนเอง เชื่อตัวเอง และการกระทำทุกอย่างที่มักจะขึ้นอยู่กับตัวเองเป็นหลัก บุคคลประเภทนี้จะผูกพันกับตนเองมากกว่าที่จะผูกพันกับสังคมหรือบุคคลอื่น

2. บุคลิกภาพที่ชอบแสดงตัว (Extrovert) เป็นคนเปิดเผย คุยเก่ง ร่าเริง ปรับตัวได้ดีในสิ่งแวดล้อมต่างๆ มีความเชื่อมั่นในตนเองบนรากฐานของเหตุผลและความจริง

เครซเมอร์ (Samuel. 1981 : 190 – 191 ; citing Kretschmer. 1921) และ เชลดอน (Burger. 1986 : 189 ; citing Sheldon. 1942) เห็นว่าบุคลิกภาพของคนขึ้นอยู่กับรูปร่างลักษณะของคน จึงได้แบ่งบุคลิกภาพของคนตามรูปร่างหรือโครงสร้างทางสรีรวิทยาสอดคล้องกันเป็น 3 ประเภทคือ

1. ประเภทที่มีร่างกายอ้วนเตี้ย คอโต ร่างกายมีไขมันมาก พุงยื่น (Pygmy หรือ Endomorphy) คนประเภทนี้เป็นคนที่ชอบแสวงหาความสบาย ไม่รีบร้อน ชอบการสังคม สนุกสนานรื่นเริง โกรธง่ายหายเร็ว และกินจุ

2. ประเภทที่มีรูปร่างผอมสูง ตัวยาว แขนยาว อ่อนแอ (Asthenic หรือ Ectomorphy) คนประเภทนี้มีลักษณะเคร่งขรึม เอาการเอางาน มีความเครียดทางอารมณ์อยู่เป็นนิจ ชอบสันโดษ ไม่เข้าสังคม

3. ประเภทที่มีรูปร่างใหญ่ แข็งแรง เต็มไปด้วยกล้ามเนื้อ ร่างกายแข็งแรง ชอบออกกำลังกาย (Athletic หรือ Mesomorphy) คนประเภทนี้ชอบทำอะไรแปลกๆ ชื่นๆ ไม่ใคร่มีความทุกข์ร้อน ไม่เคยพูดเรื่องความเป็นความตาย สนุกอยู่เสมอ

นอกจากนี้ ฟรีดแมน และโรเซนแมน (Farmer and others. 1984 : 34 ; citing Friedman and Rosenmen. 1974) ได้แบ่งบุคลิกภาพของคนตามลักษณะพฤติกรรมที่แสดงออก โดยแบ่งออกเป็น 2 ประเภทคือ บุคลิกภาพแบบ เอ และบุคลิกภาพแบบ บี รายละเอียดของบุคลิกภาพทั้ง 2 มีดังนี้

1. บุคลิกภาพแบบ เอ (Type A Personality) เป็นบุคลิกภาพของบุคคลที่มีพฤติกรรมดังต่อไปนี้ (Organ and Hamner. 1982 : 272 – 273 ; Farmer and others. 1984 : 35 ; Smith and Anderson. 1986 : 1166 – 1167 ; Fontana and others. 1987 : 177)

1.1 มีความทะเยอทะยาน (Intense Ambition) เป็นบุคคลที่มีความปรารถนาอย่างแรงกล้าที่อยากจะทำประสบความสำเร็จ

1.2 ชอบแข่งขัน (Competitive Drive) เป็นบุคคลที่ชอบต่อสู้แข่งขันกับผู้อื่นเพื่อให้ตนเองได้ดีกว่าคนอื่น

1.3 แข่งขันกับเวลา (Time Urgency) เป็นบุคคลที่กระทำการต่างๆ อย่างเร่งด่วนใช้เวลาให้เกิดประโยชน์มากที่สุด ทำงานตามแผนเวลา

1.4 สร้างศัตรู (Hostility) เป็นบุคคลที่ยึดตนเองเป็นที่ตั้ง ชอบแสดงออกนอกทาง ข่มขู่ผู้อื่น อาฆาตแค้น และขาดความเห็นใจกับความเจียม

1.5 อดทนต่ำ (Impatient) เป็นบุคคลที่มีความอดทนต่ำต่อการรอคอย และอดทนต่ำต่อสภาพแวดล้อมทางกาย ทนไม่ได้กับความเฉื่อย

1.6 มีความก้าวร้าว (Aggressiveness) เป็นบุคคลที่นิยมใช้ความรุนแรงในการแก้ปัญหาความคับข้องใจ แบ่งเป็นความก้าวร้าวทางวาจา และความก้าวร้าวทางร่างกาย

2. บุคลิกภาพแบบ บี (Type B Personality) เป็นบุคลิกภาพที่มีลักษณะตรงกันข้ามกับบุคลิกภาพแบบ เอ ซึ่งเป็นบุคคลที่ไม่ทะเยอทะยาน ไม่มุ่งเอาชนะ มีความสงบเสถียร ทำงานไปพักผ่อนไป ไม่รีบร้อน (Greene and others. 1985 : 165 ; Mitchell and Lanson. 1987 : 203 ; Robbins. 1989 : 511)

2.1.1.4 ประวัติความเป็นมาของการศึกษาบุคลิกภาพแบบ เอ และบุคลิกภาพแบบ บี
บุคลิกภาพแบบ เอ เป็นบุคลิกภาพที่ค้นพบในราวปี ค.ศ. 1960 อันเนื่องมาจากนายแพทย์ โรเซนแมน (Rosenmen) ได้เริ่มสังเกตผู้ป่วยโรคหัวใจว่ามีบุคลิกภาพบางอย่างที่แปลกไปจากผู้ป่วยอื่นๆ จากการสังเกตเหตุการณ์บางอย่างในคลินิกโรคหัวใจของเขา พบว่าแก้อีกที่ผู้ป่วยโรคหัวใจมานั่งตรวจนั้นจะมีรอยสักเฉพาะตรงขอบแก้อีกที่นั่น แสดงว่า คนไข้ส่วนใหญ่ของเขานั้นแต่ตรงขอบแก้อีกซึ่งทำให้เขาคิดว่าคนเช่นนี้จะต้องเป็นคนรีบร้อน เพราะคนที่ทำอะไรรีบร้อนรีบเร่ง

มักนั่งเก้าอี้แค่ตรงขอบเก้าอี้ จะได้ลุกขึ้นได้รวดเร็ว คล้ายกับเป็นลักษณะของความพร้อมที่จะเคลื่อนไหวได้ทันที จากความคิดนี้ทำให้เขาคิดว่า น่าจะมีบุคลิกภาพบางอย่างที่เป็นปัจจัยต่อการเกิดโรคหัวใจ ซึ่งสอดคล้องกับการสังเกตของเขาอีกว่า ผู้ป่วยโรคหัวใจบางคนนั้นไม่มีปัจจัยเสี่ยง (Risk Factor) ที่เคยเชื่อกันว่าเป็นสาเหตุสำคัญของโรคหัวใจเลย แต่เดิมนั้น พบว่า การมีโคเรสเตอรอลสูง ความดันโลหิตสูง การสูบบุหรี่ การเป็นเบาหวาน และความอ้วน เป็นปัจจัยที่เสี่ยงต่อการเกิดโรคหัวใจ ดังนั้น เขาจึงใช้เวลา 8 ปี ในการร่วมกันศึกษาและวิจัยบุคลิกภาพของผู้ป่วยโรคหัวใจและในที่สุดก็พบว่า มีบุคลิกภาพชนิดหนึ่ง ซึ่งต่อมาเราใช้ชื่อว่าบุคลิกภาพแบบ เอ และบุคคลที่มีบุคลิกภาพตรงกันข้าม เรียกว่า มีบุคลิกภาพแบบ บี การค้นพบบุคลิกภาพแบบ เอ นั้นถือว่าการค้นพบที่สำคัญเพราะบุคลิกภาพแบบ เอ เป็นปัจจัยที่เสี่ยงกว่าปัจจัยกายภาพทุกตัว ถ้าเปรียบเทียบระหว่างผู้ป่วยโรคเบาหวาน โรคความดันโลหิตสูง หรือโรคไขมันในหลอดเลือดสูงกับคนที่มีบุคลิกภาพแบบ เอ แล้ว คนที่มีบุคลิกภาพแบบ เอ จะถือว่าเป็นปัจจัยที่เสี่ยงที่สุดของการเกิดโรคหัวใจ (จรรยา เกษศรีสังข์. 2537 : 14 ; อ้างอิงจาก รังสิต ห่มระฤก. 2532)

จากประวัติความเป็นมาของการศึกษาบุคลิกภาพแบบ เอ และบุคลิกภาพแบบ บี นั้น ฟรีดแมน และโรเซนแมน (จรรยา เกษศรีสังข์. 2537 : 14 ; อ้างอิงจาก Friedman and Roseman. 1974) สรุปลักษณะของ บุคลิกภาพแบบ เอ และบุคลิกภาพแบบ บี ได้ดังนี้

บุคลิกภาพแบบ เอ (Type A Behavior Pattern Personality) หมายถึง บุคคลที่มีบุคลิกภาพรีบร้อน ชอบแข่งขัน และก้าวร้าว ชอบทำงานให้ได้มากๆ ในเวลาน้อยๆ มีความรู้สึกใช้เวลาผ่านไปอย่างรวดเร็ว มีความมานะพยายามมากในการทำงาน ชอบฝ่าฟันอุปสรรคต่างๆ เพื่อประสบความสำเร็จ ชอบทำงานด้วยความรวดเร็วทนไม่ได้กับงานที่ล่าช้า มีความต้องการพักผ่อนน้อยกว่าคนอื่น และถูกกระตุ้นให้เกิดความรู้สึกโกรธและก้าวร้าวได้ง่าย

บุคลิกภาพแบบ บี (Type B Behavior Pattern Personality) หมายถึง บุคคลที่มีบุคลิกภาพที่มีความผ่อนคลาย ไม่รีบร้อน และไม่ก้าวร้าว มีลักษณะเรื่อยๆ เฉื่อยๆ ชอบการพักผ่อน ดำเนินชีวิตแบบง่ายๆ และไม่ชอบฝ่าฟันอุปสรรคในการทำงาน

2.1.1.5 การวัดลักษณะบุคลิกภาพแบบ เอ และบุคลิกภาพแบบ บี

บุคลิกภาพแบบ เอ และ บี แบบวัดที่ใช้ในปัจจุบัน มี 3 แบบ (จรรยา เกษศรีสังข์. 2337 : 15 ; อ้างอิงจาก Friedman and Roseman. 1974) คือ

แบบสัมภาษณ์อย่างมีโครงสร้าง (Structured Interview : SI) ประกอบด้วยข้อคำถาม 25 ข้อ เป็นการถามโดยให้ผู้ตอบรายงานพฤติกรรมตนเองในสถานการณ์ต่างๆ ที่ทำให้คนที่มีบุคลิกภาพแบบ เอ ไม่สามารถทน เช่น สถานการณ์ที่ทำให้เกิดความโกรธ สถานการณ์ที่มีการแข่งขันอย่างมาก แบบสัมภาษณ์นี้เป็นการวัดการแสดงทางด้านกายภาพ

มาตรวัดลักษณะบุคลิกภาพแบบ เอ ของเฟรมมิงแฮม (Framingham Type A Scale : FTAS) เป็นแบบวัดรายงานตนเองเช่นเดียวกับแบบที่หนึ่ง ประกอบด้วยข้อคำถาม 10 ข้อ

วัดทางด้านแรงขับเคลื่อนสัมฤทธิ์ การมีความรู้สึกที่เวลาผ่านไปอย่างรวดเร็ว และการรับรู้ถึงความกดดันในการทำงาน

แบบสำรวจการกระทำกิจกรรม เจนกินส์ (Jenkins Activity Survey : JAS) เป็นแบบสอบถามที่ประกอบด้วยข้อคำถาม 20 ข้อ บุคคลที่ได้คะแนนจากแบบวัดนี้สูง เป็นบุคคลที่มีลักษณะบุคลิกภาพแบบ เอ โดยกลุ่มบุคคลนี้รายงานว่า มีความรู้สึกที่เวลาผ่านไปอย่างรวดเร็ว ทำงานด้วยความรีบเร่ง ไม่ลดละต่อความอ่อนล้าหรือการทำงานที่ประสบความล้มเหลว นอกจากนี้ยังรายงานว่าตนเองทำงานหนักและมีความต้องการผลสัมฤทธิ์มากกว่า โดยเฉพาะกลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในวัยผู้ใหญ่ รายงานว่า มีความต้องการความก้าวหน้าในอาชีพ มีความตั้งใจเพิ่มสถานภาพอาชีพให้สูงขึ้น รับรู้ได้ว่าได้รับแรงเสริมจากการทำงานที่มากกว่าอีกทั้งยังมีระดับการศึกษาสูงกว่า

นอกจากนี้ สตรูบและคนอื่นๆ (Strube and others. 1987) ได้ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแบบสำรวจกิจกรรมของเจนกินส์ว่า เป็นแบบวัดบุคลิกภาพแบบ เอ โดยให้ผู้ตอบรายงานพฤติกรรมตนเองว่า มีการแสดงออกอย่างไรและได้ศึกษาพบว่า คนที่มีลักษณะบุคลิกภาพแบบ เอ มีความเชื่อถือว่าความสำเร็จของงานมากกว่าความล้มเหลว มีแรงขับในการแข่งขันสูง มุ่งสัมฤทธิ์ และมีความรู้ที่เวลาผ่านไปอย่างรวดเร็ว

2.1.2 งานวิจัยเกี่ยวกับบุคลิกภาพ

2.1.2.1 งานวิจัยต่างประเทศ

บลูเมนทอลล์ (ชมพูนุท พงษ์ศิริ. 2535 : 28 ; อ้างอิงจาก Blumenthall. 1978) ได้ศึกษาบุคลิกภาพแบบ เอ และแบบ บี ของเด็กนักเรียนชายและหญิง ผลการศึกษา พบว่า เด็กนักเรียนที่มีบุคลิกภาพแบบ เอ จะเป็นบุคคลที่มีความเครียดสูงกว่า เด็กนักเรียนที่มีบุคลิกภาพแบบ บี

เคลลีและฮุสตัน (Kelly and Houston. 1985 : 634) ได้ศึกษาบุคลิกภาพแบบ เอ และแบบ บี จำแนกความแตกต่างทางด้านลักษณะชีวิตสังคมภูมิหลัง และการทำงานกลุ่มตัวอย่างเป็นหญิงที่ทำงานนอกบ้านจำนวน 220 คน โดยแบ่งกลุ่มออกเป็น 2 กลุ่ม ผลการศึกษาพบว่าหญิงที่ทำงานนอกบ้านมีลักษณะบุคลิกภาพแบบ เอ มีระดับการศึกษาสูงกว่า ระดับสถานภาพทางอาชีพสูงกว่า มีชั่วโมงการทำงานมากกว่า มีปริมาณงานที่ทำมากกว่า มีความสับสนในบทบาทการทำงาน ความเครียดในการทำงาน และต้องประสบภาระการทำงานมากกว่าบุคคลที่มีลักษณะบุคลิกภาพแบบ บี

สตรูบ และโบลันด์ (อัจฉรา วงศ์วัฒนมังคล. 2533 : 19 – 20 ; อ้างอิงจาก Strube and Boland. 1986) ได้ศึกษาการรับรู้สาเหตุของการกระทำและความเพียรในการทำงานของบุคคลที่มีลักษณะบุคลิกภาพแบบ เอ และแบบ บี ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มที่มีลักษณะบุคลิกภาพแบบ เอ มีความเชื่อถือว่าความสำเร็จมากกว่าความล้มเหลว ส่วนความสัมพันธ์ระหว่างการวินิจฉัยความยากของงานกับความเพียรในการทำงานนั้น พบว่า มีความสัมพันธ์ทางลบ กล่าวคือ ถ้า

งานมีความยากมากขึ้นบุคคลจะมีความเพียรพยายามในการทำงานลดลง และมีความเพียรพยายามมากในงานที่มีความยากปานกลาง ในขณะที่บุคคลที่มีบุคลิกภาพแบบ บี นั้น มีความเชื่อถือในความสำเร็จและความล้มเหลวไม่แตกต่างกัน และการวินิจฉัยความยากของงานและความเพียรพยายามมีความสัมพันธ์กันทางบวก

ชาวทซ์ และคนอื่นๆ (ปิยาญญ์ กิจอุดมทรัพย์. 2539 : 24 ; อ้างอิงจาก Schwartz and others. 1986) ได้ศึกษาเปรียบเทียบพฤติกรรมของบุคคลที่มีลักษณะบุคลิกภาพแบบ เอ และ บี ที่ประสบความสำเร็จในสถานการณ์ที่ไม่มีผู้ใดเคยประสบความสำเร็จเลย และในสถานการณ์ที่มีบางคนประสบความสำเร็จ ผลการศึกษาพบว่า คนที่มีลักษณะบุคลิกภาพแบบ เอ มีความมุ่งหวังความสำเร็จในสถานการณ์ที่มีโอกาสประสบความสำเร็จได้ แต่จะไม่เอาตัวไปผูกมัดกับงานที่ไม่มีโอกาสประสบความสำเร็จ

ไคลเวอร์และไวน์เดอร์ (Kleiver and Weidner. 1987 : 204) ได้ศึกษาเรื่อง “ลักษณะบุคลิกภาพแบบ เอ และระดับความมุ่งหวัง โดยการศึกษาจากการตั้งเป้าหมายของความสำเร็จของเด็กและผู้ปกครอง” กลุ่มตัวอย่างเป็นเด็กชาย จำนวน 32 คน และเด็กหญิงจำนวน 41 คน มีอายุระหว่าง 9-12 ปี โดยแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็นเด็กที่มีลักษณะบุคลิกภาพแบบ เอ และ บี

พบว่าเด็กทั้งสองกลุ่มได้ตั้งเป้าหมายความสำเร็จแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่ในการกระทำพฤติกรรม เด็กที่มีบุคลิกภาพแบบ เอ จะทำงานสำเร็จมากกว่า และมีความเพียรพยายามเพื่อให้ประสบความสำเร็จมากกว่า

สตูรปและคนอื่นๆ (อัจฉรา วงศ์วัฒนมงคล. 2533 : 19 – 20 ; อ้างอิงจาก Strube and others. 1987) ได้ศึกษาสถานการณ์ที่ไม่สามารถควบคุมได้ซึ่งเป็นสถานการณ์ที่มีความพยายาม และความสำเร็จไม่สอดคล้องกัน ผลการศึกษาพบว่า บุคคลที่มีลักษณะบุคลิกภาพแบบ เอ ความพยายามมากขึ้น เพื่อให้ตนเองสามารถควบคุมสถานการณ์ได้

2.1.2.2 งานวิจัยในประเทศ

อัจฉรา วงศ์วัฒนมงคล (2533 : 126 – 127) ได้ศึกษาตัวแปรทางพฤติกรรมศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษา กลุ่มตัวอย่าง เป็นนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร จำนวน 240 คน เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมการศึกษาต่อจำนวน 120 คน และไม่มีพฤติกรรมการศึกษาต่อจำนวน 120 คน ตัวแปรที่ศึกษา คือจิตลักษณะพื้นฐานของบุคคล โดยศึกษาบุคลิกภาพแบบ เอ และบุคลิกภาพแบบ บี และสภาพแวดล้อมที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการศึกษาต่อ ผลการศึกษา พบว่า “บุคคลที่มีพฤติกรรมการศึกษาต่อ” มีบุคลิกภาพแบบ เอ อายุน้อย มีความเครียดในการทำงานสูง มีความกลัวความสำเร็จสูง เป็นโสด มีทัศนคติที่ดีต่อการศึกษาต่อ มีสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมค่อนข้างสูง และมีการรับรู้ความมั่นคงในการทำงานสูง

ชมพูษ พงษ์ศิริ (2535 : 73 – 74) ได้ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความวิตกกังวลในการฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วยของนักศึกษาพยาบาลวิทยาลัยสภากาชาดไทย กรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 2, 3 และ 4 วิทยาลัยพยาบาลสภากาชาดไทย กรุงเทพมหานคร จำนวน 230 คน ผลการศึกษา พบว่า นักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 3 มีความวิตกกังวลสูงกว่านักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 2 และ 4 และนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 2 ในความวิตกกังวลต่ำที่สุด และนักศึกษาพยาบาลที่มีบุคลิกภาพแบบ เอ จะมีความวิตกกังวลสูงกว่านักศึกษาพยาบาลที่มีบุคลิกภาพแบบ บี

จรรยา เกษศรีสังข์ (2537 : 105) ได้ศึกษาวิธีการเผชิญปัญหาของนักเรียนนายร้อยตำรวจ พบว่า นักเรียนนายร้อยตำรวจที่มีบุคลิกภาพแบบ เอ มีวิธีการเผชิญปัญหาแบบสู้ปัญหา ยกเว้นวิธีการเผชิญปัญหาด้านการเรียนภาคปฏิบัติ ส่วนนักเรียนนายร้อยตำรวจที่มีบุคลิกภาพแบบ บี มีวิธีการเผชิญปัญหาด้านต่างๆ แบบรวมยอม

จากการวิจัยดังกล่าว สรุปได้ว่า บุคคลที่มีลักษณะบุคลิกภาพแบบ เอ จะมีความเพียรพยายามในการทำงาน เพื่อประสบความสำเร็จมากกว่า รักความก้าวหน้ามากกว่า มีความเครียดและวิตกกังวลในการทำงานสูงกว่าบุคคลที่มีลักษณะบุคลิกภาพแบบ บี

2.2 ทศนคติ

2.2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับทศนคติ

2.2.1.1 ความหมายของทศนคติ

“ทศนคติ” หรือ “เจตคติ” มีผู้ให้ความหมายไว้หลายทัศนะ ดังนี้

กู๊ด (Good. 1959 : 48) กล่าวว่า ทศนคติ คือ ความรู้สึกที่จะแสดงออกในลักษณะใดลักษณะหนึ่งอาจเป็นการเข้าหาหรือต่อต้านสถานการณ์บางอย่าง บุคคล หรือสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เช่น รักเกลียด กลัว หรือไม่พอใจมากน้อยเพียงใดต่อสิ่งนั้นๆ

เคนด์เลอร์ (Kendler. 1963 : 572) กล่าวว่า ทศนคติ คือ ภาวะความพร้อมของแต่ละบุคคลที่จะแสดงพฤติกรรมในทางสนับสนุนหรือต่อต้านสถานการณ์บางอย่างต่อบุคคลต่อสถาบันหรือต่อแนวคิดบางอย่าง อีกทั้งเป็นการผสมผสานหรือการจัดระเบียบของความเชื่อที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่ง ผลรวมของความเชื่อนี้เป็นตัวกำหนดแนวโน้มของบุคคลในการที่จะมีปฏิกิริยาตอบสนองในลักษณะที่ชอบหรือไม่ชอบ

อัลพอร์ต (เชดส์คัตต์ โฆวาลินส์ 2520 : 38 ; อ้างอิงจาก Allport. 1967) กล่าวว่า ทศนคติ เป็นลักษณะทางจิตใจ ความพร้อม ตลอดจนประสบการณ์ที่จะกระตุ้นให้บุคคลมีพฤติกรรมในการสนองตอบสิ่งเร้าหรือสถานการณ์ต่างๆ ที่บุคคลเข้าไปเกี่ยวข้อง

เชดส์คัตต์ โฆวาลินส์ (2520 : 38) กล่าวว่า ทศนคติ หมายถึง ความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งต่างๆ อันเนื่องมาจากการเรียนรู้ ประสบการณ์และเป็นตัวกระตุ้นให้บุคคลแสดงพฤติกรรม

หรือแนวโน้มที่จะตอบสนองต่อสิ่งเร้านั้นไปในทิศทางใดทิศทางหนึ่ง อาจเป็นไปในทางสนับสนุนหรือคัดค้านก็ได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับกระบวนการอบรมให้เรียนรู้ระเบียบวิธีของสังคม

ประสาร มาลากุล ณ อยุธยา และคนอื่นๆ (2527 : 6-7) ให้ความหมายของทัศนคติของท่าทีการแสดงออกในทางบวก (พึงพอใจ ชอบ เห็นด้วย ยอยากกระทำ) หรือในทางลบ (ไม่พึงพอใจ ไม่ชอบ ไม่เห็นด้วย ไม่อยากทำ) ต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือสถานการณ์ กล่าวได้ว่าทัศนคติคือ ความรู้สึก ความคิดเห็นของบุคคลอันเนื่องมาจากการเรียนรู้ ประสบการณ์ ที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง สถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่ง และแสดงออกมาเป็นพฤติกรรมในทางบวกหรือลบซึ่งพฤติกรรมของคนเรานี้จะขึ้นอยู่กับองค์ประกอบ 4 อย่างคือ

1. ลักษณะนิสัยซึ่งแบ่งความเชื่อ ค่านิยม และบุคลิภาพ
2. สิ่งกระตุ้นพฤติกรรมและพลังของมัน
3. ทัศนคติ
4. สถานการณ์

กมลรัตน์ หล้าสูงษ์ (2528 : 231) กล่าวว่า ทัศนคติ หมายถึง ความพร้อมของร่างกายและจิตใจที่มีแนวโน้มจะโต้ตอบสนองต่อสิ่งเร้าหรือสถานการณ์ใดๆ ด้วยการเข้าหาหรือถอยออกไป

จากเอกสารดังกล่าวข้างต้นสรุปได้ว่า ทัศนคติ หมายถึง ความรู้สึก ความพร้อมของบุคคลที่แสดงออกทางอารมณ์ ทางพฤติกรรมในลักษณะที่ชอบ ไม่ชอบ ต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือสถานการณ์

2.2.1.2 ลักษณะสำคัญของทัศนคติ

กมลรัตน์ หล้าสูงษ์ (2528 : 231) อธิบายลักษณะสำคัญของทัศนคติดังนี้

1. ทัศนคติเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นจากการเรียนรู้ หรือการได้รับประสบการณ์มิใช่สิ่งที่มีติดตัวมาแต่กำเนิด
2. ทัศนคติเป็นดัชนีที่จะชี้แนวทางในการแสดงพฤติกรรม กล่าวคือ ถ้ามีทัศนคติที่ดีก็มีแนวโน้มที่จะเข้าหา หรือแสดงพฤติกรรมนั้นๆ ตรงกันข้ามถ้ามีทัศนคติที่ไม่ดีก็มีแนวโน้มที่จะไม่เข้าหา โดยถอยหนีหรือต่อต้านการแสดงพฤติกรรมนั้นๆ
3. ทัศนคติสามารถถ่ายทอดจากบุคคลหนึ่งไปยังบุคคลหนึ่ง
4. ทัศนคติสามารถเปลี่ยนแปลงได้ เนื่องจากทัศนคติเป็นสิ่งที่ได้รับจากการเรียนรู้หรือประสบการณ์ของแต่ละบุคคล ถ้าการเรียนรู้หรือประสบการณ์เปลี่ยนแปลงไป ทัศนคติดังกล่าวก็เปลี่ยนแปลงไปด้วย

2.2.1.3 องค์ประกอบของทัศนคติ

เชิดศักดิ์ โฆวาสินธุ์ (2520 : 40) จำแนกองค์ประกอบทัศนคติออกเป็น 3 ลักษณะ คือ

1. องค์ประกอบทางด้านความรู้ หรือความเข้าใจของบุคคลที่มีต่อสิ่งเร้าเพื่อเป็นเหตุผลในการที่จะสรุป รวมเป็นความเชื่อหรือช่วยในการประเมินสิ่งเร้านั้นๆ

2. องค์ประกอบทางด้านความรู้สึก หรืออารมณ์ของบุคคลที่มีความสัมพันธ์กับสิ่งเร้า ซึ่งเป็นผลต่อเนื่องมาจากที่บุคคลประเมินสิ่งเร้านั้นว่า พอใจหรือไม่พอใจ ต้องการหรือไม่ต้องการ ดีหรือเลวอย่างไร

3. องค์ประกอบทางด้านความพร้อม หรือความโน้มเอียงที่บุคคลจะประพฤติปฏิบัติ หรือตอบสนองต่อสิ่งเร้า ซึ่งเป็นในทิศทางที่จะสนับสนุนหรือคัดค้าน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความเชื่อหรือความรู้สึกของบุคคลที่ได้มาจากการประเมินผล

ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2526 : 3 - 4) จำแนกองค์ประกอบของทัศนคติออกเป็น 3 องค์ประกอบ คือ

1. องค์ประกอบทางด้านพุทธิปัญญา ซึ่งได้แก่ ความคิดที่อาจจะอยู่ในรูปใดรูปหนึ่งที่แตกต่างกัน

2. องค์ประกอบทางด้านท่าทีความรู้สึก เป็นส่วนประกอบ ด้านอารมณ์ ความรู้สึก ซึ่งจะเป็นตัวเร้าความคิดอีกต่อหนึ่ง

3. องค์ประกอบทางด้านการปฏิบัติหรือพฤติกรรม องค์ประกอบนี้เป็น องค์ประกอบที่มีแนวโน้มในทางปฏิบัติ หรือมีปฏิกิริยาอย่างใดอย่างหนึ่ง

จากเอกสารต่างๆ ดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า ทัศนคติแบ่งออกเป็น 3 องค์ประกอบ คือ องค์ประกอบด้านความรู้สึก และแนวโน้มที่จะกระทำหรือปฏิบัติ ซึ่งแต่ละองค์ประกอบต่างมีความสัมพันธ์กัน

2.2.1.4 ประโยชน์ของทัศนคติ

ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2526 : 4) กล่าวถึง ประโยชน์ของทัศนคติ ดังนี้

1. ช่วยให้เข้าใจสิ่งแวดล้อมรอบๆ ตัว โดยการจัดรูปหรือระบบสิ่งของต่างๆ ที่อยู่รอบตัวเรา

2. ช่วยให้มีความภาคภูมิใจในตัวเอง (Self-Esteem) โดยบุคคลหลีกเลี่ยงสิ่งที่ไม่ดีหรือปกปิดความเป็นจริงบางอย่างซึ่งนำความไม่พอใจมาสู่ตัวเรา

3. ช่วยในการปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมที่สลับซับซ้อน ซึ่งการมีปฏิกิริยาตอบโต้หรือกระทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดนั้น ส่วนมากจะนำในสิ่งที่พอใจมาให้ หรือเป็นบำเหน็จรางวัลจากสิ่งแวดล้อม ดังจะเห็นได้จากบุคคลที่มีทัศนคติที่เหมือนกันนั้น มักจะเข้ากันได้ง่าย และบุคคลส่วนมากจะมีทัศนคติเหมือนกับบุคคลอื่นที่เขาใกล้ชิดสนิทสนมด้วย ซึ่งเป็นบุคคลที่มีความสำคัญสำหรับเขา

4. ช่วยให้บุคคลสามารถแสดงถึงค่านิยมของตนเอง ซึ่งแสดงว่า ทัศนคตินั้นนำความพอใจมาให้บุคคลนั้น

2.2.1.5 อิทธิพลของทัศนคติต่อการเรียนการสอน

ทัศนคติเป็นความรู้สึกนึกคิดซึ่งมีอิทธิพลต่อการกระทำในการแสดงพฤติกรรม ดังที่ คณาจารย์คณะวิชาการศึกษา วิทยาลัยครูสวนดุสิต (2519 : 102 – 104) กล่าวถึง อิทธิพลของ ทัศนคติ (Influence of Attitudes) ดังนี้

1. อิทธิพลต่อการเรียนการสอน ความรู้สึกและความคิดเห็นของนักเรียนต่อวิชาต่างๆ ในหลักสูตรและต่อตัวครูนั้น มีความสำคัญต่อการเรียนการสอนดังนี้

1.1 ทัศนคติต่อวิชาต่างๆ ถ้านักเรียนมีทัศนคติที่ดี คือ ชอบ พอใจวิชาใด เขาย่อม ตั้งใจเรียน ขยันเรียน และจะทำงานเกี่ยวกับวิชานั้นเป็นพิเศษ หมั่นฝึกฝนทบทวนบทเรียน สม่ำเสมอ มีความสนุกสนานในบทเรียน เข้าใจบทเรียน และมีความรู้สึกเกี่ยวกับคุณค่าของวิชานั้นต่อชีวิตประจำวัน

1.2 ทัศนคติต่อครู ถ้านักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อครู เช่น รักและชอบครู นักเรียน จะสนใจต่อการสอนของครู ตั้งใจเรียน เชื่อฟังและปฏิบัติตามคำสอนของครูและการอบรมของครู เป็นอย่างดีในทางตรงกันข้าม หากนักเรียนมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อนักเรียนจะขาดความสนใจในการเรียนไม่อยู่ในโอวาทของครู การเรียนการสอนจะประสบความล้มเหลว

2. อิทธิพลต่อการแสดงความคิดเห็น ถ้านักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อบุคคลใด หรือ ข้อเสนอแนะใด จะแสดงความคิดเห็นออกมาในทางสนับสนุนเห็นคุณค่า เพื่อให้บุคคลอื่นเข้าใจ และเห็นด้วย ถ้านักเรียนมีทัศนคติที่ไม่ดีจะแสดงความคิดเห็นในทางคัดค้านต่อต้าน (Against) ไม่เห็นด้วยทั้งสิ้น

3. อิทธิพลต่อการเข้าสมาคม บุคคลจะเลือกเข้าสมาคมกับบุคคลหรือกลุ่มคน ที่มี ทัศนคติคล้ายคลึงกับตน หลีกเลียงจากบุคคลหรือกลุ่มคนที่มีทัศนคติขัดแย้งกัน ทั้งนี้ เพื่อการทำ กิจกรรมต่างๆ จะได้ดำเนินไปด้วยความเรียบร้อยประสบผลสำเร็จ เพราะสมาชิกทุกคนมีความ รู้สึกหรือความคิดเห็นสอดคล้องกัน

4. อิทธิพลต่อพฤติกรรมของบุคคล ผู้ที่มีทัศนคติ หรือ มีทัศนคติไม่ดี ยอมรับหรือไม่ ยอมรับในสิ่งใด บุคคลใด อาจรู้ได้จากการสังเกตพฤติกรรมที่บุคคลแสดงออกมาอาจเป็นคำพูด ท่าทาง อากัปกริยา สีหน้า น้ำเสียง ซึ่งจะบอกให้ทราบว่า พอใจ หรือไม่พอใจในสิ่งนั้น หรือ สถานการณ์นั้น

5. อิทธิพลต่อชีวิตประจำวัน ในวันหนึ่งๆ เราต้องสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับกิจกรรมต่างๆ เราได้รับข่าวสารจากวิทยุ – โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ การอภิปรายของบุคคลต่างๆ ข้อเท็จจริงหรือ ข้อคิดเห็นใดๆ ที่ขัดแย้งกับความรู้สึกและความคิดเห็น เราไม่ยอมทำให้รู้สึกขัดแย้งภายใน

ปราชญ์ งามสูตร (2528 : 193 – 194) กล่าวถึง เกี่ยวกับอิทธิพลของทัศนคติที่มีต่อ การเรียนการสอน ดังนี้

1. ทักษะที่มีผลต่อวิชาที่เรียนที่ชอบหรือไม่ชอบ เช่น นักเรียนชอบครูคนหนึ่งมาก เมื่อรู้ว่าครูนั้นสอนวิชาใด นักเรียนก็อยากเรียนด้วย ทำให้เกิดความชอบในวิชานั้น มีทัศนคติที่ดีต่อวิชานั้น ถ้าเขาเรียนวิชาดังกล่าว ย่อมมีแนวโน้มเขาจะต้องพยายามเรียนให้ได้ผลดี เป็นต้น

2. ทักษะที่มีผลต่อการใส่ใจในการเรียน เช่น ถ้านักเรียนไม่ชอบวิชาใด ไม่ชอบครูผู้สอนวิชาใด นักเรียนก็มักไม่สนใจเรียน เช่น ถ้านักเรียนไม่ชอบวิชาใด ไม่ชอบครูผู้สอนวิชาใด นักเรียนก็มักไม่สนใจเรียนวิชานั้น ไม่เข้าชั้นเรียนเมื่อถึงชั่วโมงเรียนวิชานั้น ไม่ทำการบ้าน หากนักเรียนมีทัศนคติไม่ดีต่อโรงเรียน หรือคณะครูเป็นส่วนรวม จะไม่เอาใจใส่ในการเรียน ไม่ว่าวิชาใด เป็นต้น

3. ทักษะที่มีผลต่อการรับรู้ บุคคลรับรู้หรือแปลความหมายสิ่งเร้าตามทัศนคติของคนที่มีต่อสิ่งเร้านั้น และมีผลสะท้อนไปสู่การเรียนรู้ในที่สุด เช่น แสงดาว ถูกครูถามด้วยความเป็นห่วงว่าทำการบ้านวิชาคณิตศาสตร์เสร็จหรือไม่ แสงดาวแปลความหมายว่า ครูจับผิดเพราะแสงดาวไม่ชอบครูอยู่แล้วทำให้ไม่อยากเรียนวิชาคณิตศาสตร์

4. ทักษะที่มีอิทธิพลทำให้บุคคลมุ่งมั่นที่จะทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้ได้ผลดี เช่นนักเรียนรักครู ชอบวิชาที่ครูสอนเมื่อเริ่มต้นเรียนก็อาจจะตั้งจุดมุ่งหมายไว้ในใจว่า วิชานี้จะต้องทำคะแนนให้สูง การตั้งจุดมุ่งหมายเช่นนั้น เป็นแรงจูงใจที่สำคัญมากที่จะผลักดันให้นักเรียนตั้งใจเรียนตั้งใจศึกษาค้นคว้าหาความรู้ ส่งผลสะท้อนถึงประสิทธิภาพในการเรียนรู้มากที่สุด

จากเอกสารดังกล่าวสรุปได้ว่า ทักษะที่มีอิทธิพลต่อการเรียนการสอน หากผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีต่อวิชาเรียน ผู้เรียนจะสนใจ และเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ แต่ถ้าผู้เรียนมีทัศนคติไม่ดีต่อวิชาใด เขาจะรู้สึกเบื่อหน่าย ไม่สนใจไม่เข้าร่วมกิจกรรมใดๆ ที่เกี่ยวข้องกับวิชานั้น ส่วนครูผู้สอนมีบทบาทสำคัญในการสร้างและพัฒนาทัศนคติของผู้เรียน

2.2.1.6 การวัดทัศนคติ

ทัศนคติเป็นเรื่องเกี่ยวกับจิตใจ ความรู้สึก ตลอดจนอารมณ์ ดังนั้นการวัดทัศนคติโดยตรงจะประสบปัญหามาก เพราะผู้ตอบจะต้องประเมินความรู้สึกของตนเองว่า รู้สึกพอใจหรือมองเห็นคุณค่าต่อสิ่งนั้นมากน้อยเพียงใด ปัจจุบันแบบวัดทัศนคติที่นิยมใช้ คือ มาตรวัดทัศนคติเธอร์สโตน (Thurstone's Type Scale) และมาตรวัดทัศนคติแบบลิเคิร์ต (Likert Scale)

1. มาตรวัดทัศนคติเธอร์สโตน (Thurstone's Type Scale)

เชิดศักดิ์ โฆวาสินธุ์ (2522 : 98-103) กล่าวว่า การสร้างมาตรวัดทัศนคติเธอร์สโตน มีลำดับขั้นดังนี้

1. รวบรวมข้อความที่ต้องการวัดทัศนคติให้มาก ให้ครอบคลุมเรื่องที่ต้องการวัด
2. นำข้อความในข้อ 1 ไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ กำหนดว่าข้อความใดอยู่ในมาตรใดระหว่างค่า 1 – 11 โดยเริ่มจาก “ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง” ไปจนถึง “เห็นด้วยอย่างยิ่ง”

3. นำผลจากการตัดสินของผู้ทรงคุณวุฒิมาแจกแจงความถี่และความถี่สะสมของแต่ละข้อความ แล้วนำไปคำนวณหาค่ามาตรวัด ($S = \text{Scale Value}$) และหาค่าความแปรปรวน ($Q - \text{Value}$)

4. นำข้อความที่ได้มาจากข้อ 3 มาเรียงตามลำดับค่า S จากน้อยไปหามาก และเลือกข้อความที่มีค่า S ตั้งแต่ 1-11 อย่างน้อยช่วงละ 2 ข้อความ ถ้าช่วงใดมีมากกว่า 2 ข้อ ให้เลือกกว่าเห็นด้วยกับข้อความใดมากที่สุด ถ้ามีประมาณ 20 ข้อความ ให้เลือกตอบ 2 ข้อ ถ้ามีประมาณ 30 ข้อความ ให้เลือกตอบ 3 ข้อ แล้วให้คะแนนค่ามาตรวัด S ประจำข้อความนั้น

2. มาตรวัดทัศนคติแบบลิเคิร์ต (Likert Scale)

วิวัฒน์ชัย อยู่ยืนยง (2521 : 21) ได้กล่าวถึงการวัดทัศนคติว่าทำได้หลายวิธี เช่น

1. การออกแบบสัมภาษณ์ (Survey Interview) อาจจะเป็นคำถามประเภทให้เลือกตอบ โดยกำหนดคำตอบไว้ให้แล้ว เช่น ใช่ ไม่ใช่ ไม่แน่ใจ หรืออาจใช้คำถามประเภทเปิดโอกาสให้ผู้ตอบได้ตอบอย่างอิสระ (Open – ended Question)

2. การแบ่งช่วงสากล (Scaling Technique) หรือการใช้ช่วงการแบ่งการวัดออกตามความคิดเห็นเป็น 5 ช่วง เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ไม่แน่ใจ เป็นต้น

3. วิธีพิเศษ (Special Technique) ในการวัดทัศนคติผู้ตอบอาจจะตอบไม่ตรงกับความจริง ทั้งนี้ เพราะค่านิยมและประเพณี วัฒนธรรมท้องถิ่น ดังนั้นเราควรจะใช้วิธีทางอ้อมเพื่อใช้วัดโดยไม่ให้ผู้ตอบทราบ ว่า กำลังทำอะไรอยู่ โดยอาจใช้วิธีการให้บรรยายความรู้สึกและประสบการณ์ จากรูปภาพที่นำมาให้ดู

บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์ (2527 : 233) กล่าวถึง การสร้างมาตรวัดทัศนคติแบบลิเคิร์ต ดังนี้

1. กำหนดโครงสร้างของทัศนคติที่ต้องการวัดตามหลักการทั่วไปในการสร้างข้อความวัดทัศนคติให้ชัดเจน และครอบคลุมเนื้อหาที่ต้องการวัด

2. สร้างข้อความวัดทัศนคติซึ่งอาจรวบรวมจากเอกสาร ตำราหรือส่งแบบสอบถามปลายเปิด ให้กลุ่มตัวอย่างตอบมา นำคำตอบมาสร้างเป็นข้อความวัดทัศนคติให้ครอบคลุมเนื้อหาที่ต้องการวัด และควรมีข้อความที่เป็นบวกและลบในจำนวนใกล้เคียงกัน

3. กำหนดมาตรวัดเป็น 5 ระดับ หรือ 4 ระดับ เริ่มจากเห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง หรือเริ่มจาก เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ให้คะแนน 5, 4, 3, 2, 1 หรือ 4, 3, 2, 1 สำหรับข้อความวัดทัศนคติลักษณะบวก (Positive) ส่วนข้อความวัดทัศนคติลักษณะเป็นลบ (Negative) ให้คะแนนดังนี้ 1, 2, 3, 4, 5 หรือ 1, 2, 3, 4

4. นำข้อความวัดทัศนคติไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง นำผลมาวิเคราะห์ความเที่ยงของแบบวัดโดยวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟา

เยาวดี วิบูลย์ศรี (2531 : 19) กล่าวถึง การสร้างมาตรฐานวัดทัศนคติแบบลิเคอร์ทดังนี้

มาตรวัดทัศนคติแบบลิเคอร์ท เป็นวิธีวัดพฤติกรรมด้วยจิตพิสัยที่ใช้กันมากที่สุดใน การวิจัย เนื่องจากกระบวนการสร้างไม่ซับซ้อน ถ้าดำเนินการสร้างอย่างดี มาตรวัดทัศนคติแบบ ลิเคอร์ท (Likert Scale) จะมีประสิทธิภาพเช่นเดียวกับมาตรวัดทัศนคติแบบเรอร์สโตน ซึ่งมี กระบวนการสร้างที่ซับซ้อนกว่า ลักษณะของมาตรวัดทัศนคติแบบลิเคอร์ท เป็นมาตรประเภท อันตรภาคชั้นที่มีช่วงเท่ากัน (Equal Interval Scale) ประกอบด้วยระดับต่างๆ 5 ระดับหรือ 4 ระดับ ในแต่ละระดับมีการให้น้ำหนักของคำตอบ คะแนนรวมทั้งฉบับ (Summated Score) จะเป็น พฤติกรรมด้านนั้นๆ ของผู้ที่ถูกวัดต่อสิ่งนั้น

2.2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวกับทัศนคติต่อการเรียน

2.2.2.1 งานวิจัยต่างประเทศ

แจ๊คสันและลาฮาเดอร์เน (Jackson and Lahaderne. 1967 : 15-16) ได้ศึกษา ความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อโรงเรียนกลุ่มตัวอย่าง เป็น

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 192 คน เป็นชาย 148 คน หญิง 144 คน มีชาวอเมริกัน 103.9 ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนมีความพอใจครูน้อยที่สุดและความพอใจของนักเรียน ที่มีต่อประสบการณ์ในโรงเรียนหรือทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อโรงเรียน และครูผู้สอนไม่มีความสัมพันธ์กันกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

คาน (Khan. 1969 : 216 - 221) ได้ศึกษาทัศนคติทางการเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียน พบว่า ทัศนคติของนักเรียนชายที่มีต่อครูจะมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน ส่วนนักเรียนหญิงแทนที่จะเป็นทัศนคติที่มีต่อครู กลับเป็นนิสัยในการเรียนที่มี ความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ดีไซเดอร์ราโต และ โคสกินเนน (Desiderato and Koskinnen. 1969 : 162 -165) ได้ ศึกษาว่า นักเรียนที่มีความถนัดทางการเรียนอยู่ในระดับปานกลาง ถ้ามีความวิตกกังวลจะทำให้ คะแนนเฉลี่ยสะสมลดลงหรือไม่ และผู้ที่มีความวิตกกังวลเกี่ยวกับการเรียนแตกต่างกัน จะได้ คะแนนเฉลี่ยของผลการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นักเรียนหญิงที่มีความวิตก กังวลต่ำจะได้คะแนนผลการเรียนและคะแนนนิสัยในการเรียนดีกว่าพวกที่มีความวิตกกังวลสูง ส่วน กลุ่มที่ได้คะแนนในการเรียนสูงจะได้คะแนนของผลการเรียนสูงกว่า

เอ็ทวิสเทิล และโดโรธี (นภาพร เมฆรักษานิธิ. 2515 : 20 ; อ้างอิงจาก Entwistle and Dorothy. 1970) ได้ศึกษาว่า บุคลิกภาพ วิธีเรียน จะมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการ

เรียนหรือไม่ ผลการศึกษาพบว่า ผู้ที่มีบุคลิกภาพแบบเก็บตัวจะมีวิธีการเรียนหรือนิสัยในการเรียน และผลการเรียนดีกว่าผู้ที่มีบุคลิกภาพแบบแสดงตัว

โคเวล และเอ็นทวิสเทิล (Cowell and Entwistle. 1971 : 85 – 89) ได้ศึกษาว่า ผู้ที่มีบุคลิกภาพและทัศนคติทางการเรียนต่างกัน จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันหรือไม่ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาชายวิทยาลัยเทคนิคปีที่ 1 และ 2 จำนวน 117 คน ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาที่มีบุคลิกภาพแบบเก็บตัว มีทัศนคติทางการเรียนดีกว่าผู้ที่มีบุคลิกภาพแบบอื่นๆ แต่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้ที่มีบุคลิกภาพแบบเก็บตัวกับผู้ที่มีบุคลิกภาพแบบอื่นๆ ไม่แตกต่างกัน แต่นิสัยในการเรียนและทัศนคติทางการเรียน มีความสัมพันธ์ในทางลบกับบุคลิกภาพ

2.2.2.2 งานวิจัยในประเทศ

ละเอียด บุญเกิด (2513 : 78) ได้ศึกษา คุณลักษณะของครูกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผลการศึกษา พบว่า คุณลักษณะของครูที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในทางบวก ได้แก่ คุณลักษณะของครูด้านการสอน การให้คำแนะนำ การมีเหตุผล และมีความยุติธรรม ส่วนคุณลักษณะที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในทางลบ ได้แก่ คุณลักษณะของครูในด้านส่งเสริมเมตตา บุคลิกภาพ อุปการะ และความสัมพันธ์

บุษกร เพชรวิวรรณ (2519 : 75) ได้ศึกษาทัศนคติของนักเรียนมัธยมศึกษาที่มีต่อครู ในโรงเรียนภาคกลาง กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 1,176 คน ผลการศึกษาพบว่า เมื่อเปรียบเทียบทัศนคติต่อครูของกลุ่มนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ปานกลาง และต่ำ พบว่า ทัศนคติต่อครูของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ต่างกัน มีความแตกต่างกัน เฉพาะในด้านสอน และการปกครองเท่านั้น

ชวนชัย เชื้อสาธุชน (2522 : 61) ได้ศึกษาตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จังหวัดชลบุรี โดยใช้ตัวแปรด้านทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อครูที่สอนวิชาภาษาไทย ผลการศึกษาพบว่า ทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อครูที่สอนวิชาภาษาไทยมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากงานวิจัยดังกล่าว สรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนอกจากจะขึ้นกับเชาวน์ปัญญาแล้ว อารมณ์ ความรู้สึก ทัศนคติต่อการเรียน ตลอดจนนิสัยในการเรียนก็มีบทบาทสำคัญต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเช่นกัน และมีผลต่อแรงจูงใจในการเข้าเรียนด้วย

2.3 ลักษณะมุ่งอนาคต

2.3.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับลักษณะมุ่งอนาคต

2.3.1.1 ความหมายของลักษณะมุ่งอนาคต

เฮคคอกเซน (สมจิตต์ เพิ่มพูล. 2533 : 47 ; อ้างอิงจาก Heckhausen. 1967) กล่าวถึง ลักษณะมุ่งอนาคตไว้ว่าการตั้งเป้าหมายในระยะยาวของการทำงาน การคาดการณ์ไกล

การวางแผนระยะยาว การมองผลที่จะส่งไปยังอนาคต รู้จักอดใจได้ อดทนได้ ลักษณะมุ่งอนาคตสูงนี้จะปรากฏมากในผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในทุกๆด้าน

มิเชล และคนอื่นๆ (Mischel and others. 1966 : 147 – 153) กล่าวว่า อดทนได้ ลักษณะมุ่งอนาคตมีความสัมพันธ์กับด้านอื่นๆ ของบุคคล เช่น ด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว ด้านสังคม ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้านการปรับตัว และด้านเชาวน์ปัญญา

มีด (Mead. 1971 : 175) กล่าวว่า ลักษณะมุ่งอนาคตเป็นความสามารถของบุคคลที่จะคาดการณ์เกี่ยวกับตนเองในอนาคต

โรบินสัน (Robinson. 1971 : 287) กล่าวว่า ลักษณะมุ่งอนาคต หมายถึงการวางแผนระยะยาวเกี่ยวกับอนาคตของบุคคล

มิเชล (Mischel. 1974 : 287) กล่าวว่าลักษณะมุ่งอนาคต หมายถึงความสามารถในการคาดการณ์ไกล และเล็งเห็นความสำคัญของผลดี ผลเสียที่จะเกิดขึ้นในอนาคต มีความต้องการได้รับผลในอนาคตที่ดีกว่า หรือมากกว่าผลที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน จึงดำเนินการ วางแผนเพื่อปฏิบัติ ต่อจากนั้นควบคุมตนเองให้ปฏิบัติเป็นขั้นตอนไปตามแผนที่วางไว้ เพื่อไปสู่เป้าหมายที่ต้องการในอนาคต

เซกูรา (Segura. 1975 : 5823 – B) กล่าวว่าลักษณะมุ่งอนาคตเป็นความสามารถของแต่ละบุคคลในการมองอนาคต การวางแผน และการจัดการเกี่ยวกับอนาคตที่เป็นไปได้ และแลมม รอล์ฟ และกีซีลา (Lamm, Rolf and Gisela. 1976 : 317) กล่าวว่า ลักษณะมุ่งอนาคต หมายถึงทัศนคติความรู้สึกของแต่ละบุคคลที่มีต่ออนาคต

นาตยา บิลันธานนท์ (2526 : 21 – 23) กล่าวว่า ลักษณะมุ่งอนาคต หมายถึงพฤติกรรมที่นักเรียนแสดงออกโดยมีการคำนึงถึงผลของการกระทำนั้นๆว่าจะส่งผลร้าย หรือผลดีแก่ตนเอง และสังคมอย่างไร ควรประพฤติหรือปฏิบัติอย่างไร จึงจะทำให้ไม่เกิดผลร้ายทั้งในปัจจุบันและอนาคต

เพ็ญแข ประจักษ์ปัจฉินิก (2527 : 15) กล่าวว่า ลักษณะมุ่งอนาคต หมายถึง ลักษณะนิสัยที่อดใจได้ รู้จักหักห้ามใจตนเอง เพื่อไปสู่จุดหมายปลายทางความสำเร็จหรือผลตอบแทนที่ยิ่งใหญ่หรือมีคุณค่ามากกว่า

สมจิตต์ เพิ่มพูล (2532 : 11) กล่าวว่า ลักษณะมุ่งอนาคต หมายถึง ความสามารถในการคาดการณ์ไกลเห็นความสำคัญของผลดี ผลเสียที่จะเกิดขึ้นในอนาคต และสามารถวางแผนปฏิบัติ เพื่อรอรับผลดีหรือป้องกันผลเสีย ตลอดจนสามารถควบคุมตนเองในการกระทำหรือละเว้นการกระทำบางอย่างตามความต้องการของตนเอง เพราะเล็งเห็นผลเสียที่จะเกิดตามมาทั้งแก่ตนเองและผู้อื่นในภายหลัง

สุรพงษ์ ชูเดช (2534 : 46) กล่าวว่า ลักษณะมุ่งอนาคต หมายถึง ความสามารถในการคาดการณ์ไกล เห็นความสำคัญของสิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคต และการบังคับตนเองให้อดใจได้

หรือเลือกที่จะไม่รับประโยชน์เล็กน้อยในทันที แต่จะรอรับประโยชน์ที่ยิ่งใหญ่หรือสำคัญกว่าที่ตามมาในภายหลัง

สุพล วังสินธ์ (2534 : 31 – 35) กล่าวว่า ลักษณะมุ่งอนาคต หมายถึง ความปรารถนาที่จะทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี แม้จะเผชิญกับอุปสรรคต่างๆ ก็ไม่ย่อท้อ มีความกระตือรือร้นที่จะฝ่าฟันอุปสรรค โดยมุ่งที่จะให้เกิดผลสำเร็จในอนาคตยอมรับความลำบากในปัจจุบันเพื่ออนาคตที่ดี

กนกวรรณ อุ่นใจ (2535 : 27) กล่าวว่า ลักษณะมุ่งอนาคต หมายถึง การมองสู่อนาคตของบุคคล โดยผู้ที่มีลักษณะมุ่งอนาคตจะเป็นผู้ที่สามารถคาดการณ์ไกลและตัดสินใจเลือกการกระทำอย่างเหมาะสม หาแนวทางแก้ปัญหาและวางแผนดำเนินการ เพื่อเป้าหมายที่ต้องการในอนาคต รู้จักการปฏิบัติให้เกิดการอดได้รอได้ และมีความเพียรพยายามในปัจจุบันเพื่อประสบความสำเร็จในชีวิต

จากความหมายของลักษณะมุ่งอนาคตที่กล่าวมาแล้ว สรุปได้ว่า ลักษณะมุ่งอนาคต หมายถึง ความสามารถของบุคคลในเห็นความสำคัญของผลดีผลเสียที่จะเกิดขึ้นในอนาคต และสามารถวางแผนปฏิบัติเกี่ยวกับอนาคต และมีความเพียรพยายามในปัจจุบันเพื่อไปสู่เป้าหมายที่ต้องการ

2.3.1.2 ความสำคัญของลักษณะมุ่งอนาคต

มิเชล (สมดุล ชาญนวงศ์. 2533 : 51 ; อ้างอิงจาก Mischel. 1974 : 287) กล่าวถึงลักษณะของบุคคลที่มุ่งอนาคตและมีการควบคุมตนเองสูงไว้ดังนี้

1. สามารถวางแผนล่วงหน้าได้และสามารถคาดการณ์ถึงผลดีผลเสียที่จะเกิดขึ้นในอนาคตได้
2. สามารถอดได้รอได้ “สามารถอดเปรี้ยวไว้กินหวาน”
3. มีความเชื่อมั่นในผลของการกระทำว่า ทำดีย่อมได้ดีตอบแทน
4. เป็นบุคคลที่สามารถอธิบายปรากฏการณ์ต่างๆ อย่างสมเหตุสมผล
5. สามารถงดเว้นจากการกระทำบางชนิดที่สังคมไม่ยอมรับหรือเป็นผลเสียต่อสุขภาพ

ไรท์ (Wright. 1975 : 298) กล่าวถึง ความสำคัญของลักษณะมุ่งอนาคตว่า ผู้ที่มีลักษณะมุ่งอนาคตสูงจะเป็นผู้สามารถปฏิบัติตนได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะและไม่ฝ่าฝืนกฎเกณฑ์ของศาสนาและกฎหมาย ซึ่งจะเห็นว่า ผู้ที่มีลักษณะมุ่งอนาคตจัดว่าเป็นผู้ที่มีจริยธรรมสูงด้วย และยังพบว่าเยาวชนอาชญากรมีลักษณะมุ่งอนาคตต่ำกว่าปกติ

ดวงเดือน พันธุมนาวิน (2522 : 31) กล่าวถึง ความสำคัญของลักษณะมุ่งอนาคตว่าเป็นลักษณะหนึ่งของความเป็นพลเมืองดีและเป็นลักษณะหนึ่งซึ่งจะทำให้บุคคล มีความเพียร

พยายามต่อสู้พวกรอค เพื่อความเจริญของตนเองและประเทศชาติ ดังนั้น ลักษณะมุ่งอนาคตจึงเป็นลักษณะที่เอื้ออำนวยต่อการพัฒนาประเทศด้วย

ดวงเดือน พันธุมนาวิน และคนอื่นๆ (2529 : 100) กล่าวถึง ลักษณะของผู้ที่มุ่งอนาคตและสามารถควบคุมตนเองไว้ดังนี้

1. สามารถคาดการณ์ไกลเห็นความสำคัญของอนาคตและตัดสินใจเลือกกระทำอย่างเหมาะสม

2. หาแนวทางแก้ปัญหาและวางแผนดำเนินการเพื่อเป้าหมายในอนาคต

3. รู้จักการปฏิบัติให้เกิดการอดได้รอได้อย่างเหมาะสม

4. สามารถให้รางวัลและลงโทษตนเองเมื่อกระทำไม่เหมาะสม

ไพโรจน์ โตเทศ (2530 : 20 – 21) กล่าวว่า ลักษณะมุ่งอนาคต ปลูกฝังให้นักเรียนมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ฝึกให้ผู้เรียนมีความพร้อมที่จะเข้าใจถึงการเปลี่ยนแปลงในสังคมตลอดจนเน้นให้ผู้เรียนเข้าใจเหตุการณ์ต่างๆ ทั้งในอดีต ปัจจุบัน อนาคต และให้รู้จักวางแผนล่วงหน้าได้

เอกวิทย์ ณ ถลาง (2530 : 28) กล่าวว่า ลักษณะมุ่งอนาคต มุ่งให้ผู้เรียนมองไปข้างหน้าเพื่อให้ผู้เรียนเผชิญกับความเปลี่ยนแปลงของโลก รู้จักคิดริเริ่มสร้างสรรค์ตัดสินใจอย่างมีเหตุผล

จากความสำคัญดังกล่าวข้างต้นสรุปได้ว่า ผู้ที่มีลักษณะมุ่งอนาคตสูงจะเป็นผู้ที่มีจริยธรรมสูง มีความเพียรพยายามต่อสู้กับอุปสรรค มีความคิดริเริ่ม สามารถคาดการณ์ไกลเพื่อวางแผนอนาคต

2.3.1.3 ปัจจัยที่ส่งเสริมลักษณะมุ่งอนาคต

เคย์ (ดวงเดือน พันธุมนาวิน และเพ็ญแข ประจันปัจฉินก. 2520 : 36 ; อ้างอิงจาก Kay. 1950) กล่าวว่า การเกิดลักษณะมุ่งอนาคตนั้น อยู่ที่ลักษณะความมั่นคงทางสังคมของบุคคล การที่เด็กจะเรียนรู้ว่าควรอดใจรอนั้น ส่วนมากจะเกิดในครอบครัวฐานะปานกลาง และฐานะสูงเท่านั้น เพราะครอบครัวฐานะยากจน ย่อมไม่สามารถจะหาสิ่งของให้เด็กตามสัญญาได้มากนัก ทำให้เด็กขาดความเชื่อถ้อยเกี่ยวกับอนาคต นอกจากนั้น การประสบความสำเร็จด้านต่างๆ ในชีวิตก็เป็นสิ่งที่เคย์ เชื่อว่าจะช่วยให้บุคคลนั้นมีลักษณะมุ่งอนาคตสูง ทำให้บุคคลเกิดความมานะพยายามในการที่จะทำสิ่งต่างๆ เพราะมีความหวังว่าจะทำให้สำเร็จดังที่เคยประสบมาแล้ว ฉะนั้นลักษณะมุ่งอนาคตจึงเกิดการเรียนรู้ทางสังคมนั่นเอง

มิเชล และคนอื่นๆ (ดวงเดือน พันธุมนาวิน และเพ็ญแข ประจันปัจฉินก. 2520 : 36 ; อ้างอิงจาก Mischel and others. 1966) กล่าวว่า การเลือกที่จะชลอการบำบัดความต้องการของบุคคลนั้นเกิดจากการเรียนรู้จากประสบการณ์ในอดีตและการเลียนแบบจากผู้อื่นด้วย นอกจากนี้ ยังมีความสัมพันธ์กับลักษณะอื่นๆ ของบุคคลอีกมาก เช่น ความรับผิดชอบทางสังคม วัฒนธรรม และครอบครัว ลักษณะมุ่งอนาคตนี้เพิ่มมากขึ้นตามอายุ มิเชล กล่าวว่า ความสามารถที่จะคิดถึง

เหตุการณ์ในระยะยาวในอนาคตนั้นเป็นคุณสมบัติของผู้ที่มีคุณสมบัติด้านสุขภาพจิต และสติปัญญา สูงด้วย

ลักษณะมุ่งอนาคตนี้ นักจิตวิทยาพบหลักฐานว่าเป็นด้านหนึ่งของพลังงานอีโก้ (Ego-strength) ของบุคคลซึ่งจะเป็นแนวทางให้ผู้ที่มึลักษณะมุ่งอนาคตสูงสามารถระงับหรือชลอการ บำบัดความต้องการต่างๆของตนได้ (ดวงเดือน พันธุมนาวินและเพ็ญแข ประจันปัจจนึก. 2520 : 35) และเป็นด้านหนึ่งของบุคลิกภาพที่พัฒนามาจากการเรียนรู้ การศึกษาและกระบวนการเรียนรู้ ทางสังคม ซึ่งจะพัฒนาอย่างช้าๆ ในวัยเด็ก บุคคลบางคนจะอาศัยความสามารถของตนและเวลา ในปัจจุบันเป็นรากฐาน ที่จะคาดการณ์เกี่ยวกับตนเองในอนาคตได้ การมุ่งอนาคตจะสัมพันธ์กับ ความจำเป็นที่จะต้องมีความคิดในการวางแผน ความตั้งใจที่จะกระทำและรายละเอียดบางอย่างที่ จะต้องทำ ซึ่งเปลี่ยนไปตามกาลเวลา (รัตนา ประเสริฐสม. 2526 : 37 – 38)

สุรพงษ์ ชูเดช (2534 : 4) กล่าวว่า ลักษณะมุ่งอนาคตจะเกิดได้ต้องอาศัยพื้นฐาน ด้านความคิด และสติปัญญา เนื่องจากบุคคลที่มุ่งอนาคตจะต้องเป็นผู้คาดการณ์ได้ว่าอะไรจะเกิดขึ้น ในอนาคต เห็นคุณค่าของสิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคตจะเกิดขึ้นกับตนได้จริง

แบนดูรา (Bandura. 1977 : 79) ได้ให้ความสนใจในเรื่อง “ความคาดหวังในอนาคต” และได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับความคาดหวังซึ่งมีผลต่อการตัดสินใจที่จะกระทำพฤติกรรมใดหรือไม่ นั้น มี 2 ชนิด คือ

1. ความคาดหวังเกี่ยวกับผลกรรม (Outcome Expectancy) เป็นการประมาณของ บุคคลว่าพฤติกรรมใดนำไปสู่ผลกรรมใด
2. ความคาดหวังเกี่ยวกับความสามารถของตนในการกระทำพฤติกรรมที่จะนำไปสู่ ผลกรรมที่คาดหวังไว้

แบนดูรา (Bandura. 1977 : 81 – 82) ได้เสนอองค์ประกอบที่ทำให้เกิดความคาดหวัง ในอนาคตเกี่ยวกับความสามารถของตนดังนี้

1. ความสำเร็จในการทำงาน (Performance Accomplishment) เป็นประสบการณ์ตรง จึงมีผลต่อความคาดหวังในอนาคตเกี่ยวกับความสามารถของบุคคล และการไม่ประสบผลสำเร็จใน การทำงานจะเป็นตัวเพิ่มคาดหวังในอนาคตเกี่ยวกับความสามารถของบุคคล และการไม่ประสบ ผลสำเร็จในการทำงานหลายครั้งซ้ำกันจะเป็นตัวลดความคาดหวังเกี่ยวกับความสามารถของตน ใน กรณีที่ความคาดหวังในอนาคตเกี่ยวกับความสามารถเกิดจากการประสบความสำเร็จหลายครั้งจะ ทำให้บุคคลไม่ท้อถอยในการทำงานนั้น เมื่อไม่สำเร็จในบางครั้ง ซึ่งถ้าการไม่ประสบความสำเร็จนั้น สามารถแก้ไขความผิดพลาดด้วยความพยายามจะเป็นแรงเสริมในการทำงานต่อไป แม้งานจะยาก เพียงใดบุคคลจะเพิ่มความพยายามเพื่อให้งานนั้นสำเร็จ

2. การได้เห็นประสบการณ์ของผู้อื่น (Vicarious Experience) เป็นสิ่งแนะหรือตัวแบบ ที่บุคคลนำมาพิจารณาความสามารถของตนเมื่อบุคคลสังเกตเห็นผู้อื่นได้รับความสำเร็จในการ

ทำงานยากโดยไม่มีผลเสียตามมาทำให้เกิดความคาดหวังว่าตนก็สามารถทำงานนั้นได้ถ้าตั้งใจและพยายาม

3. การพูดชักจูงจากผู้อื่น (Verbal Persuasion) เป็นการรับเอาคำแนะนำชักจูงจากผู้อื่น มาเป็นข้อมูลเพื่อพิจารณาความสามารถของตนทำให้บุคคลเกิดความเชื่อมั่นว่าตนมีความสามารถที่จะทำงานได้สำเร็จถึงแม้ว่าจะเคยทำงานไม่สำเร็จมาแล้ว เป็นการเพิ่มกำลังใจและความมั่นใจ

4. ความตื่นตัวทางอารมณ์ (Emotional Arousal) บุคคลจะรับรู้ว่าจะตนตื่นเต้นมีความวิตกกังวล หรือความกลัวจากอาการกระตุ้นของร่างกาย ในสภาวะที่ร่างกายถูกกระตุ้นมากมักจะทำให้การทำงานได้ผลไม่ดี หากบุคคลรับรู้ว่าจะตนมีความวิตกกังวลในระดับสูง บุคคลจะคาดหวังในอนาคตเกี่ยวกับความสามารถของตนในการทำงานนั้นในระดับต่ำ

ประสาร มาลากุล ณ อยุธยา (2523 : 7-10) ได้แบ่งความคาดหวังในอนาคตของเยาวชนไทยไว้เป็นด้านต่างๆดังนี้ คือ

1. ด้านการศึกษา คือ คาดหวังว่าตนจะสามารถสำเร็จการศึกษาในระดับสูงที่สุดตามที่ตนต้องการ

2. ด้านครอบครัวคือ คาดหวังว่าตนจะได้แต่งงาน และสร้างฐานะของครอบครัวให้มั่นคงในอนาคต

3. ด้านการประกอบอาชีพ คือ คาดหวังว่าตนประกอบอาชีพตามความถนัด ความสนใจและความสามารถของตน

4. ด้านสังคม คือ คาดหวังว่าตนจะได้มีส่วนช่วยแก้ปัญหาสังคมและเสียสละบำเพ็ญตนให้เป็นประโยชน์ต่อสังคมได้เป็นอย่างดี

5. ด้านส่วนตัว คือ คาดหวังว่าตนเองจะเป็นคนใจกว้างยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น

6. ด้านศาสนา คือ คาดหวังว่าศาสนามีคุณค่า และมีความสำคัญต่อมนุษย์ และสังคมต่อไปในอนาคต และคาดหวังว่าจะได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมทางศาสนา

จากเอกสารดังกล่าว สรุปได้ว่า ปัจจัยที่ส่งเสริมลักษณะมุ่งอนาคต เกิดจากการสะสมผลการเรียนรู้ประสบการณ์ในอดีตและเลียนแบบจากผู้อื่น และความมั่นคงของสภาพแวดล้อมทางสังคม

2.3.2 งานวิจัยเกี่ยวกับลักษณะมุ่งอนาคต

2.3.2.1 งานวิจัยต่างประเทศ

มิเชล และกิลลิแกน (Mischel and Gilligan. 1964 : 375 – 417) ได้ศึกษาวิจัยพบว่า

1. ผู้ที่มีลักษณะมุ่งอนาคตจะโง่งน้อย และถ้าเด็กประเภทนี้โง่งจะต้องใช้เวลาก่อนที่จะกระทำเช่นนั้น

2. การวิจัยอาชญากรวัยรุ่น พบว่า เด็กเหล่านี้มีลักษณะมุ่งปัจจุบัน และไม่ยอมรอคอยรางวัลใหญ่ แต่จะรอรับรางวัลเล็กที่จะได้ทันที นอกจากนั้น เด็กเหล่านี้ยังไม่สามารถชลอการบำบัดความต้องการของตนเองได้

3. ลักษณะมุ่งอนาคตเป็นลักษณะหนึ่งของความเป็นพลเมืองดี และส่งผลต่อความเจริญงอกงามของตนเอง และประเทศชาติ ฉะนั้นลักษณะมุ่งอนาคตจึงเป็นลักษณะที่เอื้ออำนวยต่อการพัฒนาประเทศชาติ

โจนส์ และกรีนิดส์ (Jones and Grieneedks. 1970 : 201 – 203) ได้ศึกษาพบว่า ความนึกคิดเกี่ยวกับความสามารถของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

โรบินสัน (Robinson. 1971 : 1225 – B) ศึกษาลักษณะมุ่งอนาคตของนักเรียนเกรที่ไม่เคยถูกจำคุก กลุ่มตัวอย่างเป็นเด็กเกรที่เคยกระทำความผิด 2 ครั้ง หรือมากกว่า 2 ครั้งขึ้นไป แต่ไม่เคยถูกฟ้องทางกฎหมาย 48 คน ผลการศึกษา พบว่าเด็กเกรจะมองอนาคตในระยะสั้นและมีลักษณะมุ่งอนาคตน้อย นอกจากนี้ยังพบว่า ความวิตกกังวลไม่มีความสัมพันธ์กับลักษณะมุ่งอนาคต

ลอคโคสกี (Wlodkowski 1973 : 23) ได้รวบรวมผลการศึกษางานวิจัยต่างๆ พบว่าความคาดหวังความสำเร็จในวิชาคณิตศาสตร์ และภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์ทางบวกกับคะแนนผลการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นทั้งชายและหญิง

ไรว์ (Wrigh. 1975 : 298) ได้ศึกษาพบว่า ผู้ที่มีลักษณะมุ่งอนาคตสูง คือผู้ที่สามารถปฏิบัติตนได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ และไม่ฝ่าฝืนกฎเกณฑ์ของศาสนาและกฎหมาย นอกจากนี้ผู้ที่มีลักษณะมุ่งอนาคตยังเป็นผู้ที่มีจริยธรรมสูงด้วย ส่วนยุวอาชญากรนั้น มีลักษณะมุ่งอนาคตต่ำกว่าปกติ

แลมม์ ชมิทท์ และทรมอสต์อร์ฟ (Lamm , Schmit and Trommsdoff. 1976 : 317) ได้ศึกษาเกี่ยวกับตัวแปรที่เกี่ยวกับเพศและชนชั้นที่เกี่ยวข้องลักษณะมุ่งอนาคตของเด็กวัยรุ่น กลุ่มตัวอย่างเป็นเด็กวัยรุ่นชนชั้นกลาง กับชนชั้นต่ำที่เป็นเด็กหญิงและเด็กชายกลุ่มละ 100 คน ที่มีอายุระหว่าง 14-16 ปี โดยวัดลักษณะมุ่งอนาคต ด้านความหวัง ความกลัว จากคำบอกเล่าของเด็ก การตัดสินใจเกี่ยวกับระยะเวลาในการมองอนาคต และการมองโลกในแง่ดีและร้าย ผลการศึกษาพบว่า เด็กหญิงที่มาจากชนชั้นต่ำมองโลกในทางดีมากกว่าเด็กหญิงที่มาจากชนชั้นกลาง เด็กชายที่มาจากชนชั้นต่ำได้แสดงความคาดหวัง และความกลัวในด้านอาชีพมากและจะเพิ่มขึ้นในอนาคตมากกว่าเด็กหญิงที่มาจากชนชั้นต่ำ

ซังค์ (Schunk. 1981 : 93 – 104) ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการเพิ่มความเพียรและทักษะในการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียน ซึ่งมีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนคณิตศาสตร์ต่ำ โดยทฤษฎีและวิธีการศึกษาวิจัยของแบนดูราเป็นแบบในการดำเนินการวิจัย ซังค์ เชื่อว่าเด็กที่มีความคาดหวังเกี่ยวกับความสามารถของตนสูง จะใช้ความสามารถของตนเต็มที่ในการทำงาน ส่วนเด็กที่รับรู้

ตนเองมีความสามารถต่ำ จะพยายามเลี่ยงงานที่ต้องใช้ความสามารถของตนหรือจะทำงานอย่างไม่เต็มใจและเมื่อมีอุปสรรคใดๆก็ไม่น่าจะเผชิญกับงานนั้น การเพิ่มประสบการณ์เพื่อเพิ่มการรับรู้ความสามารถของตนเอง จะเป็นการเพิ่มความเพียรและทักษะในการทำงานนั้น กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้ เป็นนักเรียนอายุ 9 ถึง 11 ปี จำนวน 56 คน ก่อนและหลังการทดลอง ซึ่งคาดหวังความคาดหวังเกี่ยวกับความสามารถในการหาคำตอบจากโจทย์คณิตศาสตร์ในการทดลอง ซึ่งทำให้ให้นักเรียนดูตัวอย่างวิธีการคิดหาคำตอบจากโจทย์คณิตศาสตร์ตามขั้นตอนอย่างละเอียด จากนั้นให้ทำแบบฝึกหัดโดยมีผู้ช่วยวิจัยให้คำแนะนำเมื่อนักเรียนสงสัยเกี่ยวกับวิธีทำ และมีการแจ้งผลทำแบบฝึกหัดให้

นักเรียนทราบ ผลปรากฏว่า (1) นักเรียนรับรู้ความสามารถของตนเพิ่มขึ้น และคาดหวังว่าตนจะสามารถทำงานได้ถูกต้องมากขึ้น และ (2) นักเรียนมีความพยายามในการทำงานมากขึ้น และทำงานได้ดีกว่าเดิม

2.3.2.2 งานวิจัยในประเทศ

ดวงเดือน พันธุมนาวิน และเพ็ญแข ประจวบปัจฉิก (2520 : 102 – 109) ได้ศึกษาจริยธรรมของเยาวชนไทย กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนในโรงเรียนรัฐบาล และนิสิตชาย หญิง ในเขตกรุงเทพมหานคร และเป็นผู้ที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มัธยมศึกษาปีที่ 1, 3, 5 และมหาวิทยาลัยปีที่ 2 ซึ่งมีอายุระหว่าง 11-25 ปี และมาจากครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจ และสังคมทั้งสามระดับ จำนวน 1,400 คน ผลการศึกษาพบว่า

1. ลักษณะมุ่งอนาคตแปรปรวนไปตามลักษณะทางสังคม 3 ประการ คือ เพศ ชั้นเรียน และสถานที่เกิด โดยผู้หญิงมีลักษณะมุ่งอนาคตสูงกว่าผู้ชาย ผู้ที่เรียนอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีลักษณะมุ่งอนาคตสูงที่สุด ส่วนผู้ที่เรียนอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีลักษณะมุ่งอนาคตต่ำที่สุด และผู้ตอบที่อยู่ในกรุงเทพมหานครมีลักษณะมุ่งอนาคตสูงกว่าผู้ตอบที่เกิดในต่างจังหวัด

2. ลักษณะมุ่งอนาคตมีความสัมพันธ์ทางบวกกับระดับจริยธรรม

พนิดา สิ้นสุวรรณ (2527 : 61) ได้ศึกษาเปรียบเทียบลักษณะมุ่งอนาคตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ในวิชาสังคมศึกษา เรื่องปัญหาสิ่งแวดล้อมด้วยการสอนโดยใช้เทคนิคการพยากรณ์กับการสอนแบบบรรยาย ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่เรียนโดยใช้เทคนิคพยากรณ์มีลักษณะมุ่งอนาคตสูงกว่า นักเรียนที่เรียนโดยครูเป็นผู้บรรยายและนักเรียนชายและหญิงที่เรียนโดยใช้เทคนิคการพยากรณ์มีลักษณะมุ่งอนาคตไม่แตกต่างกัน

สมจิตต์ เพิ่มพูล (2532 : 89 – 90) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและลักษณะมุ่งอนาคตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนวิชาสังคมศึกษา โดยใช้เทคนิคการพยากรณ์กับการสอนตามคู่มือครู ผลการศึกษาพบว่า ลักษณะมุ่งอนาคตของนักเรียนที่เรียนโดยใช้เทคนิค

พยากรณ์กับการสอนตามคู่มือครูแตกต่างกัน และลักษณะมุ่งอนาคตของนักเรียนภายหลังการทดลองเพิ่มขึ้นก่อนการทดลอง

กนกวรรณ อุ๋นใจ (2535 : 57 – 60) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลของการใช้เทคนิคการพยากรณ์ที่มีต่อลักษณะมุ่งอนาคตกับการให้ข้อเสนอแนะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสามร้อยยอดวิทยาคม จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่ได้รับการพัฒนาโดยใช้เทคนิคพยากรณ์ มีลักษณะมุ่งอนาคตเพิ่มขึ้นมากกว่านักเรียนที่ได้รับข้อเสนอแนะ

จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับลักษณะมุ่งอนาคตดังกล่าว สรุปได้ว่า ผู้ที่มีลักษณะมุ่งอนาคตเป็นผู้จริยธรรมสูง มีความเพียรพยายาม มีความคาดหวัง รู้จักรอคอย นอกจากนี้ยังพบว่าการพัฒนาลักษณะมุ่งอนาคตโดยใช้เทคนิคการพยากรณ์ จะทำให้นักเรียนมีลักษณะมุ่งอนาคตเพิ่มขึ้น

2.4 ความศรัทธาต่อสถาบันที่ศึกษา

2.4.1 ความหมายของความศรัทธา

ศรัทธา หมายถึง ความเชื่อถือ ความเลื่อมใส ความเห็นดี ความไว้วางใจ ความซื่อตรง ความจงรักภักดี ความเคารพนับถือ (พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน. 2525)

2.4.2 ความหมายของความเชื่อ

ไชป์ (Scheib. 1970 : 1) ได้ให้ความหมายของความเชื่อว่าเป็น ความเชื่อคล้ายกับสิ่งที่ติดแน่นอยู่ในความคิด ในความเข้าใจ เป็นรูปหนึ่งของความรู้การกระทำ เมื่อบุคคลมีความเชื่อต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งก็จะเป็นเครื่องกำหนดความโน้มเอียงในการกระทำต่างๆ ได้อย่างแน่นอน

โรส (Rose. 1971 : 44) ได้ให้ความหมายของความเชื่อว่าเป็น การโต้แย้งกันระหว่างความถูกต้องกับความผิด ความเชื่อเป็นส่วนประกอบที่สำคัญในการคิด ส่วนจิตโพร (ปิยวรรณ วิรัชชัย. 2521 : 8 ; อ้างอิงจาก Jastrow. 1971) กล่าวว่าถ้าบุคคลเชื่อในสิ่งใดก็จะแสดงให้เป็นได้ในการกระทำหรือพูดเกี่ยวกับสิ่งนั้นๆ โดยจะรู้ตัวหรือไม่รู้ตัวก็ตาม และความเชื่อในสิ่งนั้นๆ อาจจะเป็นในทางที่ถูกต้องหรือผิดจากข้อเท็จจริงก็ได้

ฟิชเบินและเอจเซน (Fishbein and Ajzen. 1975 : 131) ได้กล่าวถึงความเชื่อว่าเป็น ความน่าจะเป็นไปได้ของการตัดสินใจของบุคคล ที่เกี่ยวข้องกับการแยกแยะโลกของเขา เกี่ยวกับความเข้าใจของบุคคลต่อตนเองและสิ่งแวดล้อม โดยความน่าจะเป็นเกี่ยวกับสิ่งใดสิ่งหนึ่งจะเป็นสิ่งกระตุ้นให้เกิดการตอบสนอง และสิ่งกระตุ้นให้เกิดการตอบสนองได้ จะต้องมีความสัมพันธ์กับเป้าหมายของความคิดและจุดมุ่งหมายของบุคคล

สุชา จันทน์อม (2533 : 241) ได้ให้ความหมายของความเชื่อว่าเป็นการยอมรับเกี่ยวข้องกับข้อเท็จจริงต่างๆ ซึ่งถือว่าเป็นความจริง เช่น เรื่องราวเกี่ยวกับศาสนา ลัทธิ ตลอดจนเรื่องอื่นๆ

จากความหมายของความเชื่อที่มีผู้กล่าวมาต่าง ๆ กันนี้ อาจสรุปความหมายของความเชื่อได้ว่า เป็นความนึกคิดหรือเข้าใจของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งอาจจะมีเหตุผลหรือไม่มีเหตุผล อันเป็นแนวโน้มให้บุคคลประพฤติปฏิบัติตามความคิดและความเข้าใจนั้นๆ

สรุปได้ว่า การที่บุคคลมีความศรัทธาต่อสถาบันที่ศึกษาในด้านของชื่อเสียง อาจารย์ ผู้ทรงคุณวุฒิ และด้านอื่นๆ นั้น อาจมีผลต่อการตัดสินใจที่จะเลือกเข้าเรียนต่อในสถาบันนั้นด้วย

2.4.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความศรัทธาต่อสถาบันที่ศึกษา

2.4.3.1 งานวิจัยในประเทศ

รุ่งทิwa ประสพสันต์ (2543 : 114) ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเลือกเรียนในสาขาจิตวิทยาการศึกษา ของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา ในบัณฑิตวิทยาลัย ของสถาบันการศึกษาของรัฐ เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม โดยมีกลุ่มตัวอย่างคือ นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา สาขาจิตวิทยาการศึกษาจากมหาวิทยาลัยภาคีรัฐบาลในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค จำนวน 340 คน เป็นนิสิตชาย 61 คน นิสิตหญิง 279 คน ผลการศึกษาพบว่า ความศรัทธาต่อสถาบันที่ศึกษา

มีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจในการเลือกเรียนในสาขาจิตวิทยาการศึกษา ทั้งนี้เนื่องจาก นิสิตที่มาเรียนในแต่ละสถาบันมีความเชื่อ มีความรู้สึกที่ดีต่อสถาบันที่ตนเองเรียน ทั้งในด้านชื่อเสียง ด้านคุณวุฒิของอาจารย์ รวมถึงบรรยากาศและสภาพแวดล้อมในสถาบันนั้น และรู้สึกเป็นเกียรติที่เป็นนิสิตของสถาบันนี้ ทำให้ความศรัทธาต่อสถาบันที่ศึกษามีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจในการเรียนในสาขาจิตวิทยาการศึกษา

2.5 ความต้องการของตลาดแรงงาน

2.5.1 สัดส่วนการมีงานทำและไม่มีงานทำของผู้สำเร็จการศึกษาที่เข้าสู่ตลาดแรงงานในระดับอุดมศึกษา

ในปีการศึกษา 2540 - 2541 ผู้สำเร็จการศึกษาระดับอุดมศึกษาที่ทำการสำรวจโดยทบวงมหาวิทยาลัยมีจำนวน 82,006 คน พบข้อมูลที่น่าสนใจดังนี้ โดยรวมผู้ที่มีการมีงานทำร้อยละ 57.40 ยังไม่ได้งานทำร้อยละ 42.35 และไม่ทราบร้อยละ 0.25 สาขาวิชาที่ได้งานทำสูงสุดตามลำดับมากกว่าร้อยละ 50 ได้แก่

แพทยศาสตร์และวิชาที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพ	ร้อยละ 92.79
ศึกษาศาสตร์และการฝึกหัดครู	ร้อยละ 64.42
เกษตรศาสตร์ วนศาสตร์และการประมง	ร้อยละ 58.48
นิติศาสตร์	ร้อยละ 57.78
การบริหารธุรกิจและพาณิชยการ	ร้อยละ 57.18
มนุษยศาสตร์ ศาสนา และเทววิทยา	ร้อยละ 54.22

สังคมพฤติกรรมศาสตร์	ร้อยละ 52.57
---------------------	--------------

คณิตศาสตร์และวิทยาการคอมพิวเตอร์	ร้อยละ 51.92
----------------------------------	--------------

ในขณะที่เดียวกันสาขาวิชาที่ไม่ได้งานทำมากกว่าร้อยละ 50 ณ วันที่ทำการสำรวจตามลำดับ ได้แก่

สถาปัตยกรรมศาสตร์	ร้อยละ 61.85
-------------------	--------------

จิตรศิลป์และประยุกต์ศิลป์	ร้อยละ 53.63
---------------------------	--------------

วิทยาศาสตร์ธรรมชาติ	ร้อยละ 51.49
---------------------	--------------

คหกรรมศาสตร์	ร้อยละ 51.39
--------------	--------------

วิศวกรรมศาสตร์	ร้อยละ 51.29
----------------	--------------

(กองบริหารตลาดแรงงาน กรมการจัดหางาน กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม. 2543)

จะเห็นได้ว่า มีผู้ที่จบสาขาศึกษาศาสตร์และการฝึกหัดครู เป็นผู้มีงานทำและเป็นที่ต้องการของตลาดแรงงานมากถึงร้อยละ 64.42 ซึ่งถือได้ว่า ผู้ที่จบสาขานี้จะมีงานทำและเป็นที่ต้องการสำหรับตลาดแรงงาน

2.5.2 แนวโน้มอาชีพที่ตลาดแรงงานต้องการ

อาชีพที่ตลาดแรงงานต้องการในปัจจุบันมีดังนี้ (รายงานสถานการณ์การมีงานทำครั้งแรก ปี 2542 มกราคม - มิถุนายน. 2543 : 10-12)

อาชีพผู้ปฏิบัติงานที่ใช้วิชาการ ซึ่งส่วนใหญ่ต้องการผู้มีการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไป มีแนวโน้มลดลงเล็กน้อย กล่าวคือ สถานประกอบการต้องการแรงงานในสาขาอาชีพนี้จากจำนวน 10,506 คน ในครั้งแรกของปี 2538 และเพิ่มขึ้นเป็น 17,021 คน ในครั้งแรกของปี 2540 และลดลงเล็กน้อยเหลือ 12,673 คน ในครั้งแรกของปี 2542 เมื่อพิจารณาในสาขาอาชีพย่อยที่เป็นที่ต้องการสูง ได้แก่ ช่างเทคนิควิศวกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ ช่างเขียนแบบ นักบัญชี พยาบาล ช่างเทคนิควิศวกรรมเครื่องกล ศิลปินและช่างออกแบบฝ่ายพานิชยกรรม วิศวกรไฟฟ้า และอิเล็กทรอนิกส์ ผู้ชำนาญการด้านงานบุคคลและอาชีพวิศวกรเครื่องกล วิศวกรโยธา นักสำรวจ วิศวอุตสาหการ ช่างเทคนิควิศวกรรมโลหะ นักสถิติวิศวกรเคมี อาจารย์มหาวิทยาลัย และสถาบันอุดมศึกษา บรรณารักษ์ พืชกร ครูมัธยมศึกษา เป็นต้น

สรุปได้ว่า แนวโน้มอาชีพที่ตลาดแรงงานต้องการทางด้านอาชีพที่ใช้วิชาชีพวิชาการยังมีความต้องการสูง จึงทำให้มีผู้เลือกเรียนในคณะครุศาสตร์อยู่ตลอดเวลา และคิดว่าการจบขณะนี้จะต้องมีงานทำ เป็นที่ต้องการของหน่วยงานต่างๆ เพื่อที่จะไปพัฒนางานทางด้านการเรียนการสอน

2.5.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน

2.5.3.1 งานวิจัยในประเทศ

ชัยวัฒน์ บุญควินนท์ (ประจักษ์ฤดี นิยมรัตน์. 2538 : 42 – 43 ; อ้างอิงจาก

ชัยวัฒน์ บุญทิฆนทร์. 2531) ศึกษาความต้องการของสถานประกอบการที่มีต่อลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้สำเร็จการศึกษาจากวิทยาลัยอาชีวศึกษาอุดรธานี โดยสอบถามความคิดเห็นจากสถานประกอบการจำนวน 31 แห่ง ด้วยแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประเมินค่า ซึ่งการศึกษาได้แบ่งคุณภาพเป็น 3 ด้าน ตามทฤษฎีจำแนกพฤติกรรมการเรียนรู้ของบลูม (Bloom) ได้แก่ ด้านความรู้ความสามารถ ด้านเจตคติ และด้านทักษะการฝึกปฏิบัติ ผลการศึกษา คือ

1. ด้านความรู้ความสามารถ สถานประกอบการต้องการแรงงานที่มีแนวคิดทางการตลาด การให้บริการ และความเข้าใจในระบบการจัดการอยู่ในอันดับสูงที่สุด รองลงมา คือ มีตลาด การให้บริการ และความเข้าใจในระบบการจัดการอยู่ในอันดับสูงที่สุด รองลงมา คือ มีความเชื่อมั่นในตนเอง และมีความต้องการผู้ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงอยู่ในอันดับต่ำที่สุด

2. ด้านเจตคติ สถานประกอบการต้องการได้แรงงานที่มีความอดทน และสั่งงานอยู่ในอันดับสูงที่สุด

3. ด้านทักษะการฝึกปฏิบัติพบว่า ความสามารถในการร่วมงานกับผู้อื่นเป็นคุณภาพที่สถานประกอบการต้องการมากที่สุด รองลงมาคือ มีความสามารถในการใช้เครื่องคำนวณเลขและคิดเลขด้วยสมอง ส่วนแรงงานที่มีความสามารถด้านดนตรี หรือกีฬา นั้น เป็นคุณภาพที่สถานประกอบการมีความต้องการอยู่ในระดับต่ำที่สุด

ธวัชชัย สุขชี (ประจักษ์ วิทยรัตน์. 2538 : 42 –43 ; อ้างอิงจาก ธวัชชัย สุขชี. 2536) ศึกษาคุณลักษณะบัณฑิตเทคโนโลยีอุตสาหกรรมที่พึงประสงค์ของตลาดแรงงาน ในเขตกรุงเทพมหานคร เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้สอบถาม โดยมีประชากร คือ หัวหน้าหน่วยงานหรือผู้บังคับบัญชาของบัณฑิตเทคโนโลยีอุตสาหกรรม ที่ปฏิบัติงานในหน่วยงานของภาครัฐบาล รัฐวิสาหกิจ และเอกชน ในกรุงเทพมหานคร การวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้แบ่งคุณภาพที่ศึกษาออกเป็น 3 ด้านได้แก่ คุณภาพของบัณฑิตเกี่ยวกับความรู้ความสามารถด้านเทคนิควิธี เกี่ยวกับความรู้ความสามารถด้านการจัดการ และเกี่ยวกับคุณลักษณะส่วนตัว ผลการวิจัย พบว่า

1. คุณภาพของบัณฑิตเกี่ยวกับความรู้ความสามารถด้านเทคนิควิธี ผู้บังคับบัญชาของบัณฑิต มีความเห็นว่า ความรับผิดชอบในหน้าที่อยู่ในลำดับความต้องการสูงสุด รองลงมา คือ ความสามารถในการปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ และมีการวางแผนการทำงานอย่างเป็นระบบตามลำดับ ส่วนอันดับสุดท้ายคือ ความสามารถในการปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ และมีการวางแผนการทำงานอย่างเป็นระบบ ตามลำดับ ส่วนอันดับสุดท้ายคือ ความสามารถในการจัดกิจกรรมทางวิชาการ

2. คุณภาพของบัณฑิตเกี่ยวกับความรู้ความสามารถด้านการจัดการ พบว่า การเป็นผู้มีมนุษยสัมพันธ์ต่อผู้อื่นเป็นลักษณะที่พึงประสงค์ในอันดับแรก รองลงมาคือ การฟังความคิดเห็นของผู้อื่น และให้ความเสมอภาคต่อเพื่อนร่วมงาน มีน้ำใจต่อเพื่อนร่วมงานตามลำดับ ส่วนอันดับสุดท้าย คือ ความรู้ในเรื่องภาวะทางเศรษฐกิจ และความผันแปรของตลาดในช่วงเวลาต่าง ๆ

3. คุณภาพของบัณฑิตเกี่ยวกับคุณลักษณะส่วนตัว พบว่า ความซื่อสัตย์สุจริตเป็นลักษณะที่พึงประสงค์เป็นลำดับแรก รองลงมาคือ ตรงต่อเวลา ขยันและอดทน ตามลำดับ และท้ายสุดคือ ความสามารถด้านภาษาอังกฤษ

จากเอกสารและงานวิจัยดังกล่าว สรุปได้ว่า บุคคลที่เข้ามาเรียนในคณะครุศาสตร์นั้น เล็งเห็นแล้วว่า ผู้ที่จบการศึกษาจากคณะนี้เป็นผู้ที่มีความรู้ ความสามารถ สามารถหางานทำได้ง่าย และเป็นที่ต้องการของตลาดแรงงาน ซึ่งหน่วยงานต่างๆ สามารถรองรับผู้ที่จบสาขานี้ได้จำนวนมาก เพื่อมาพัฒนางานทางด้านการเรียนการสอนและด้านต่างๆ ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับคณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏจันทรเกษม

3.1 ประวัติความเป็นมาของคณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏจันทรเกษม

คณะครุศาสตร์ นับเป็นคณะแรกที่ถือกำเนิดมาตั้งแต่มีสถาบันราชภัฏจันทรเกษม ซึ่งได้รับการสถาปนาตั้งแต่วันที่ 9 กันยายน 2489 รับนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนฝึกหัดครูประโยคครูประถม (ป.ป.) และนักเรียน ที่สำเร็จมัธยมปีที่ 8 ในระยะเริ่มแรกอาศัยเรียนที่โรงเรียนฝึกหัดครูเพชรบุรีวิทยาลงกรณ์ ต่อมาใช้อาคารริมถนน ในเขตวังจันทรเกษม ด้านหลังกระทรวงศึกษาธิการเป็นสถานที่เรียน จึงเรียกว่า “ป.ม.หลัง กระทรวง”

พ.ศ. 2518 ประกาศใช้พระราชบัญญัติวิทยาลัยครู พ.ศ. 2518 มีผลให้ตำแหน่ง “ผู้อำนวยการ” เปลี่ยนเป็น “อธิการ” ส่วนราชการในวิทยาลัยประกอบด้วยสำนักงานอธิการ และคณะวิชา คณะวิชาครุศาสตร์จึงได้ถือกำเนิดอย่างเป็นทางการเป็นรูปธรรมในปีนั้น หัวหน้าคณะวิชาครุศาสตร์คนแรกคือ รศ.ศิริราช อำไพภักดิ์ เริ่มเปิดสอนหลักสูตรครุศาสตร์บัณฑิต (ค.บ.)

พ.ศ. 2522 คณะวิชาครุศาสตร์เปิดสอนระดับปริญญาตรี ครุศาสตร์บัณฑิต หลักสูตร 2 ปี วิชาเอกการประถมศึกษา ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ สังคมศึกษา และพลศึกษา

พ.ศ. 2523 เปิดสอนระดับปริญญาตรี ครุศาสตร์บัณฑิต หลักสูตร 4 ปี วิชาเอกภาษาไทย ภาษาอังกฤษ สังคมศึกษา เกษตรศาสตร์ คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ทั่วไป และพลศึกษา

พ.ศ. 2525 เปิดสอนระดับปริญญาตรี ครุศาสตร์บัณฑิต หลักสูตร 2 ปี วิชาเอกอุตสาหกรรมศิลป์ ศิลปหัตถกรรม เทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการศึกษา

พ.ศ. 2527 เปิดสอนระดับปริญญาตรี ครุศาสตร์บัณฑิต หลักสูตร 2 ปี วิชาเอกจิตวิทยา และการแนะแนว

พ.ศ. 2529 เปิดสอนระดับปริญญาตรี ครุศาสตร์บัณฑิต หลักสูตร 4 ปี วิชาเอกการวัดผลการศึกษาและธุรกิจศึกษา และเปิดหลักสูตร 2 ปี วิชาเอกบริหารการศึกษา

พ.ศ. 2530 เปิดสอนระดับปริญญาตรี ครุศาสตร์บัณฑิต หลักสูตร 4 ปี วิชาเอกการประถมศึกษาเทคโนโลยีและนวัตกรรมการศึกษา จิตวิทยาและการแนะแนว

พ.ศ. 2533 เปิดสอนระดับอนุปริญญา สาขาวิชาการศึกษาวิชาเอกการศึกษาปฐมวัย

พ.ศ. 2534 เปิดศูนย์พัฒนาเด็กปฐมวัย ซึ่งต่อมาเปลี่ยนชื่อเป็น โรงเรียนสาธิตอนุบาล จันทระเกษม

พ.ศ. 2536 เปิดสอนระดับปริญญาตรี ครุศาสตร์บัณฑิต หลักสูตร 4 ปี การศึกษาปฐมวัย

พ.ศ. 2538 พระราชบัญญัติสถาบันราชภัฏ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา มีผลให้วิทยาลัยครู เปลี่ยนเป็นสถาบันราชภัฏ ซึ่งมีการกึ่งในการให้การศึกษาวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง ทำการวิจัย ให้บริการทางวิชาการแก่สังคม ปรับปรุงถ่ายทอดและพัฒนาเทคโนโลยี ทะนุบำรุง ศิลปวัฒนธรรม ผลิตครูและส่งเสริมวิทยฐานะครู

การเปลี่ยนเป็นสถาบันราชภัฏจันทรเกษม ทำให้ตำแหน่งอธิการเปลี่ยนเป็น อธิการบดี หัวหน้าคณะวิชาเปลี่ยนเป็นคณบดี

3.1.1 เป้าหมายของคณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏจันทรเกษม

1. ผลิตบัณฑิตครู และพัฒนาบุคลากรทางการศึกษาให้มีลักษณะที่พึงประสงค์ และตอบสนองความต้องการของชุมชน และสังคม
2. มีการจัดกระบวนการเรียนการสอนโดยให้ความสำคัญกับผู้เรียนมากที่สุด
3. พัฒนาคณาจารย์ และบุคลากรสนับสนุนในคณะให้พอเพียง และมีความเหมาะสมกับวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง
4. จัดการเรียนการสอน การวิจัย การบริการวิชาการ การบริการงานบุคลากร สนับสนุน การทำนุบำรุง ศิลปวัฒนธรรมไทย การพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ระบบสารสนเทศ และกิจการนักศึกษาให้เหมาะสมสอดคล้องกับความต้องการของชุมชนและสังคม
5. มีการนำระบบ และกลไกการประกันคุณภาพการศึกษามาสู่การปฏิบัติจริง เพื่อนำไปสู่การรับรอง คุณภาพการศึกษา

3.1.2 วัตถุประสงค์ของคณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏจันทรเกษม

1. เพื่อผลิตบัณฑิตครูที่มีความรู้ มีคุณภาพ และคุณธรรม ตามความต้องการของชุมชนและสังคม
2. เพื่อส่งเสริมให้อาจารย์ บุคลากรสนับสนุนและนักศึกษาได้มี การศึกษาวิจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาวิชาชีพ และเป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม
3. เพื่อให้บริการทางการศึกษา การฝึกอบรม และการถ่ายทอดความรู้ และเทคโนโลยีให้แก่ชุมชนและสังคมอย่างมีประสิทธิภาพ
4. เพื่อส่งเสริมให้อาจารย์ บุคลากรสนับสนุน และนักศึกษาเห็นคุณค่าของศาสนา ศิลปวัฒนธรรม วิถีชีวิตแบบไทยโดยเน้นเศรษฐกิจพอเพียง
5. เพื่อพัฒนาการบริหาร การจัดการทรัพยากรในคณะให้สอดคล้องเหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลงทางสังคม เศรษฐกิจ และการเมือง

6. เพื่อส่งเสริมพัฒนาการนักเรียน ให้เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนานักเรียน ชุมชน และสังคม

7. เพื่อส่งเสริมพัฒนาอาจารย์ บุคลากรสนับสนุน และนักเรียนให้มีความรู้ และทักษะในการใช้เทคโนโลยีในการปฏิบัติงาน

3.2 การจัดการศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตร 4 ปี คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏ จันทระเกษม

การจัดการศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตร 4 ปี ที่เปิดสอนในคณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏจันทระเกษมในที่นี่ มี 4 โปรแกรมวิชา คือ

3.2.1 โปรแกรมวิชาปฐมวัย

3.2.1.1 จุดประสงค์เฉพาะ

1. เพื่อให้นักศึกษามีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับปรัชญา แนวคิดทฤษฎี และหลักการในการจัดการศึกษาปฐมวัย
2. มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับธรรมชาติ พัฒนาการและการเรียนรู้ ของเด็กปฐมวัย
3. มีความรู้ และทักษะในการจัดประสบการณ์ เพื่อส่งเสริมความพร้อม และความสามารถของเด็กปฐมวัยให้เป็นไปตามศักยภาพ
4. มีความสามารถในการประเมินพัฒนาการ และการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย อย่างมีประสิทธิภาพ
5. มีความรู้ และความสามารถในการใช้นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษาปฐมวัยเพื่อนำไปสู่การพัฒนา และพัฒนางานได้อย่างมีความเหมาะสม
6. เป็นผู้มีคุณธรรม จริยธรรม รัก และศรัทธาในวิชาชีพครู ตลอดจนมีคุณลักษณะที่เหมาะสมกับการเป็นครูปฐมวัย
7. มีความรู้ ความสามารถในการจัดดำเนินงาน และบริหารโรงเรียนอนุบาล หรือสภาพพัฒนาเด็กในรูปแบบต่าง ๆ และสามารถทำงานร่วมกับครอบครัว ชุมชน และหน่วยงานอื่น ๆ
8. มีพื้นฐานความรู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการการศึกษาปฐมวัยพอเพียง ที่จะนำไปสู่การศึกษาระดับสูง หรือทำการค้นคว้าวิจัยในงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาปฐมวัย

3.2.1.2 หลักสูตร

1. จำนวนหน่วยกิตตลอดหลักสูตร ไม่น้อยกว่า 145 หน่วยกิต
2. โครงสร้างของหลักสูตรประกอบด้วยหมวดวิชา ดังนี้

2.1 หมวดการศึกษาทั่วไป 40 หน่วยกิต ประกอบด้วย

2.1.1 กลุ่มวิชาภาษาและการสื่อสาร	10	หน่วยกิต

2.1.2	กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์	10	หน่วยกิต
2.1.3	กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์	10	หน่วยกิต
2.1.4	กลุ่มวิชาคณิตศาสตร์และเทคโนโลยี	10	หน่วยกิต
- 2.2 หมวดวิชาเฉพาะด้าน ประกอบด้วย
2.2.1	กลุ่มวิชาเอก จัดเป็นแบบเอกเดี่ยว และแบบเอก-โท	60	หน่วยกิต
2.2.2	กลุ่มวิชาชีพครู 25 หน่วยกิต บัณฑิตเรียน 21 หน่วยกิต
เลือกเรียน 4 หน่วยกิต		
2.2.3	กลุ่มวิชาปฏิบัติการและฝึกประสบการณ์วิชาชีพ		
2.2.3.1	วิชาเอกการศึกษาปฐมวัย	10	หน่วยกิต
2.2.3.2	วิชาโทการศึกษาปฐมวัย	3	หน่วยกิต
- 2.3 หมวดวิชาเลือกเสรี 10 หน่วยกิต
- 3.2.2 โปรแกรมวิชาการประถมศึกษา
- 3.2.2.1 จุดประสงค์เฉพาะ
1. มีความรู้ และทักษะที่สอดคล้องกับการปฏิบัติงานด้านการสอน การบริหาร และการจัดการประถมศึกษา
 2. มีความรู้ และความสามารถในการสร้างผลงานเพื่อพัฒนานตน และพัฒนาวิชาชีพ
 3. มีความรัก ความศรัทธา ความภูมิใจ และความรับผิดชอบในวิชาชีพครู
- 3.2.2.2 หลักสูตร
1. จำนวนหน่วยกิตตลอดหลักสูตร ไม่น้อยกว่า 144 หน่วยกิต
 2. โครงสร้างของหลักสูตร ประกอบด้วยหมวดวิชา ดังนี้
 - 2.1 หมวดการศึกษาทั่วไป 33 หน่วยกิต ประกอบด้วย

2.1.1	กลุ่มวิชาภาษาและการสื่อสาร	9	หน่วยกิต
2.1.2	กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์	9	หน่วยกิต
2.1.3	กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์	6	หน่วยกิต
 - 2.2 หมวดวิชาเฉพาะด้าน 101 หน่วยกิต ประกอบด้วย

2.2.1	กลุ่มวิชาเอก แบบเดี่ยวเอก	60	หน่วยกิต
2.2.2	กลุ่มวิชาชีพครู	25	หน่วยกิต
2.2.3	กลุ่มวิชาปฏิบัติการและฝึกประสบการณ์	16	หน่วยกิต
 - 2.3 หมวดวิชาเลือกเสรี 10 หน่วยกิต
- 3.2.3 โปรแกรมวิชาจิตวิทยาและการแนะแนว
- 3.2.3.1 จุดประสงค์เฉพาะ

1. ผลิตภัณฑ์ที่มีความรู้ ความเข้าใจทฤษฎี หลักการเทคนิควิธีการบริการทางจิตวิทยาและการแนะแนว และยึดมั่นในจรรยาบรรณวิชาชีพจิตวิทยาและการแนะแนวอย่างมั่นคง
2. ผลิตภัณฑ์ที่สามารถนำความรู้ และเทคนิควิธี มีทักษะการบริการทางจิตวิทยาและการแนะแนวไปใช้ปฏิบัติงาน ให้บริการในสถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
3. ผลิตภัณฑ์ที่มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ใฝ่รู้และพัฒนาตนเองได้อย่างต่อเนื่อง เพื่อเป็นนักวิชาชีพที่มีคุณภาพและสามารถศึกษาต่อในระดับสูงต่อไปได้

3.2.3.2 หลักสูตร

1. จำนวนหน่วยกิตตลอดหลักสูตร ไม่น้อยกว่า 148 หน่วยกิต

2. โครงสร้างของหลักสูตร ประกอบด้วยหมวดวิชา ดังนี้

2.1 หมวดการศึกษาทั่วไป 40 หน่วยกิต ประกอบด้วย

2.1.1	กลุ่มวิชาภาษาและการสื่อสาร	10	หน่วยกิต
2.1.2	กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์	10	หน่วยกิต
2.1.3	กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์	10	หน่วยกิต
2.1.4	กลุ่มวิชาคณิตศาสตร์และเทคโนโลยี	10	หน่วยกิต

2.2 หมวดวิชาเฉพาะด้าน 95 หน่วยกิต ประกอบด้วย

2.2.1	กลุ่มวิชาเนื้อหา	61	หน่วยกิต
2.2.2	กลุ่มวิชาชีพครู	25	หน่วยกิต
2.2.3	กลุ่มวิชาปฏิบัติการและฝึกประสบการณ์วิชาชีพ	13	หน่วยกิต

2.3 หมวดวิชาเลือกเสรี 10 หน่วยกิต

3.2.4 โปรแกรมวิชาเทคโนโลยีและนวัตกรรม

3.2.4.1 จุดประสงค์เฉพาะ

1. ด้านความรู้

1.1 มีความรู้ความเข้าใจบทบาทหน้าที่และเทคนิควิธีการปฏิบัติหน้าที่ครู และหรือบุคลากรทางเทคโนโลยีการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ

1.2 มีความรู้ความเข้าใจทฤษฎี หลักการและวิธีการทางจิตวิทยาการศึกษา หลักการสอน การใช้สื่อการสอนและการวัดผล ประเมินผลการศึกษา

1.3 มีความรู้ความเข้าใจในเทคนิควิธีที่จะถ่ายทอดเนื้อหาวิชาการ ให้กับผู้เรียนได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ

1.4 มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับสังคมและวิชาการใหม่ ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ความรู้ความเข้าใจระบบเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี การเมืองการปกครองของไทย ตลอดจนมีความรู้ความเข้าใจสิ่งแวดล้อม อันเนื่องมาจากความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

1.5 มีความรู้ความเข้าใจหลักการและทฤษฎีเกี่ยวกับเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการศึกษารวมทั้งแนวทางในการจัดบริการเทคโนโลยีทางการศึกษาในองค์กรต่างๆ

1.6 มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวิธีการเลือก การจัดหา การผลิต การใช้และบำรุงรักษา วัสดุ อุปกรณ์เทคโนโลยีการศึกษา

1.7 มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการนำวิธีระบบมาใช้เพื่อแก้ปัญหาการศึกษา การออกแบบระบบและส่งเสริมประสบการณ์การเรียนรู้

1.8 มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเลือก การจัดหาและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อการศึกษา ค้นคว้า และพัฒนางานที่ปฏิบัติ

2. ด้านเทคนิควิธี

2.1 มีความสามารถในการประยุกต์ทฤษฎี และหลักการที่ได้ศึกษาไปสู่การปฏิบัติงานในหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพ

2.2 มีทักษะในด้านภาษา โดยสามารถติดต่อสื่อสารกับผู้อื่นได้ดี

2.3 มีทักษะในการศึกษาค้นคว้าตนเอง รู้จักคิดอย่างมีเหตุผล และสามารถวิเคราะห์ปัญหาต่างๆได้

2.4 มีทักษะในการออกแบบและผลิตสื่อประเภทต่างๆอย่างมีประสิทธิภาพและเหมาะสมกับสภาพแวดล้อม

2.5 มีทักษะในการศึกษาค้นคว้า ทดลองเพื่อพัฒนาสื่อเทคโนโลยี

2.6 มีทักษะในการจัดหา การใช้และการบำรุงรักษาสื่อเทคโนโลยีการศึกษาและสื่อเทคโนโลยีสารสนเทศ

3. ด้านคุณลักษณะ

3.1 มีเจตคติที่ดีและตระหนักในคุณค่าของวิชาชีพทางการศึกษา

3.2 มีสุขนิสัยที่ส่งเสริมสุขภาพกายและสุขภาพใจ ทั้งในส่วนตนและส่วนรวม

3.3 มีจิตสำนึกในการพัฒนาสังคม เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตน

3.4 มีจิตใจเป็นประชาธิปไตย กระตือรือร้นที่จะมีส่วนร่วมในการปกครองแบบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข และยึดมั่นในสถาบันชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์

3.5 มีความทราบซึ้งในคุณค่าของสังคม ความดี ความงามและการดำรงตนให้มีคุณค่าต่อสังคม

3.6 มีความทราบซึ้งในศิลปะ และสุนทรียภาพ

3.7 มีความรับผิดชอบและตรงต่อเวลา

3.8 มีคุณธรรม จริยธรรม และยึดมั่นในจรรยาบรรณของวิชาชีพ

3.9 มีน้ำใจในการให้บริการ

3.2.4.2 หลักสูตร

1. จำนวนหน่วยกิตตลอดหลักสูตร ไม่น้อยกว่า 139 หน่วยกิต

2. โครงสร้างของหลักสูตร ประกอบด้วยหมวดวิชา ดังนี้

2.1 หมวดการศึกษาทั่วไป 33 หน่วยกิต ประกอบด้วย

2.1.1 กลุ่มวิชาภาษาและการสื่อสาร	9	หน่วยกิต
2.1.2 กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์	9	หน่วยกิต
2.1.3 กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์	6	หน่วยกิต
2.1.4 กลุ่มวิชาคณิตศาสตร์และเทคโนโลยี	9	หน่วยกิต

2.2 หมวดวิชาเฉพาะด้าน ประกอบด้วย

2.2.1 กลุ่มวิชาเนื้อหา

2.2.1.1 วิชาเอก

1. แบบเอกเดี่ยว	60	หน่วยกิต
2. แบบเอก – เอก	30	หน่วยกิต
3. แบบเอก – โท	40	หน่วยกิต

2.2.1.2 วิชาโท 2 หน่วยกิต

2.2.2 กลุ่มวิชาชีพครู 25 หน่วยกิต

2.2.3 กลุ่มวิชาปฏิบัติการและฝึกประสบการณ์วิชาชีพ

2.2.3.1 สำหรับวิชาเอก	11	หน่วยกิต
2.2.3.2 สำหรับวิชาโท	4	หน่วยกิต

2.3 หมวดวิชาเลือกเสรี 10 หน่วยกิต

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การกำหนดประชากรและเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ ชั้นปีที่ 1, 2, 3 และ 4 ภาคปกติ จาก 4 โปรแกรมวิชา คือ โปรแกรมวิชาปฐมวัย โปรแกรมวิชาการประถมศึกษา โปรแกรมวิชาจิตวิทยาและการแนะแนว และโปรแกรมวิชาเทคโนโลยีและนวัตกรรม หลักสูตร 4 ปี ปีการศึกษา 2546 ของสถาบันราชภัฏจันทรเกษม จำนวน 578 คน เป็นนักศึกษาชาย 163 คน และนักศึกษาหญิง 415 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ ชั้นปีที่ 1, 2, 3 และ 4 ภาคปกติ จาก 4 โปรแกรมวิชา คือ โปรแกรมวิชาปฐมวัย โปรแกรมวิชาการประถมศึกษา โปรแกรมวิชาจิตวิทยาและการแนะแนว และโปรแกรมวิชาเทคโนโลยีและนวัตกรรม หลักสูตร 4 ปี ปีการศึกษา 2546 ของสถาบันราชภัฏจันทรเกษม จำนวน 231 คน ซึ่งได้มาจากการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามเกณฑ์ของเครจซี่และมอร์แกน (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2540 : 303 อ้างถึง Krejcie and Morgan. 1970 : 608) ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 และทำการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratifies Random Sampling) โดยใช้โปรแกรมวิชาเป็นชั้น (Strata) มีขั้นตอนการสุ่มตัวอย่าง ดังนี้

1. ผู้วิจัยแบ่งประชากรตามโปรแกรมวิชา เป็น 4 โปรแกรมวิชา ได้แก่ โปรแกรมวิชาปฐมวัย โปรแกรมวิชาการประถมศึกษา โปรแกรมวิชาจิตวิทยาและการแนะแนว และโปรแกรมวิชาเทคโนโลยีและนวัตกรรม
2. ผู้วิจัยแบ่งแต่ละโปรแกรมเป็นเพศชาย และเพศหญิง ได้แก่ เพศชาย 136 คน และเพศหญิง 415 คน
3. ผู้วิจัยประมาณขนาดกลุ่มตัวอย่างได้ 231 คน โดยมีความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ได้สัดส่วนประชากร : กลุ่มตัวอย่าง = 2:1 ได้โปรแกรมวิชาปฐมวัย 96 คน เป็นเพศชาย 9 คน เพศหญิง 87 คน โปรแกรมวิชาการประถมศึกษา 35 คน เป็นเพศชาย 6 คน เพศหญิง 29 คน โปรแกรมวิชาจิตวิทยาและการแนะแนว 20 คน เป็นเพศชาย 5 คน เพศหญิง 15 คน และโปรแกรมวิชาเทคโนโลยีและนวัตกรรม 80 คน เป็นเพศชาย 45 คน เพศหญิง 35 คน

ดังแสดงในตาราง 1

ตาราง 1 แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ และโปรแกรมวิชา

โปรแกรมวิชา	ประชากร		กลุ่มตัวอย่าง		ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	รวม	รวม
1.ปฐมวีย	22	217	9	87	239	96
2.การประถมศึกษา	15	74	6	29	89	35
3.จิตวิทยาและการแนะแนว	13	37	5	15	50	20
4. เทคโนโลยีและนวัตกรรม	113	87	45	35	200	80
รวม	136	415	65	166	578	231

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า คือ แบบสอบถามเรื่องตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเลือกเรียนในคณะครุศาสตร์ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันราชภัฏจันทรเกษม ซึ่งแบ่งเป็น 6 ตอน คือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว

ตอนที่ 2 แบบสอบถามบุคลิกภาพ

ตอนที่ 3 แบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียนในคณะครุศาสตร์

ตอนที่ 4 แบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคต

ตอนที่ 5 แบบสอบถามความศรัทธาต่อสถาบันที่ศึกษา

ตอนที่ 6 แบบสอบถามแรงจูงใจในการเลือกเรียนในคณะครุศาสตร์

วิธีดำเนินการสร้างเครื่องมือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว ได้แก่ เพศ โปรแกรมวิชา อาชีพของผู้ปกครอง รายได้ของครอบครัวและความต้องการของตลาดแรงงาน

ตัวอย่าง แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามด้านข้อมูลส่วนตัวของท่าน เมื่ออ่านข้อความแล้วโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน () หรือเติมข้อความในช่องว่างให้สมบูรณ์

1. เพศ () ชาย
() หญิง

2. โปรแกรมวิชา () ปฐมวัย
() การประถมศึกษา
() จิตวิทยาและการแนะแนว
() เทคโนโลยีและนวัตกรรม
3. อาชีพของผู้ปกครอง () รับราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ
() เกษตรกร
() ธุรกิจส่วนตัว
() พนักงานบริษัท
() อาชีพอื่นๆ โปรดระบุ
4. รายได้ของครอบครัว บาท / เดือน
5. ในการเลือกเรียนในคณะครุศาสตร์ ท่านคำนึงถึงความต้องการของตลาดแรงงาน
() มาก
() ปานกลาง
() น้อย

ตอนที่ 2 แบบสอบถามบุคลิกภาพ

2.1 ผู้วิจัยใช้แบบวัดบุคลิกภาพแบบ เอ และบุคลิกภาพแบบ บี ซึ่งเป็นแบบสำรวจการกระทำกิจกรรมของเจนกินส์ (Jenkins Activity Survey) เป็นแบบสอบถามรายงานตนเอง ประกอบด้วยข้อคำถาม 20 ข้อ

2.2 ลักษณะแบบสอบถามบุคลิกภาพ เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท มี 5 ระดับ

ตัวอย่าง แบบสอบถามบุคลิกภาพ

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้ประกอบด้วยข้อความเกี่ยวกับกิจกรรมในชีวิตประจำวัน เมื่ออ่านข้อความแล้ว โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องทางขวามือช่องใดช่องหนึ่งเพียงช่องเดียว ที่ตรงกับสิ่งที่ เป็นจริงที่สุดในตัวท่าน ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับสิ่งที่ เป็นจริงของท่านมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับสิ่งที่ เป็นจริงของท่านมาก

จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับสิ่งที่จริงของท่านบ้างและไม่ตรงกับสิ่งที่จริงของท่านบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับสิ่งที่จริงของท่านน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับสิ่งที่จริงของท่านน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
0	เมื่อท่านมีนัด ท่านชอบไปถึงที่นัดหมายก่อนเวลา					
00	ท่านรู้สึกโมโห ถ้ามีคนมาขัดจังหวะในขณะที่ท่านไม่สามารถทำสิ่งที่ท่านตั้งใจไว้ได้					

เกณฑ์การให้คะแนน

ข้อความที่มีความหมายทางบวก ให้คะแนนดังนี้

จริงที่สุด	ให้	5	คะแนน
จริง	ให้	4	คะแนน
จริงบ้าง	ให้	3	คะแนน
จริงน้อย	ให้	2	คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้	1	คะแนน

ข้อความที่มีความหมายทางลบ ให้คะแนนดังนี้

จริงที่สุด	ให้	1	คะแนน
จริง	ให้	2	คะแนน
จริงบ้าง	ให้	3	คะแนน
จริงน้อย	ให้	4	คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้	5	คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมาย (อัจฉรา วงศ์วัฒนามงคล. 2533 : 57)

คะแนน 1-50	หมายถึง	บุคลิกภาพแบบ บี
คะแนน 51-100	หมายถึง	บุคลิกภาพแบบ เอ

ตอนที่ 3 แบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียนในคณะครุศาสตร์ มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

3.1 ผู้วิจัยศึกษานิยามศัพท์เฉพาะ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อการเรียน

3.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียนของรพีพรรณ สุฐาปัญญากุล (2541 : 148-153) และรุ่งทิพา ประสพสันต์ (2543 : 150-155) แล้วนำมาปรับปรุงให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ

3.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียนในคณะครุศาสตร์ ตามข้อมูลที่ได้จากข้อ 3.1 และข้อ 3.2 โดยลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท มี 5 ระดับ

ตัวอย่าง แบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียนในคณะครุศาสตร์

ด้านความคิด

คำชี้แจง เมื่ออ่านข้อความแล้ว โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องทางขวามือช่องใดช่องหนึ่งเพียงช่องเดียว ที่ตรงกับความคิดของท่านมากที่สุด ดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความคิดของท่านมากที่สุด
เห็นด้วย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความคิดของท่านมาก
ไม่แน่ใจ	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความคิดของท่านบ้างและไม่ตรงกับความคิดของท่านบ้าง
ไม่เห็นด้วย	หมายถึง	ข้อความนั้นไม่ตรงกับความคิดของท่านมาก
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	หมายถึง	ข้อความนั้นไม่ตรงกับความคิดของท่านมากที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง
0 00	การเรียนในคณะครุศาสตร์ช่วย พัฒนาการศึกษาได้ดี ผู้ที่เรียนจบคณะครุศาสตร์หางาน ทำได้ยาก					

ด้านความรู้สึกรู้สึก

คำชี้แจง เมื่ออ่านข้อความแล้ว โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องทางขวามือช่องใดช่องหนึ่งเพียงช่องเดียว ที่ตรงกับความรู้สึกของท่านมากที่สุด ดังนี้

มากที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกของท่านมากที่สุด
มาก	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกของท่านมาก
ปานกลาง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกของท่านบ้างและไม่ตรงกับความรู้สึกของท่านบ้าง
น้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกของท่านน้อย
น้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกของท่านน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
0	ท่านสนใจที่จะเรียนรู้เกี่ยวกับวิชาที่เรียนในคณะครุศาสตร์					
00	ท่านไม่ชอบเรียนวิชาชีพรู					

ด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม

คำชี้แจง เมื่ออ่านข้อความแล้ว โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องทางขวามือช่องใดช่องหนึ่งเพียงช่องเดียว ที่ตรงกับพฤติกรรมที่เคยเกิดขึ้นหรืออาจเกิดขึ้นในอนาคตของท่าน ดังนี้

เป็นประจำ	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับพฤติกรรมที่เคยเกิดขึ้นหรืออาจเกิดขึ้นในอนาคตของท่านทุกครั้ง
บ่อยครั้ง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับพฤติกรรมที่เคยเกิดขึ้นหรืออาจเกิดขึ้นในอนาคตของท่านบ่อยมากแต่ไม่ทุกครั้ง
บางครั้ง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับพฤติกรรมที่เคยเกิดขึ้นหรืออาจเกิดขึ้นในอนาคตของท่านบ้างและไม่ตรงกับพฤติกรรมที่เคยเกิดขึ้นหรืออาจเกิดขึ้นในอนาคตของท่านบ้าง
นานๆครั้ง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับพฤติกรรมที่เคยเกิดขึ้นหรืออาจเกิดขึ้นในอนาคตของท่านน้อยครั้ง
น้อยครั้งที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับพฤติกรรมที่เคยเกิดขึ้นหรืออาจเกิดขึ้นในอนาคตของท่านน้อยครั้ง จนเกือบจะไม่เกิดขึ้นเลย

ข้อที่	ข้อความ	เป็นประจำ	บ่อยครั้ง	บางครั้ง	นานๆ ครั้ง	น้อย ครั้ง ที่สุด
000	ท่านมักหาความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับวิชาที่เรียน ท่านไม่มีความกระตือรือร้น ในขณะที่เรียน					

เกณฑ์การให้คะแนน

ข้อที่มีความหมายทางบวกให้คะแนนดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	มากที่สุด	เป็นประจำ	ให้	5	คะแนน
เห็นด้วย	มาก	บ่อยครั้ง	ให้	4	คะแนน
ไม่แน่ใจ	ปานกลาง	บางครั้ง	ให้	3	คะแนน
ไม่เห็นด้วย	น้อย	นานๆครั้ง	ให้	2	คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	น้อยที่สุด	น้อยครั้งที่สุด	ให้	1	คะแนน

ข้อที่มีความหมายทางลบให้คะแนนดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	มากที่สุด	เป็นประจำ	ให้	1	คะแนน
เห็นด้วย	มาก	บ่อยครั้ง	ให้	2	คะแนน
ไม่แน่ใจ	ปานกลาง	บางครั้ง	ให้	3	คะแนน
ไม่เห็นด้วย	น้อย	นานๆครั้ง	ให้	4	คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	น้อยที่สุด	น้อยครั้งที่สุด	ให้	5	คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมาย (วิเชียร เกตุสิงห์. 2528 : 9)

คะแนนเฉลี่ย 3.67-5.00 หมายถึง มีทัศนคติทางบวกต่อการเรียนในคณะครุศาสตร์

คะแนนเฉลี่ย 2.34-3.66 หมายถึง มีทัศนคติปานกลางต่อการเรียนในคณะครุศาสตร์

คะแนนเฉลี่ย 1.00-2.33 หมายถึง มีทัศนคติทางลบต่อการเรียนในคณะครุศาสตร์

ตอนที่ 4 แบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคต มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

4.1 ผู้วิจัยศึกษานิยามศัพท์เฉพาะ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับลักษณะมุ่งอนาคต

4.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคตของปิยกาญจน์ กิจอุดมทรัพย์ (2539 : 98-100) และรุ่งทิพา ประสพสันต์ (2543 : 156-159) แล้วนำมาปรับปรุงให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ

4.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคต ตามข้อมูลที่ได้จากข้อ 4.1 และข้อ 4.2 โดยลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท มี 5 ระดับ

ตัวอย่าง แบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคต

คำชี้แจง เมื่ออ่านข้อความแล้ว โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องทางขวามือช่องใดช่องหนึ่ง เพียงช่องเดียว ที่ตรงกับข้อเท็จจริงของท่านมากที่สุด ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของท่านมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของท่านมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของท่านบ้างและไม่ตรงกับข้อเท็จจริงของท่านบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของท่านน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของท่านน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
0	ด้านการคาดการณ์ไกลและ					
	ด้านการตัดสินใจ					
00	ท่านตั้งใจศึกษาเล่าเรียน เพื่อนำความรู้เป็นพื้นฐานในการประกอบอาชีพ					
00	ผู้ปกครองเป็นผู้ตัดสินใจเลือกอาชีพให้ท่าน					
0	ด้านการแก้ปัญหาและด้าน					
	การวางแผน					
0	เมื่อมีปัญหาในการเรียน ท่านต้องหาวิธีการที่จะจัดการเกี่ยวกับปัญหานั้นให้สำเร็จ					
00	ท่านมักปล่อยให้ปัญหาที่เกิดขึ้นในการเรียนคลี่คลายไปเองโดยไม่หาทางแก้ไข					

ข้อที่	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
000	ด้านการรู้จักเลือกที่จะกระทำ การรอคอยและด้านความ เพียรพยายามในปัจจุบันเพื่อ ประสบความสำเร็จในชีวิต ท่านพยายามฝึกทักษะเกี่ยวกับ อาชีพที่สนใจ ท่านหางานอื่นทำไปก่อนเพราะ ไม่มีความอดทนที่จะรอการเรียก ตัวเพื่อบรรจุเข้าทำงาน					

เกณฑ์การให้คะแนน

ข้อความที่มีความหมายทางบวก ให้คะแนนดังนี้

จริงที่สุด	ให้	5	คะแนน
จริง	ให้	4	คะแนน
จริงบ้าง	ให้	3	คะแนน
จริงน้อย	ให้	2	คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้	1	คะแนน

ข้อความที่มีความหมายทางลบ ให้คะแนนดังนี้

จริงที่สุด	ให้	1	คะแนน
จริง	ให้	2	คะแนน
จริงบ้าง	ให้	3	คะแนน
จริงน้อย	ให้	4	คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้	5	คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมาย(วิเชียร เกตุสิงห์. 2528 : 9)

คะแนนเฉลี่ย 3.67-5.00 หมายถึง มีลักษณะมุ่งอนาคตมาก

คะแนนเฉลี่ย 2.34-3.66 หมายถึง มีลักษณะมุ่งอนาคตปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.00-2.33 หมายถึง มีลักษณะมุ่งอนาคตน้อย

ตอนที่ 5 แบบสอบถามความศรัทธาต่อสถาบันที่ศึกษา มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

5.1 ผู้วิจัยศึกษานิยามศัพท์เฉพาะ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความศรัทธาต่อสถาบันที่ศึกษา

5.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามความศรัทธาต่อสถาบันที่ศึกษาของทองหล่อ นาคหอม (2535 : 103-108) และรุ่งทิวา ประสพสันต์ (2543 : 160-161) แล้วนำมาปรับปรุงให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ

5.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามความศรัทธาต่อสถาบันที่ศึกษาตามข้อมูลที่ได้จากข้อ 5.1 และข้อ 5.2 โดยลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท มี 5 ระดับ

ตัวอย่าง แบบสอบถามความศรัทธาต่อสถาบันที่ศึกษา

คำชี้แจง เมื่ออ่านข้อความแล้ว โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องทางขวามือช่องใดช่องหนึ่ง เพียงช่องเดียว ที่ตรงกับความรู้สึกของท่านมากที่สุด ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกของท่านมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกของท่านมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกของท่านบ้างและไม่ตรงกับความรู้สึกของท่านบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกของท่านน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกของท่านน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
0	ท่านคิดว่าคณาจารย์ในสถาบันนี้มีความรู้ความสามารถเป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไป					
00	ท่านเลือกศึกษาในสถาบัน โดยมิได้คำนึงถึงเกียรติภูมิของสถาบัน					

เกณฑ์การให้คะแนน

ข้อความที่มีความหมายทางบวก ให้คะแนนดังนี้

จริงที่สุด ให้ 5 คะแนน

จริง	ให้	4	คะแนน
จริงบ้าง	ให้	3	คะแนน
จริงน้อย	ให้	2	คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้	1	คะแนน

ข้อความที่มีความหมายทางลบ ให้คะแนนดังนี้

จริงที่สุด	ให้	1	คะแนน
จริง	ให้	2	คะแนน
จริงบ้าง	ให้	3	คะแนน
จริงน้อย	ให้	4	คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้	5	คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมาย(วิเชียร เกตุสิงห์. 2528 : 9)

คะแนนเฉลี่ย 3.67-5.00 หมายถึง มีความศรัทธาต่อสถาบันที่ศึกษามาก

คะแนนเฉลี่ย 2.34-3.66 หมายถึง มีความศรัทธาต่อสถาบันที่ศึกษาปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.00-2.33 หมายถึง มีความศรัทธาต่อสถาบันที่ศึกษาน้อย

ตอนที่ 6 แบบสอบถามแรงจูงใจในการเลือกเรียนในคณะครุศาสตร์ มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

6.1 ผู้วิจัยศึกษานิยามศัพท์เฉพาะ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเลือกเรียนในคณะครุศาสตร์

6.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามแรงจูงใจในการเลือกเรียนในคณะครุศาสตร์ของทองหล่อ นาคหอม (2535 : 103-108) และรุ่งทิพา ประสพสันต์ (2543 : 161-165) แล้วนำมาปรับปรุงให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ

6.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามแรงจูงใจในการเลือกเรียนในคณะครุศาสตร์ ตามข้อมูลที่ได้จากข้อ 6.1 และข้อ 6.2 โดยลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท มี 5 ระดับ

ตัวอย่าง แบบสอบถามแรงจูงใจในการเลือกเรียนในคณะครุศาสตร์

คำชี้แจง เมื่ออ่านข้อความแล้ว โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องทางขวามือช่องใดช่องหนึ่ง เพียงช่องเดียว ที่ตรงกับความรู้สึกของท่านมากที่สุด ดังนี้

มากที่สุด	หมายถึง	ท่านมีแรงจูงใจจากเหตุผลในข้อนั้นในระดับมากที่สุด
มาก	หมายถึง	ท่านมีแรงจูงใจจากเหตุผลในข้อนั้นในระดับมาก
ปานกลาง	หมายถึง	ท่านมีแรงจูงใจจากเหตุผลในข้อนั้นในระดับปานกลาง
น้อย	หมายถึง	ท่านมีแรงจูงใจจากเหตุผลในข้อนั้นในระดับน้อย

น้อยที่สุด หมายถึง ท่านมีแรงจูงใจจากเหตุผลในข้อนั้นในระดับน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
000	ด้านการพัฒนาตนเอง <u>ท่านเลือกเรียนในคณะครุศาสตร์</u> <u>เพราะ</u> ต้องการเพิ่มพูนความรู้ ต้องการพัฒนาความสามารถที่มี อยู่ให้มากที่สุด ด้านสังคม <u>ท่านมาเรียนในคณะครุศาสตร์</u> <u>เพราะ</u> ต้องการให้เป็นที่ยอมรับของ บุคคลอื่น ต้องการเข้าสังคมได้ ด้านอาชีพ <u>ท่านมาเรียนในคณะครุศาสตร์</u> <u>เพราะ</u> ต้องการพัฒนาตนเองให้ก้าวหน้า ในอาชีพ เป็นอาชีพที่ทำรายได้ดี ด้านอิทธิพลจากบุคคลอื่น <u>ท่านเลือกเรียนในคณะครุศาสตร์</u> <u>เพราะ</u> เพื่อนชักชวนให้มาศึกษาต่อ สอบเข้าศึกษาต่อได้โดยไม่ยาก นัก					

เกณฑ์การให้คะแนน

ข้อที่มีความหมายทางบวกให้คะแนนดังนี้

มากที่สุด ให้ 5 คะแนน

มาก	ให้	4	คะแนน
ปานกลาง	ให้	3	คะแนน
น้อย	ให้	2	คะแนน
น้อยที่สุด	ให้	1	คะแนน

ข้อที่มีความหมายทางลบให้คะแนนดังนี้

มากที่สุด	ให้	1	คะแนน
มาก	ให้	2	คะแนน
ปานกลาง	ให้	3	คะแนน
น้อย	ให้	4	คะแนน
น้อยที่สุด	ให้	5	คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมาย (วิเชียร เกตุสิงห์. 2528 : 9)

คะแนนเฉลี่ย 3.67-5.00 หมายถึง มีแรงจูงใจในการเลือกเรียนในคณะครุศาสตร์มาก

คะแนนเฉลี่ย 2.34-3.66 หมายถึง มีแรงจูงใจในการเลือกเรียนในคณะครุศาสตร์ปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.00-2.33 หมายถึง มีแรงจูงใจในการเลือกเรียนในคณะครุศาสตร์น้อย

วิธีการหาคุณภาพเครื่องมือ

1. หาความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ (Face Validity) โดยนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 คน ได้แก่ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรรณรัตน์ พลอยล้อมแสง ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรหมธิตา แสนคำเครือ และอาจารย์วิไลลักษณ์ พงษ์โสภา ตรวจสอบความเหมาะสมทั้งด้านเนื้อหา ข้อคำถามและภาษาที่ใช้ให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ แล้วนำไปปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปใช้

2. หาค่าอำนาจจำแนกโดยนำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try out) กับนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ ชั้นปีที่ 1, 2, 3 และ 4 ภาคปกติ จาก 4 โปรแกรมวิชา จำนวน 50 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง แล้วหาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อโดยใช้เทคนิค 25% กลุ่มสูง - กลุ่มต่ำ แล้วทดสอบด้วย t-test คัดเลือกเฉพาะข้อที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มาใช้ในการวิจัย ได้ผลดังนี้

2.1 ตอนที่ 2 แบบสอบถามบุคลิกภาพ มีจำนวน 20 ข้อ มีค่า t ระหว่าง 2.346 – 6.208

2.2 ตอนที่ 3 แบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียนในคณะครุศาสตร์ มีจำนวน 42 ข้อ มีค่า t ระหว่าง 2.205 – 6.743

2.3 ตอนที่ 4 แบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคต มีจำนวน 32 ข้อ มีค่า t ระหว่าง 2.434 – 8.981

2.4 ตอนที่ 5 แบบสอบถามความศรัทธาต่อสถาบันที่ศึกษา มีจำนวน 13 ข้อ มีค่า t ระหว่าง 2.569 – 5.020

2.5 ตอนที่ 6 แบบสอบถามแรงจูงใจในการเลือกเรียนในคณะครุศาสตร์ มีจำนวน 38 ข้อ มีค่า t ระหว่าง 2.307 – 6.697

3. นำแบบสอบถามที่คัดเลือกแล้วในข้อ 2 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้วิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (- Coefficient) ของครอนบาค (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2538 : 200) ได้ผลดังนี้

3.1 แบบสอบถามตอนที่ 2 มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .7684

3.2 แบบสอบถามตอนที่ 3 มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .7376

3.3 แบบสอบถามตอนที่ 4 มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .8975

3.4 แบบสอบถามตอนที่ 5 มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .7605

3.5 แบบสอบถามตอนที่ 6 มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .8990

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยนำหนังสือรับรองและขอความร่วมมือจากบัณฑิตวิทยาลัยไปขออนุญาต คณะศึกษาศาสตร์ สถาบันราชภัฏจันทรเกษม เพื่อขอเก็บข้อมูล
2. ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง ระหว่างวันที่ 16 มกราคม 2547 ถึงวันที่ 20 มกราคม 2547 โดยแจกแบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่าง 231 คน ได้กลับคืนมาครบทุกฉบับ
3. ผู้วิจัยเลือกแบบสอบถามฉบับที่สมบูรณ์ ปรากฏว่ากลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถาม สมบูรณ์ครบทุกฉบับ ผู้วิจัยนำข้อมูลจากแบบสอบถามมาวิเคราะห์ทางสถิติต่อไป

วิธีจัดกระทำข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป โดยหาค่าร้อยละ ค่าคะแนนเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปรด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมกับแรงจูงใจในการเลือกเรียนในคณะครุศาสตร์ โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (The Pearson Product Moment Correlation Coefficient)
3. วิเคราะห์ตัวแปรด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเลือกเรียนในคณะครุศาสตร์ โดยใช้การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่

1.1 ค่าร้อยละ

1.2 ค่าคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$)

1.3 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S)

2. สถิติสำหรับวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือ ได้แก่

2.1 การหาค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามเป็นรายข้อ โดยใช้เทคนิค 25% กลุ่มสูง - กลุ่มต่ำ แล้วทดสอบด้วย t-test

2.2 การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (- Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach)

3. สถิติสำหรับทดสอบสมมติฐาน ได้แก่

3.1 หาความสัมพันธ์ของตัวแปรด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเลือกเรียนในคณะครุศาสตร์ โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (The Pearson Product Moment Correlation Coefficient)

3.2 หาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเลือกเรียนในคณะครุศาสตร์ โดยใช้การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ต่างๆที่ใช้แทนความหมายดังต่อไปนี้

N	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย
S	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
F	แทน	สถิติที่ใช้ในการพิจารณา F-Distribution
df	แทน	ชั้นแห่งความอิสระ (Degree of Freedom)
SS	แทน	ผลบวกกำลังสองของคะแนนแต่ละค่า (Sum of Squares)
MS	แทน	ค่าเฉลี่ยกำลังสองของคะแนนแต่ละค่า (Mean of Squares)
R	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
R^2	แทน	กำลังสองของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
a	แทน	ค่าคงที่ของสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ
b	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ
β	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน
SE	แทน	ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการพยากรณ์
SE_b	แทน	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์
Y	แทน	แรงจูงใจในการเลือกเรียนในคณะครุศาสตร์
$\hat{Y}$	แทน	ค่าสมการพยากรณ์แรงจูงใจในการเลือกเรียนในคณะครุศาสตร์ โดย ส่วนรวมและแต่ละด้าน ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี โดยใช้คะแนน ดิบ
Z	แทน	ค่าสมการพยากรณ์แรงจูงใจในการเลือกเรียนในคณะครุศาสตร์ โดย ส่วนรวมและแต่ละด้าน ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี โดยใช้คะแนน มาตรฐาน
X_1	แทน	เพศชาย
X_2	แทน	เพศหญิง
X_3	แทน	โปรแกรมวิชาปฐมวัยและโปรแกรมวิชาการประถมศึกษา
X_4	แทน	โปรแกรมวิชาจิตวิทยาและการแนะแนว
X_5	แทน	โปรแกรมวิชาเทคโนโลยีและนวัตกรรม
X_6	แทน	อาชีพบรรณาธิการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ
X_7	แทน	อาชีพเกษตรกรและอาชีพธุรกิจส่วนตัว

X_8	แทน	อาชีพพนักงานบริษัทและอาชีพรับจ้าง
X_9	แทน	รายได้ของครอบครัวต่อเดือน
X_{10}	แทน	ความต้องการของตลาดแรงงาน
X_{11}	แทน	บุคลิกภาพ
X_{12}	แทน	ทัศนคติต่อการเรียนในคณะครุศาสตร์
X_{13}	แทน	ลักษณะมุ่งอนาคต
X_{14}	แทน	ความศรัทธาต่อสถาบันที่ศึกษา

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับดังนี้

ตอนที่ 1 จำนวนร้อยละของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏจันทรเกษม กรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศ โปรแกรมวิชา และอาชีพของผู้ปกครอง

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปรด้านส่วนตัว ตัวแปรด้านครอบครัว ตัวแปรด้านสิ่งแวดล้อมและแรงจูงใจในการเลือกเรียนในคณะครุศาสตร์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันราชภัฏจันทรเกษม กรุงเทพมหานคร

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้านส่วนตัว ตัวแปรด้านครอบครัว และตัวแปรด้านสิ่งแวดล้อม กับแรงจูงใจในการเลือกเรียนในคณะครุศาสตร์ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันราชภัฏจันทรเกษม กรุงเทพมหานคร

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์เพื่อค้นหาตัวแปรที่สามารถพยากรณ์แรงจูงใจในการเลือกเรียนในคณะครุศาสตร์ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันราชภัฏจันทรเกษม กรุงเทพมหานคร โดยใช้วิธีการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 จำนวนร้อยละของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏจันทรเกษม กรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศ โปรแกรมวิชา และอาชีพของผู้ปกครอง ดังแสดงในตาราง 2

ตาราง 2 แสดงจำนวนและร้อยละของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏ
จันทระเกษม กรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศ โปรแกรมวิชา และอาชีพของผู้ปกครอง
(N = 231)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน(คน)	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	65	28.14
หญิง	166	71.86
รวม	231	100.00
2. โปรแกรมวิชา		
ปฐมวัย	96	41.56
การประถมศึกษา	35	15.15
จิตวิทยาและการแนะแนว	20	8.66
เทคโนโลยีและนวัตกรรม	80	34.63
รวม	231	100.00
3. อาชีพของผู้ปกครอง		
รับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	65	28.14
เกษตรกร	50	21.65
ธุรกิจส่วนตัว	61	26.40
พนักงานบริษัท	12	5.20
รับจ้าง	43	18.61
รวม	231	100.00

จากตาราง 2 พบว่า เมื่อจำแนกตามเพศ พบว่านักศึกษาส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 71.86 รองลงมา ได้แก่ เพศชาย คิดเป็นร้อยละ 28.14

เมื่อจำแนกตามโปรแกรมวิชา พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่เรียนโปรแกรมวิชาปฐมวัย คิดเป็นร้อยละ 41.56 รองลงมา ได้แก่ โปรแกรมวิชาเทคโนโลยีและนวัตกรรม คิดเป็นร้อยละ 34.63 โปรแกรมวิชาการประถมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 15.15 และโปรแกรมวิชาจิตวิทยาและการแนะแนว คิดเป็นร้อยละ 8.66

เมื่อจำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีผู้ปกครองประกอบอาชีพรับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ คิดเป็นร้อยละ 28.14 รองลงมา ได้แก่ อาชีพธุรกิจส่วนตัว คิดเป็นร้อยละ 26.40 อาชีพเกษตรกร คิดเป็นร้อยละ 21.65 อาชีพพนักงานบริษัทเอกชน คิดเป็นร้อยละ 5.20 และอาชีพรับจ้าง คิดเป็นร้อยละ 18.61

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปรด้านส่วนตัว
ตัวแปรด้านครอบครัว ตัวแปรด้านสิ่งแวดล้อมและแรงจูงใจในการเลือกเรียนในคณะครุศาสตร์
ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันราชภัฏจันทรเกษม กรุงเทพมหานคร ดังแสดงใน
ตาราง 3

ตาราง 3 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปรด้านส่วนตัว ตัวแปรด้าน
ครอบครัว ตัวแปรด้านสิ่งแวดล้อมและแรงจูงใจในการเลือกเรียนในคณะครุศาสตร์ ของ
นักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันราชภัฏจันทรเกษม กรุงเทพมหานคร (N = 231)

ตัวแปร	$\bar{X}$	S	การแปลผล
1. บุคลิกภาพ	64.13	5.55	แบบ เอ
2. รายได้ของครอบครัว	20786.18	14672.33	ปานกลาง
3. ทักษะคิดต่อการเรียนในคณะ ครุศาสตร์	3.59	.37	ปานกลาง
4. ลักษณะมุ่งอนาคต	3.78	.42	มาก
5. ความศรัทธาต่อสถาบันที่ศึกษา	3.43	.44	ปานกลาง
6. ความต้องการของตลาดแรงงาน	2.24	.53	ปานกลาง
7. แรงจูงใจในการเลือกเรียนในคณะ ครุศาสตร์	3.61	.52	ปานกลาง

จากตาราง 3 พบว่า บุคลิกภาพมีค่าเฉลี่ย 64.13 แสดงว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีบุคลิกภาพ
แบบ เอ

รายได้ของครอบครัวต่อเดือน มีค่าเฉลี่ย 20786.18 แสดงว่า มีรายได้ของครอบครัวต่อ
เดือน อยู่ในระดับปานกลาง

ทักษะคิดต่อการเรียนในคณะครุศาสตร์ มีค่าเฉลี่ย 3.59 แสดงว่า นักศึกษามีทักษะคิดต่อ
การเรียนในคณะครุศาสตร์ อยู่ในระดับปานกลาง

ลักษณะมุ่งอนาคต มีค่าเฉลี่ย 3.78 แสดงว่า นักศึกษามีลักษณะมุ่งอนาคตอยู่ในระดับมาก
ความศรัทธาต่อสถาบันที่ศึกษา มีค่าเฉลี่ย 3.43 แสดงว่า นักศึกษามีความศรัทธาต่อ
สถาบันที่ศึกษา อยู่ในระดับปานกลาง

ความต้องการของตลาดแรงงาน มีค่าเฉลี่ย 2.24 แสดงว่า นักศึกษามีความคำนึงถึงความ
ต้องการของตลาดแรงงาน อยู่ในระดับปานกลาง

แรงจูงใจในการเลือกเรียนในคณะครุศาสตร์ มีค่าเฉลี่ย 3.61 แสดงว่า นักศึกษามีแรงจูงใจ
ในการเลือกเรียนในคณะครุศาสตร์ อยู่ในระดับปานกลาง

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้านส่วนตัว ตัวแปรด้านครอบครัว และตัวแปรด้านสิ่งแวดล้อม กับแรงจูงใจในการเลือกเรียนในคณะครุศาสตร์ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันราชภัฏจันทรเกษม กรุงเทพมหานคร ดังแสดงในตาราง 4

ตาราง 4 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรด้านส่วนตัว ตัวแปรด้านครอบครัว และตัวแปรด้านสิ่งแวดล้อม กับแรงจูงใจในการเลือกเรียนใน คณะครุศาสตร์ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันราชภัฏจันทรเกษม กรุงเทพมหานคร

ตัวแปร	X ₁	X ₂	X ₃	X ₄	X ₅	X ₆	X ₇	X ₈	X ₉	X ₁₀	X ₁₁	X ₁₂	X ₁₃	X ₁₄	Y
X ₁	-	-1.000*	-.124	.124	.009	.077	-.086	-.063	-.011	-.034	-.009	-.009	-.009	-.009	-.009
X ₂		-	.124	-.124	-.009	-.007	.086	.063	.011	.034	.009	.009	.009	.009	.009
X ₃			-	-1.000**	-.102	.117	-.076	.008	.069	.014	-.009	-.009	-.009	-.009	-.009
X ₄				-	.102	-.117	.076	-.008	-.069	-.014	.009	.009	.009	.009	.009
X ₅					-	-.605**	-.134*	-.303**	-.132*	-.131	-.009	-.009	-.009	-.009	-.009
X ₆						-	-.209**	-.471**	.088	.095	.009	.009	.009	.009	.009
X ₇							-	-.105	-.050	-.056	.009	.009	.009	.009	.009
X ₈								-	.016	.060	.009	.009	.009	.009	.009
X ₉									-	-.009	.009	.009	.009	.009	.009
X ₁₀										-	.009	.009	.009	.009	.009
X ₁₁											-	.009	.009	.009	.009
X ₁₂												-	.009	.009	.009
X ₁₃													-	.009	.009
X ₁₄														-	.009
Y															-

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($p \leq .01$)

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($p \leq .05$)

จากตาราง 4 พบว่า ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจในการเลือกเรียนใน

คณะครุศาสตร์ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันราชภัฏจันทรเกษม

กรุงเทพมหานคร

มี 4 ตัวแปร ได้แก่ ความต้องการของตลาดแรงงาน (X₁₀) ทักษะต่อการเรียนในคณะครุศาสตร์ (X₁₂)

ลักษณะมุ่งอนาคต (X₁₃) และความศรัทธาต่อสถาบันที่ศึกษา (X₁₄) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ คือ .218, .517, .299 และ .373 ตามลำดับ

สำหรับตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับแรงจูงใจในการเลือกเรียนในคณะครุศาสตร์

ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันราชภัฏจันทรเกษม กรุงเทพมหานคร มี 1 ตัวแปร ได้แก่

อาชีพของผู้ปกครอง คือ อาชีพพนักงานบริษัทและอาชีพรับจ้าง (X_8) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ คือ -.158

ส่วนตัวแปรที่ไม่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเลือกเรียนในคณะครุศาสตร์ ของ

นักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันราชภัฏจันทรเกษม กรุงเทพมหานคร มี 9 ตัวแปร ได้แก่ เพศชาย (X_1) เพศหญิง (X_2) โปรแกรมวิชาปฐมวัยและโปรแกรมวิชาการประถมศึกษา (X_3) โปรแกรมวิชาจิตวิทยาและการแนะแนว (X_4) โปรแกรมวิชาเทคโนโลยีและนวัตกรรม (X_5) อาชีพของผู้ปกครอง คือ อาชีพรับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ (X_6) อาชีพเกษตรกรและอาชีพธุรกิจส่วนตัว (X_7) รายได้ของครอบครัวต่อเดือน (X_9) และบุคลิกภาพ (X_{11})

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์เพื่อค้นหาตัวแปรที่สามารถพยากรณ์แรงจูงใจในการเลือกเรียนในคณะครุศาสตร์

ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันราชภัฏจันทรเกษม กรุงเทพมหานคร โดยใช้วิธีการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis) ดังแสดงในตาราง 5

ตาราง 5 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนของแรงจูงใจในการเลือกเรียนในคณะครุศาสตร์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันราชภัฏจันทรเกษม กรุงเทพมหานคร

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
Regression	5	18.113	3.623	23.112**
Residual	225	27.117	.157	
Total	230	45.230		

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 5 พบว่า มีตัวแปร 5 ตัวแปร ที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเลือกเรียนในคณะครุศาสตร์ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันราชภัฏจันทรเกษม กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ดังแสดงในตาราง 6

ตาราง 6 แสดงการวิเคราะห์ตัวแปรที่สามารถพยากรณ์แรงจูงใจในการเลือกเรียนในคณะครุศาสตร์

ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันราชภัฏจันทรเกษม กรุงเทพมหานคร

ตัวแปร	b	SE _b	β	R	R ²	F
X ₁₂	.627	.090	.471	.532	.283	69.926**
X ₁₂ , X ₉	.578	.082	.219	.575	.331	43.499**
X ₁₂ , X ₉ , X ₅	.203	.069	.180	.599	.359	32.704**
X ₁₂ , X ₉ , X ₅ , X ₁₄	.198	.076	.172	.619	.383	27.058**
X ₁₂ , X ₉ , X ₅ , X ₁₄ , X ₁₀	.123	.056	.133	.633	.400	23.112**
R = .633						
R ² = .400						
SE = .328						
a = .973						

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 6 พบว่า ตัวแปรที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเลือกเรียนในคณะครุศาสตร์ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันราชภัฏจันทรเกษม กรุงเทพมหานคร มี 5 ตัวแปร โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ทศนคติต่อการเรียนในคณะครุศาสตร์ (X₁₂) รายได้ของครอบครัวต่อเดือน (X₉) โปรแกรมวิชาเทคโนโลยีและนวัตกรรม (X₅) ความศรัทธาต่อสถาบันที่ศึกษา (X₁₄) และความต้องการของตลาดแรงงาน (X₁₀) ตามลำดับ ตัวแปรทั้ง 5 ตัวนี้ สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของแรงจูงใจในการเลือกเรียนในคณะครุศาสตร์ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันราชภัฏจันทรเกษม กรุงเทพมหานครได้ คิดเป็นร้อยละ 40.00 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จึงได้นำค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์มาสร้างเป็นสมการพยากรณ์ได้ดังนี้สมการพยากรณ์แรงจูงใจในการเลือกเรียนในคณะครุศาสตร์ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันราชภัฏจันทรเกษม กรุงเทพมหานคร โดยใช้คะแนนดิบ

$$\hat{Y} = .973 + .627X_{12} + .578X_9 + .203X_5 + .198X_{14} + .123X_{10}$$

สมการพยากรณ์แรงจูงใจในการเลือกเรียนในคณะครุศาสตร์ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันราชภัฏจันทรเกษม กรุงเทพมหานคร โดยใช้คะแนนมาตรฐาน

$$Z = .471X_{12} + .219X_9 + .180X_5 + .172X_{14} + .133X_{10}$$

บทที่ 5

บทย่อ สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

บทย่อ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของตัวแปรด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมกับแรงจูงใจในการเลือกเรียนในคณะครุศาสตร์ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันราชภัฏจันทรเกษม กรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาตัวแปรด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อม ที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเลือกเรียนในคณะครุศาสตร์ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันราชภัฏจันทรเกษม กรุงเทพมหานคร
3. เพื่อสร้างสมการพยากรณ์แรงจูงใจในการเลือกเรียนในคณะครุศาสตร์ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันราชภัฏจันทรเกษม กรุงเทพมหานคร

สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า

1. ตัวแปรด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อม มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเลือกเรียนในคณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏจันทรเกษม
2. ตัวแปรด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อม ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเลือกเรียนในคณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏจันทรเกษม

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากร
ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ ชั้นปีที่ 1, 2, 3 และ 4 ภาคปกติ จาก 4 โปรแกรมวิชา คือ โปรแกรมวิชาปฐมวัย โปรแกรมวิชาการประถมศึกษา โปรแกรมวิชาจิตวิทยาและการแนะแนว และโปรแกรมวิชาเทคโนโลยีและนวัตกรรม หลักสูตร 4 ปี ปีการศึกษา 2546 ของสถาบันราชภัฏจันทรเกษม จำนวน 578 คน
2. กลุ่มตัวอย่าง
กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในวิจัยครั้งนี้ เป็นนักศึกษาที่ได้มาจากการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามเกณฑ์ของเครจซี่และมอร์แกน (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2540 : 303 ; อ้างอิง Krejcie

and Morgan. 1970 : 608) ได้จำนวนนักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง 231 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) โดยใช้โปรแกรมวิชาเป็นชั้น (Strata)

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า คือ แบบสอบถามเรื่องตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเลือกเรียนในคณะครุศาสตร์ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันราชภัฏจันทรเกษม ซึ่งแบ่งเป็น 6 ตอน คือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว ได้แก่ เพศ โปรแกรมวิชา อาชีพของผู้ปกครอง รายได้ของครอบครัว และความต้องการของตลาดแรงงาน

ตอนที่ 2 แบบสอบถามบุคลิกภาพ ซึ่งเป็นแบบสำรวจการกระทำกิจกรรมของเจนกินส์ (Jenkins Activity Survey) เป็นแบบสอบถามรายงานตนเอง ชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท มี 5 ระดับ จำนวน 20 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .7684

ตอนที่ 3 แบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียนในคณะครุศาสตร์ ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างและปรับปรุงแบบสอบถามจากแบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียนของรพีพรรณ สุราษฎร์กุล (2541 : 148-153) และรุ่งทิwa ประสพสันต์ (2543 : 150-155) แบ่งได้เป็น ด้านความคิด ด้านความรู้สึก และด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท มี 5 ระดับ จำนวน 42 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .7376

ตอนที่ 4 แบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคต ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างและปรับปรุงแบบสอบถามจากแบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคตของปิยาภรณ์ กิจอุดมทรัพย์ (2539 : 98-100) และรุ่งทิwa ประสพสันต์ (2543 : 150-155) แบ่งได้เป็น ด้านการคาดการณ์ไกลและด้านการตัดสินใจ ด้านการแก้ปัญหาและด้านการวางแผน และด้านการรู้จักเลือกที่จะกระทำ การรอคอยและด้านความเพียรพยายามในปัจจุบันเพื่อประสบความสำเร็จในชีวิต เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท มี 5 ระดับ จำนวน 32 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8975

ตอนที่ 5 แบบสอบถามความศรัทธาต่อสถาบันที่ศึกษา ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างและปรับปรุงแบบสอบถามจากแบบสอบถามความศรัทธาต่อสถาบันที่ศึกษาของทองหล่อ นาคหอม (2535 : 103-108) และรุ่งทิwa ประสพสันต์ (2543 : 150-155) เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท มี 5 ระดับ จำนวน 13 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .7605

ตอนที่ 6 แบบสอบถามแรงจูงใจในการเลือกเรียนในคณะครุศาสตร์ ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างและปรับปรุงแบบสอบถามจากแบบสอบถามแรงจูงใจในการเลือกเรียนของทองหล่อ นาคหอม (2535 : 103-108) และรุ่งทิwa ประสพสันต์ (2543 : 150-155) แบ่งได้เป็น ด้านการพัฒนาตนเอง ด้านสังคม

ด้านอาชีพ และด้านอิทธิพลจากบุคคลอื่น เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท มี 5 ระดับ จำนวน 38 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8990

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยนำหนังสือรับรองและขอความร่วมมือจากบัณฑิตวิทยาลัยไปขออนุญาต คณะบดีคณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏจันทรเกษม เพื่อขอเก็บข้อมูล
2. ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง ระหว่างวันที่ 16 มกราคม 2547 ถึงวันที่ 20 มกราคม 2547 โดยแจกแบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่าง 231 คน ได้กลับคืนมาครบทุกฉบับ
3. ผู้วิจัยเลือกแบบสอบถามฉบับที่สมบูรณ์ ปรากฏว่ากลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถาม สมบูรณ์ครบทุกฉบับ ผู้วิจัยนำข้อมูลจากแบบสอบถามมาวิเคราะห์ทางสถิติต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป โดยหาค่าร้อยละ ค่าคะแนนเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบน มาตรฐาน
2. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปรด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมกับ แรงจูงใจในการเลือกเรียนในคณะครุศาสตร์ โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (The Pearson Product Moment Correlation Coefficient)
3. วิเคราะห์ตัวแปรด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับ แรงจูงใจในการเลือกเรียนในคณะครุศาสตร์ โดยใช้การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis)

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจในการเลือกเรียนในคณะครุศาสตร์ ของ นักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันราชภัฏจันทรเกษม กรุงเทพมหานคร มี 4 ตัวแปร ได้แก่ ความต้องการของตลาดแรงงาน (X_{10}) ทักษะคิดต่อการเรียนในคณะครุศาสตร์ (X_{12}) ลักษณะมุ่ง อนาคต (X_{13}) ความศรัทธาต่อสถาบันที่ศึกษา (X_{14}) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่า สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ คือ .218, .517, .299 และ .373 ตามลำดับ
2. ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับแรงจูงใจในการเลือกเรียนในคณะครุศาสตร์ ของ นักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันราชภัฏจันทรเกษม กรุงเทพมหานคร มี 1 ตัวแปร ได้แก่ อาชีพ ของผู้ปกครอง คือ อาชีพพนักงานบริษัทและอาชีพอื่นๆ (X_8) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ คือ -.158
3. ตัวแปรที่ไม่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเลือกเรียนในคณะครุศาสตร์ ของ

นักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันราชภัฏจันทรเกษม กรุงเทพมหานคร มี 9 ตัวแปร ได้แก่ เพศชาย (X_1) เพศหญิง (X_2) โปรแกรมวิชาปฐมวัยและโปรแกรมวิชาการประถมศึกษา (X_3) โปรแกรมวิชาจิตวิทยาและการแนะแนว (X_4) โปรแกรมวิชาเทคโนโลยีและนวัตกรรม (X_5) อาชีพของผู้ปกครอง คือ อาชีพรับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ (X_6) อาชีพเกษตรกรและอาชีพธุรกิจส่วนตัว (X_7) รายได้ของครอบครัวต่อเดือน (X_9) และบุคลิกภาพ (X_{11})

4. ตัวแปรที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเลือกเรียนในคณะครุศาสตร์ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันราชภัฏจันทรเกษม กรุงเทพมหานคร มี 5 ตัวแปร โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ทศนคติต่อการเรียนในคณะครุศาสตร์ (X_{12}) รายได้ของครอบครัวต่อเดือน (X_9) โปรแกรมวิชาเทคโนโลยีและนวัตกรรม (X_5) ความศรัทธาต่อสถาบันที่ศึกษา (X_{14}) และความต้องการของตลาดแรงงาน (X_{10}) ตามลำดับ ตัวแปรทั้ง 5 ตัวนี้ สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของแรงจูงใจในการเลือกเรียนในคณะครุศาสตร์ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันราชภัฏจันทรเกษม กรุงเทพมหานคร ได้ คิดเป็นร้อยละ 40.00 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

5. สมการที่สามารถพยากรณ์แรงจูงใจในการเลือกเรียนในคณะครุศาสตร์ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันราชภัฏจันทรเกษม กรุงเทพมหานคร ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 คือ

5.1 สมการพยากรณ์แรงจูงใจในการเลือกเรียนในคณะครุศาสตร์ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันราชภัฏจันทรเกษม กรุงเทพมหานคร โดยใช้คะแนนดิบ

$$\hat{Y} = .973 + .627X_{12} + .578X_9 + .203X_5 + .198X_{14} + .123X_{10}$$

5.2 สมการพยากรณ์แรงจูงใจในการเลือกเรียนในคณะครุศาสตร์ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันราชภัฏจันทรเกษม กรุงเทพมหานคร โดยใช้คะแนนมาตรฐาน

$$Z = .471X_{12} + .219X_9 + .180X_5 + .172X_{14} + .133X_{10}$$

อภิปรายผลการศึกษาค้นคว้า

ผลการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ อภิปรายผลได้ดังนี้

1. ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจในการเลือกเรียนในคณะครุศาสตร์ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันราชภัฏจันทรเกษม กรุงเทพมหานคร มี 4 ตัวแปร อภิปรายได้ดังนี้

1.1 ความต้องการของตลาดแรงงาน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจในการเลือกเรียนในคณะครุศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักศึกษาที่มีความคำนึงถึงความต้องการของตลาดแรงงานมาก มีแรงจูงใจในการเลือกเรียนในคณะครุศาสตร์มาก ทั้งนี้เพราะการเลือกเรียนในสาขาใดๆ เหตุผลหนึ่งในการเลือกก็คือ เมื่อจบการศึกษาแล้วสามารถหางานทำได้หรือมีงานรองรับอยู่แล้ว ซึ่งความต้องการนี้สอดคล้องกับลำดับขั้นความต้องการของมนุษย์ตาม

ทฤษฎีการจูงใจของมาสโลว์ ขั้นที่ 2 คือ ความต้องการความมั่นคงปลอดภัยหรือสวัสดิภาพ ซึ่งความต้องการมีงานทำเป็นหลักแหล่งก็เป็นความต้องการเพื่อสวัสดิภาพของผู้ใหญ่อย่างหนึ่ง และจากรายงานสถานการณ์การมีงานทำครั้งแรกปี 2542 (มกราคม – มิถุนายน 2543 : 10-12) ที่พบว่าในสาขาอาชีพย่อยที่เป็นที่ต้องการสูงนั้น มีอาชีพครูมัธยมศึกษา อาจารย์มหาวิทยาลัยและสถาบันอุดมศึกษา รวมอยู่ด้วย และจากสัดส่วนการมีงานทำและไม่มีงานทำของผู้สำเร็จการศึกษาที่เข้าสู่ตลาดแรงงานในระดับอุดมศึกษา (กองบริหารตลาดแรงงาน กรมการจัดหางาน กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม. 2543) พบว่า สาขาวิชาศึกษาศาสตร์และการฝึกหัดครู ได้งานทำร้อยละ 64.42 แสดงว่า ตลาดแรงงานยังมีความต้องการบุคลากรในวิชาชีพครูอยู่มาก นักศึกษาจึงมั่นใจได้ว่า ถ้าเลือกเรียนในคณะครุศาสตร์แล้ว จะสามารถหางานทำได้เมื่อจบการศึกษาแล้ว

ดังนั้นจะเห็นได้ว่า ความต้องการของตลาดแรงงาน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจในการเลือกเรียนในคณะครุศาสตร์

1.2 ทศนคติต่อการเรียนในคณะครุศาสตร์ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจในการเลือกเรียนในคณะครุศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักศึกษาที่มีทศนคติต่อการเรียนในคณะครุศาสตร์ในทางบวก มีแรงจูงใจในการเลือกเรียนในคณะครุศาสตร์มาก ทั้งนี้เพราะ นักศึกษารู้สึกชอบ สนใจ และศรัทธาวิชาชีพครู โดยคิดว่าเป็นอาชีพที่มีเกียรติ มีประโยชน์และจำเป็นต่อสังคม ซึ่งความคิดดังกล่าวเป็นทศนคติที่ดีต่อวิชาชีพ และมีผลต่อการเลือกเรียนในคณะครุศาสตร์ เพราะ ทศนคติเป็นดัชนีที่จะชี้แนวทางในการแสดงพฤติกรรม กล่าวคือ ถ้ามีทศนคติที่ดี ก็มีแนวโน้มที่จะเข้าหา หรือแสดงพฤติกรรมนั้นๆ ตรงกันข้ามถ้ามีทศนคติที่ไม่ดีก็จะมีแนวโน้มที่จะไม่เข้ามา โดยถอยหนีหรือต่อต้านการแสดงพฤติกรรมนั้นๆ (กมลรัตน์ หล้าสูงษ์. 2528 : 231) ดังนั้นการที่นักศึกษาจะเลือกเรียนในคณะครุศาสตร์หรือไม่นั้น ก็ขึ้นอยู่กับว่านักศึกษามีทศนคติต่อการเรียนในคณะครุศาสตร์อย่างไร ถ้านักศึกษามีทศนคติในทางบวกก็มีแนวโน้มที่จะเลือกเรียนในคณะครุศาสตร์

ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับเมเร็นส์ และเลมัน (รพีพรรณ สุราษฎร์กุล. 2542 : 37 ; อ้างอิงจาก Mehrens and Lehman. 1970) ที่พบว่านักเรียนจะเรียนดีเพียงใดนั้น ไม่ได้ขึ้นอยู่กับความสามารถ หรือเชาวน์ปัญญาเพียงอย่างเดียว องค์ประกอบอื่นๆก็มามีอิทธิพลได้ เช่น แรงจูงใจ วุฒิภาวะ รวมทั้งทศนคติของนักเรียนที่มีต่อคุณค่าทางการศึกษาต่อครู โรงเรียน และวิชาที่เรียน และสอดคล้องกับ เตือนใจ สินอำไพสิทธิ์ (2542 : 82) ที่ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วยของนักศึกษาพยาบาลบรมราชชนนี สังกัดสถาบันพระบรมราชชนก กระทรวงสาธารณสุข พบว่า ทศนคติต่อวิชาชีพพยาบาลมีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจในการปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วย

ดังนั้นจะเห็นได้ว่า ทศนคติต่อการเรียนในคณะครุศาสตร์มีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจในการเลือกเรียนในคณะครุศาสตร์

1.3 ลักษณะมุ่งอนาคต มีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจในการเลือกเรียนในคณะครุศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักศึกษาที่มีลักษณะมุ่งอนาคตมาก มีแรงจูงใจในการเลือกเรียนในคณะครุศาสตร์มาก ทั้งนี้เพราะ นักศึกษาสามารถคาดการณ์ วางแผนการ เกี่ยวกับอนาคตในการประกอบอาชีพได้ ว่าเมื่อสำเร็จการศึกษาในวิชาชีพนี้แล้ว สามารถหางานทำได้ง่าย เป็นที่ต้องการของตลาดแรงงาน นอกจากนั้นยังสามารถนำความรู้ที่ได้รับจากการเรียนมาพัฒนาหน้าที่การงานและสังคมให้ดียิ่งขึ้น ทำให้นักศึกษาเกิดความมั่นใจ กล้าตัดสินใจ และเลือกกระทำการสิ่งต่างๆ ได้อย่างเหมาะสม เพื่อความสำเร็จในชีวิต ดังที่ ปิยาภรณ์ กิจอุดมทรัพย์ (2539 : 64) กล่าวว่า ลักษณะมุ่งอนาคตที่ดีจะทำให้มีความเพียรพยายามต่อสู้กับอุปสรรค สามารถวางแผนและปฏิบัติเกี่ยวกับการศึกษา การประกอบอาชีพ ศึกษาหาความรู้อยู่เสมอเพื่อความก้าวหน้าในการทำงาน

ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับรุ่งทิวา ประสพสันต์ (2543 : 113) ที่ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเลือกเรียนในสาขาจิตวิทยาการศึกษา ของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา ในบัณฑิตวิทยาลัย ของสถาบันการศึกษาของรัฐ ผลการศึกษาพบว่า ลักษณะมุ่งอนาคต มีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจในการเลือกเรียนในสาขาจิตวิทยาการศึกษา

ดังนั้นจะเห็นได้ว่า ลักษณะมุ่งอนาคต มีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจในการเลือกเรียนในคณะครุศาสตร์

1.4 ความศรัทธาต่อสถาบันที่ศึกษา มีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจในการเลือกเรียนในคณะครุศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักศึกษาที่มีความศรัทธาต่อสถาบันที่ศึกษามาก มีแรงจูงใจในการเลือกเรียนในคณะครุศาสตร์มาก ทั้งนี้เพราะ นักศึกษาที่เลือกเข้ามาเรียนในแต่ละสถาบันย่อมมีความเชื่อถือมีความรู้สึกที่ดี ทั้งในด้านชื่อเสียง ด้านคุณวุฒิของคณาจารย์ รวมถึงบรรยากาศและสภาพแวดล้อมในสถาบัน และรู้สึกเป็นเกียรติที่ได้เป็นนักศึกษาของสถาบันแห่งนี้ ซึ่งก่อให้เกิดความรักและผูกพันต่อสถาบัน ที่เปรียบเสมือนองค์กรที่ตนดำรงอยู่ ดังที่ภรณ์ กิรติบุตร (2529 : 97) กล่าวว่า ความรู้สึกยึดมั่นผูกพันต่อองค์กร มีความหมายที่ลึกซึ้งกว่าความผูกพันทางกาย หรือการดำรงอยู่ในองค์กรเท่านั้น แต่รวมไปถึงการที่สมาชิกมีความเต็มใจที่จะยอมเสียสละความสุขบางส่วนของตน เพื่อเป้าหมายขององค์กรบรรลุความสำเร็จ และความผูกพันต่อองค์กร เป็นทัศนคติที่แสดงถึงความรู้สึกรวมเป็นหนึ่งเดียวกับองค์กร เป็นความสัมพันธ์ระหว่างการที่บุคคลรับรู้ถึงการสนับสนุนขององค์กรกับผลที่ตามมาคือ ความอดุสาหะของสมาชิก และความเต็มใจที่จะทุ่มเทการทำงานเพื่อองค์กร (Eisenbuger and others. 1990 : 52)

ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับสมพงศ์ จิตจรส์อำพัน (2540 : 78) ที่ศึกษาองค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อสายวิชาบริหารธุรกิจ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า องค์ประกอบด้านคุณลักษณะของสถาบัน เป็นองค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจในระดับ

มาก และสอดคล้องกับ รุ่งทิวา ประสพสันต์ (2543 : 114) ที่ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเลือกเรียนในสาขาจิตวิทยาการศึกษา ของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา ในบัณฑิตวิทยาลัย ของสถาบันการศึกษาของรัฐ ผลการศึกษาพบว่า ความศรัทธาต่อสถาบันที่ศึกษา มีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจในการเลือกเรียนในสาขาจิตวิทยาการศึกษา

ดังนั้นจะเห็นได้ว่า ความศรัทธาต่อสถาบันที่ศึกษา มีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจในการเลือกเรียนในคณะครุศาสตร์

2. ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับแรงจูงใจในการเลือกเรียนในคณะครุศาสตร์ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันราชภัฏจันทรเกษม กรุงเทพมหานคร มี 1 ตัวแปร อภิปรายได้ดังนี้

2.1 อาชีพของผู้ปกครอง คือ อาชีพพนักงานบริษัทและอาชีพรับจ้าง มีความสัมพันธ์ทางลบกับแรงจูงใจในการเลือกเรียนในคณะครุศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า นักศึกษาที่ผู้ปกครองมีอาชีพพนักงานบริษัทและอาชีพรับจ้าง มีแรงจูงใจในการเลือกเรียนในคณะครุศาสตร์น้อย ทั้งนี้เพราะ ผู้ปกครองมีความรัก ห่วงใย และกังวลใจที่บุตรหลานเรียนวิชาชีพครู เนื่องจากการเรียนวิชาชีพครู มีทั้งการเรียนในภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติทำให้นักศึกษาต้องเรียนหนักและเคร่งเครียด เมื่อจบแล้วยังต้องทำงานหนัก ไม่มีเวลาเป็นของตัวเอง ต้องรับผิดชอบสูง และมีค่าตอบแทนที่ไม่คุ้มค่า ไม่เหมือนกับการเป็นพนักงานบริษัทเอกชน หรือการทำอาชีพอื่นๆ เช่น รับจ้าง ที่สามารถทำรายได้ดีกว่า สิ้นปียังมีโบนัสให้เป็นแรงจูงใจอีก ไม่ต้องมีความรับผิดชอบและไม่เหนื่อยเท่าการเป็นครู นอกจากนั้นการรับสมัครบุคคลเข้าทำงานในบริษัทเอกชนสามารถรับเพิ่มได้จากการขยายกิจการ และยังมีประสบการณ์มากขึ้นก็สามารถที่จะเป็นเจ้าของกิจการตนเองได้

ดังนั้นผู้ปกครองจึงไม่ต้องการที่จะให้บุตรหลานเป็นครู ซึ่งการเกิดแรงจูงใจในการเรียนนั้นบิดา มารดา นับว่าเป็นบุคคลที่มีอิทธิพลมากที่สุด และมีความสำคัญที่สุด (ลัดดา กิติวิภาดา. ธันวาคม 2531- มกราคม 2532 : 17-23)

ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับดอบบินส์ (Dobbins. 1969 : 1958A -1959A) ที่ศึกษาเกี่ยวกับความปรารถนา ความมุ่งหวังทางด้านการศึกษาและอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ผลการศึกษาพบว่า บิดามีอิทธิพลต่อการเลือกอาชีพ ส่วนมารดามีอิทธิพลมากกว่าในการเลือกศึกษาต่อ

ดังนั้นจะเห็นได้ว่า อาชีพผู้ปกครอง คือ อาชีพพนักงานบริษัทและอาชีพรับจ้าง มีความสัมพันธ์ทางลบกับแรงจูงใจในการเลือกเรียนในคณะครุศาสตร์

3. ตัวแปรที่ไม่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเลือกเรียนในคณะครุศาสตร์ ของ นักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันราชภัฏจันทรเกษม กรุงเทพมหานคร มี 9 ตัวแปร อภิปรายได้ ดังนี้

3.1 เพศชาย ไม่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเลือกเรียนในคณะครุศาสตร์ แสดง ว่า นักศึกษาเพศชายบางคนมีแรงจูงใจในการเลือกเรียนในคณะครุศาสตร์มาก ทั้งนี้เพราะ การเรียน ในคณะครุศาสตร์ นักศึกษาได้ทำกิจกรรมเหมือนกัน ไม่ว่าจะเป็นการเรียนการสอน กิจกรรมกีฬา หรือกิจกรรมเสริมหลักสูตร ได้รับการปฏิบัติในลักษณะคล้ายคลึงกัน และได้รับการตอบสนองใน ทุกๆด้านเหมือนกัน ไม่จำกัดเฉพาะเพศใดเพศหนึ่ง ทำให้นักศึกษาเพศชายไม่เกิดรู้สึกแตกต่าง นอกจากนั้นคณะครุศาสตร์ไม่ได้เปิดสอนแต่โปรแกรมวิชาที่เน้นการสอนหรือโปรแกรมวิชาที่เหมาะสม สำหรับนักศึกษาเพศหญิงเท่านั้น แต่มีโปรแกรมวิชาที่น่าสนใจสำหรับนักศึกษาเพศชายรวมอยู่ด้วย เช่น โปรแกรมวิชาเทคโนโลยีและนวัตกรรม โปรแกรมวิชาจิตวิทยาและการแนะแนว จึงทำให้นักศึกษาเพศชายสนใจที่จะเลือกเรียนในคณะครุศาสตร์มากขึ้น

แต่ในขณะเดียวกัน นักศึกษาเพศชายบางคนมีแรงจูงใจในการเลือกเรียนในคณะ ครุศาสตร์น้อย ทั้งนี้เพราะ นักศึกษาชายมีความชอบ และสนใจในการสอนน้อยกว่าเพศหญิง เนื่องจากคิดว่างานสอนเป็นงานซ้ำซากจำเจขาดความท้าทาย ทำให้นักศึกษาเพศชายเลือกเรียนใน คณะครุศาสตร์น้อย สอดคล้องกับงานวิจัยของปริยาภรณ์ เพ็ญสุขใจ (2542 : บทคัดย่อ) ที่ศึกษา เรื่อง

แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน : กรณีศึกษาจากนักศึกษาปริญญาตรี หลักสูตรภาคพิเศษ สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา พบว่า นักศึกษาเพศชายมีระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงกว่าเพศหญิงใน ด้านความกล้าเสี่ยงของการเรียน เพราะเพศชายมีความเชื่อมั่น และมีการตัดสินใจที่เด็ดเดี่ยวกว่า เพศหญิง และเพศหญิงมักจะหลีกเลี่ยงงานที่ต้องเสี่ยง เพราะกลัวความล้มเหลว

ดังนั้นจะเห็นได้ว่า เพศชายไม่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเลือกเรียนในคณะ ครุศาสตร์

3.2 เพศหญิง ไม่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเลือกเรียนในคณะครุศาสตร์ แสดงว่า นักศึกษาเพศหญิงบางคน มีแรงจูงใจในการเลือกเรียนในคณะครุศาสตร์มาก ทั้งนี้เพราะ คณะครุศาสตร์เป็นคณะที่สอนด้านสาขาทางการศึกษา ซึ่งผู้หญิงชอบและสนใจมากกว่าผู้ชาย ซึ่ง สอดคล้องกับยนต์ ชุ่มยี่ม (ชนิดา เพชรทองคำ. 2542 : 28-29 ; อ้างอิงจาก ยนต์ ชุ่มยี่ม. 2525) ที่ ศึกษาเรื่อง องค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจให้เลือกเรียนครูของนักศึกษาในกลุ่มวิทยาลัยครู ภาคตะวันออก ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาชายหญิงมีลักษณะแรงจูงใจในการเลือกเรียนครู ไม่แตกต่างกัน แต่มีแนวโน้มว่านักศึกษาหญิงจะมีลักษณะแรงจูงใจในการเลือกเรียนครูสูงกว่า นักศึกษาชาย

แต่ในขณะเดียวกัน นักศึกษาเพศหญิงบางคน อาจมีแรงจูงใจในการเลือกเรียนในคณะครุศาสตร์น้อย ทั้งนี้เพราะ นักศึกษาไม่มีความสนใจ ไม่มีความถนัด และไม่ชอบการเป็นครู คิดว่าการเป็นครูต้องทำงานหนัก ไม่มีเวลาส่วนตัว และได้ค่าตอบแทนน้อย จึงไม่ต้องการทำอาชีพนี้ ทำให้นักศึกษาไม่สนใจเลือกเรียนในคณะครุศาสตร์ นอกจากนี้บางครั้งการเลือกเรียนสาขาวิชาต่างๆของเด็กวัยรุ่นมักขึ้นอยู่กับค่านิยมของพ่อแม่ พี่น้อง และเพื่อน โดยไม่คำนึงถึงความสามารถของผู้เรียน (ทิพย์พรรณ นพวงศ์ ณ อยุธยา. 2526 : 32) นักศึกษาจึงเลือกเรียนด้วยเหตุผลดังกล่าว โดยปราศจากแรงจูงใจ

ดังนั้นจะเห็นได้ว่า เพศหญิงไม่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเลือกเรียนในคณะครุศาสตร์

3.3 โปรแกรมวิชาโปรแกรมวิชาปฐมวัยและโปรแกรมวิชาการประถมศึกษา ไม่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเลือกเรียนในคณะครุศาสตร์ แสดงว่า นักศึกษาที่เรียนโปรแกรมวิชาปฐมวัยและโปรแกรมวิชาการประถมศึกษาบางคน มีแรงจูงใจในการเลือกเรียนในคณะครุศาสตร์มาก ทั้งนี้เพราะ นักศึกษามีความถนัด ชอบ ศรัทธาในวิชาชีพครู ตลอดจนมีทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพ คิดว่าครูเป็นผู้มีเกียรติ มีความสำคัญ และจำเป็นต่อสังคม เพราะครูเป็นกุญแจสำคัญของการศึกษา

คุณภาพของครูก็คือหัวใจของการศึกษา (พจน์ สะเพียรชัย. 2526 : 16) เป็นผู้มีส่วนสำคัญในการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ของเยาวชนที่จะเป็นกำลังสำคัญต่อไปในอนาคต ซึ่งสอดคล้องกับ วิลเลียมส์ (วิจิตพาณี วัฒนสินธุ์ และคนอื่นๆ. 2519 : 10 ; อ้างอิงจาก William. 1956) ที่ทำการทดลองและจัดความแตกต่างระหว่างบุคคลแต่ละวัย ผลการศึกษาพบว่า แต่ละบุคคลจะมีความรู้ไม่เท่ากัน คนทุกคนต่างกันในเรื่องความถนัด ความสามารถพิเศษ ความสนใจ ทัศนคติ ตลอดจนบุคลิกภาพ และสอดคล้องกับ สมพงษ์ จิตจรัสอำพัน (2540 : 82-83) ที่ศึกษาองค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อสายวิชาการบริหารธุรกิจ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาที่เลือกสาขาวิชาชีพต่างกัน มีองค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อสายวิชาการบริหารธุรกิจแตกต่างกัน

แต่ในขณะเดียวกัน นักศึกษาที่เรียนโปรแกรมวิชาปฐมวัยและโปรแกรมวิชาการประถมศึกษาบางคน มีแรงจูงใจในการเลือกเรียนในคณะครุศาสตร์น้อย ทั้งนี้เพราะ นักศึกษาไม่มีความชอบ ไม่ศรัทธาในวิชาชีพครู คิดว่าอาชีพครูเป็นอาชีพที่ต้องทำงานหนัก ไม่มีเวลาเป็นของตัวเอง รับผิดชอบสูง แต่รายได้น้อยกว่าอาชีพอื่น จึงไม่อยากเป็นครู แต่ที่เลือกเรียนวิชาชีพนี้ เพราะต้องทำตามความต้องการของผู้ปกครอง เลือกเรียนตามเพื่อน หรือเรียนเพื่อเป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นไป ซึ่งสอดคล้องกับ ทิพย์พรรณ นพวงศ์ ณ อยุธยา (2526 : 32) ที่กล่าวว่า บางครั้งการเลือกเรียนสาขาวิชาต่างๆของเด็กวัยรุ่นมักขึ้นอยู่กับค่านิยมของพ่อแม่ พี่น้อง

และเพื่อน โดยไม่คำนึงถึงความสามารถของผู้เรียน และสอดคล้องกับ พจน์ สะเพียรชัย (2526 : 8) ที่กล่าวว่า แรงจูงใจในการศึกษาระดับต่างๆ โดยเฉพาะระดับอุดมศึกษานั้นวันจะมีแนวโน้มสูงขึ้นตามลำดับ ส่วนหนึ่งเนื่องมาจากความต้องการของผู้เรียน ส่วนหนึ่งมาจากค่านิยมในปริญญา

ดังนั้นจะเห็นได้ว่า โปรแกรมวิชาปฐมวัยและโปรแกรมวิชาการประถมศึกษา ไม่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเลือกเรียนในคณะครุศาสตร์

3.4 โปรแกรมวิชาจิตวิทยาและการแนะแนว ไม่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเลือกเรียนในคณะครุศาสตร์ แสดงว่า นักศึกษาที่เรียนโปรแกรมวิชาจิตวิทยาและการแนะแนวบางคนมีแรงจูงใจในการเลือกเรียนในคณะครุศาสตร์มาก ทั้งนี้เพราะ จิตวิทยาเป็นสาขาวิชาที่น่าสนใจและเกี่ยวข้องกับชีวิตของมนุษย์โดยตรง นักศึกษาสามารถนำความรู้จากการเรียนจิตวิทยาไปใช้ได้อย่างกว้างขวาง ทั้งในชีวิตประจำวัน ในหน้าที่การงาน และบุคลากรในสาขานี้ยังเป็นที่ต้องการของหน่วยงานต่างๆทั้งในภาครัฐและภาคเอกชน รวมทั้งเป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ ฮูล (Houle. 1961 : 15-16) ที่ศึกษาแรงจูงใจในการเข้าเรียนของผู้ใหญ่ในสหรัฐอเมริกา ผลการศึกษาพบว่า ผู้ใหญ่มาเรียนด้วยแรงจูงใจอย่างมีเป้าหมาย (Goal Oriented) หมายถึงมาเรียนเพราะต้องการเพิ่มพูนความรู้และทักษะด้านวิชาชีพ หรือมาเรียนอย่างมีความหมาย โดยหวังที่จะนำความรู้ไปใช้กับหน้าที่การงานหรือในชีวิตประจำวัน

แต่ในขณะเดียวกัน นักศึกษาที่เรียนโปรแกรมวิชาจิตวิทยาและการแนะแนวบางคนมีแรงจูงใจในการเลือกเรียนในคณะครุศาสตร์น้อย ทั้งนี้เพราะ จิตวิทยาเป็นวิชาที่มีเนื้อหาความรู้มากมายหลายด้าน มีแนวความคิดต่างๆของนักจิตวิทยาแต่ละคนอยู่หลายทฤษฎี ซึ่งนักศึกษาต้องใช้เวลาในการศึกษาและทบทวนความรู้เพื่อให้เกิดความเข้าใจอย่างถ่องแท้เมื่อนำไปใช้ และยังต้องฝึกปฏิบัติเทคนิควิธีต่างๆทางจิตวิทยาเพื่อให้เกิดความคล่องแคล่วและเกิดประสิทธิภาพอย่างเต็มที่เมื่อนำไปใช้ ทำให้นักศึกษาที่ไม่มีความถนัด ไม่ชอบในสาขาวิชาจิตวิทยารู้สึกว่า จิตวิทยาเป็นวิชาที่ยากและรู้สึกเบื่อหน่ายในการเรียน ซึ่งสอดคล้องกับ ปราณี รามสูตร (2528 : 193-194) ที่กล่าวว่า

1. ทศนคติมีผลต่อวิชาที่เรียนที่ชอบ หรือไม่ชอบ
2. ทศนคติมีผลต่อการใส่ใจในการเรียน
3. ทศนคติมีผลต่อการรับรู้ บุคคลรับรู้หรือแปลความหมายสิ่งเร้าตามทัศนคติของคนที่มีต่อสิ่งเร้า นั้น และมีผลสะท้อนไปสู่การเรียนรู้ในที่สุด
4. ทศนคติมีอิทธิพลทำให้บุคคลมุ่งมั่นที่จะทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้ได้ผลดี ด้วยเหตุนี้นักศึกษาจึงไม่ชอบที่จะเรียนในโปรแกรมจิตวิทยา และทำให้ไม่อยากเรียนในคณะครุศาสตร์ไปด้วย

ดังนั้นจะเห็นได้ว่า โปรแกรมวิชาจิตวิทยาและการแนะแนว ไม่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเลือกเรียนในคณะครุศาสตร์

3.5 โปรแกรมวิชาเทคโนโลยีและนวัตกรรม ไม่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเลือกเรียนในคณะครุศาสตร์ แสดงว่า นักศึกษาที่เรียนโปรแกรมวิชาเทคโนโลยีและนวัตกรรมบางคนมีแรงจูงใจในการเลือกเรียนในคณะครุศาสตร์มาก ทั้งนี้เพราะ โปรแกรมวิชาเทคโนโลยีและนวัตกรรม

เป็นโปรแกรมวิชาที่มีการเรียนการสอนเกี่ยวกับการออกแบบและผลิตสื่อเทคโนโลยีประเภทต่างๆ รวมทั้งการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ สิ่งเหล่านี้มีความสำคัญและจำเป็นต่อหน่วยงานทั้งในภาครัฐและภาคเอกชน ซึ่งอยู่ในยุคที่มีการทำงานและติดต่อสื่อสารถึงกันทั่วโลกด้วยระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ จึงทำให้บุคลากรที่มีความรู้ในสาขานี้ได้รับค่าตอบแทนสูงและเป็นที่ต้องการของหน่วยงานต่างๆ มาก นอกจากนั้นยังสามารถประกอบอาชีพได้อย่างอิสระและมีกิจการเป็นของตนเองได้อีกด้วย นักศึกษาจึงมีความสนใจเลือกเรียนในคณะครุศาสตร์ เพื่อเรียนโปรแกรมวิชานี้มากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ สถาบันการศึกษาผู้ใหญ่แห่งชาติของประเทศอังกฤษ หรือ NIAE (National Institute for Adult Education. 1970) ที่สำรวจหาเหตุผลที่ทำให้ผู้ใหญ่เข้าเรียนในสถานศึกษา ผลการศึกษาพบว่า ผู้ใหญ่เข้าเรียนด้วยเหตุผลจูงใจด้านอาชีพ (Vocational Motives) เป็นเหตุผลที่สำคัญและชัดเจนที่สุด โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ใหญ่วัยต้น หรือคนหนุ่มสาวมาเรียนเพราะต้องการพัฒนาตัวเองทั้งด้านอาชีพและด้านความรู้ เพื่อจะได้หางานง่ายขึ้น ประกอบอาชีพได้ดีขึ้น ได้รับการเลื่อนขั้น เลื่อนตำแหน่ง หรือเพื่อให้มีรายได้เพิ่มขึ้น

แต่ในขณะเดียวกัน นักศึกษาที่เรียนโปรแกรมวิชาเทคโนโลยีและนวัตกรรมบางคน มีแรงจูงใจในการเลือกเรียนในคณะครุศาสตร์น้อย ทั้งนี้เพราะ นักศึกษามีความสนใจในโปรแกรมเทคโนโลยีและนวัตกรรม ที่มีการเรียนการสอนเกี่ยวกับการออกแบบและผลิตสื่อเทคโนโลยีประเภทต่างๆ รวมทั้งการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ซึ่งเป็นวิทยาการที่ทันสมัยและก้าวหน้าตลอดเวลา แต่ นักศึกษาไม่ต้องการที่จะเป็นครู เนื่องจากคิดว่าเป็นอาชีพที่เหน็ดเหนื่อย เคร่งเครียดกับงาน ต้องวางตัวเป็นตัวอย่างที่ดีตลอดเวลา และมีรายได้ไม่สูง ทำให้นักศึกษาไม่ต้องการเลือกเรียนในคณะครุศาสตร์

ดังนั้นจะเห็นได้ว่า โปรแกรมวิชาเทคโนโลยีและนวัตกรรม ไม่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเลือกเรียนในคณะครุศาสตร์

3.6 อาชีพของผู้ปกครอง คือ อาชีพรับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ ไม่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเลือกเรียนในคณะครุศาสตร์ แสดงว่า นักศึกษาที่ผู้ปกครองมีอาชีพรับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจบางคน มีแรงจูงใจในการเลือกเรียนในคณะครุศาสตร์มาก ทั้งนี้เพราะ อาชีพรับราชการหรือพนักงานรัฐวิสาหกิจเป็นอาชีพที่มีเกียรติ มั่นคง เป็นที่ได้รับการยอมรับในสังคม เช่นเดียวกับวิชาชีพครู ทำให้ผู้ปกครองมีความภาคภูมิใจที่บุตรหลานได้ประกอบวิชาชีพนี้ และเมื่อบุตรหลานสอบเข้าได้ ผู้ปกครองก็พร้อมที่จะให้การสนับสนุนอย่างเต็มที่ สอดคล้องกับ

ชอทิพย์ ราศรีเกรียงไกร (2523 : 85) ที่กล่าวว่า อาชีพของบิดามารดามีความสัมพันธ์กับความมุ่งหวังของบิดา ที่มีต่อการศึกษาต่อและอาชีพของบุตร ซึ่งผู้ปกครองแต่ละกลุ่มอาชีพส่วนใหญ่มักจะผลักดันสนับสนุนหรือคัดค้าน แสดงเจตคติต่อค่านิยมของตนเองให้กับบุตรหลานทั้งในทางบวกหรือทางลบต่ออาชีพที่บุตรหลานเลือกอยู่เสมอ จึงส่งผลถึงสิ่งจูงใจที่นิสิตมีต่ออาชีพนั้นด้วย

แต่ในขณะเดียวกัน นักศึกษาที่ผู้ปกครองมีอาชีพรับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจบางคน มีแรงจูงใจในการเลือกเรียนในคณะครุศาสตร์น้อย ทั้งนี้เพราะ ผู้ปกครองที่มีอาชีพรับราชการหรือพนักงานวิสาหกิจอาจรู้สึกว่าการมีอาชีพครู เป็นอาชีพที่เหน็ดเหนื่อย เคร่งเครียด ไม่มีเวลาส่วนตัว และมีรายได้ไม่สูง จึงต้องการให้บุตรหลานมีอาชีพที่ทำงานไม่หนัก มีเวลาการทำงานที่แน่นอน มีรายได้ดี เพราะพ่อแม่ทุกคนมีความปรารถนาที่จะให้ลูกของตนเจริญเติบโต แจ่มใส ได้รับความสำเร็จในชีวิต (ประสาน ทิพย์ธารา. 2521 : 165) ซึ่งสอดคล้องกับ สมชัย เจนจตุรงค์ (2542 : 90)

ที่ศึกษาแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักศึกษาในวิทยาลัยพาณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาที่อาชีพผู้ปกครองแตกต่างกัน มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โดยรวมแตกต่างกัน

ดังนั้นจะเห็นได้ว่า อาชีพของผู้ปกครอง คือ อาชีพรับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ ไม่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเลือกเรียนในคณะครุศาสตร์

3.7 อาชีพเกษตรกรและอาชีพธุรกิจส่วนตัว นักศึกษาที่ผู้ปกครองมีอาชีพเกษตรกรและอาชีพธุรกิจส่วนตัวบางคน มีแรงจูงใจในการเลือกเรียนในคณะครุศาสตร์มาก ทั้งนี้เพราะ ผู้ปกครองที่มีอาชีพเกษตรกรไม่ต้องการให้บุตรหลานกลับไปประกอบอาชีพเกษตรกรเหมือนตนเอง ที่ต้องทำงานหนัก และมีรายได้ไม่แน่นอน ส่วนผู้ปกครองที่มีอาชีพธุรกิจส่วนตัวนั้น มีฐานะทางเศรษฐกิจดีอยู่แล้วแต่ต้องการการยอมรับนับถือ ความมีเกียรติยศของวงศ์ตระกูล ผู้ปกครองจึงต้องการให้บุตรหลานได้ประกอบอาชีพที่มีเกียรติ เป็นที่ยอมรับนับถือในสังคม และมีรายได้ที่แน่นอน ซึ่งสอดคล้องกับช่อทิพย์ ราศรีเกรียงไกร (2523 : 85) ที่ศึกษาความมุ่งหวังของบิดาที่มีต่อการศึกษา และอาชีพของบุตร : ศึกษาเปรียบเทียบนักเรียนชั้นประโยคมัธยมศึกษา ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา และโรงเรียนสังกัดมหาวิทยาลัย ผลการศึกษาพบว่า ผู้ปกครองที่มีอาชีพต่างกันมีผลทำให้สิ่งจูงใจในการเลือกเรียนหลักสูตรธุรกิจศึกษา

แต่ในขณะเดียวกัน นักศึกษาที่ผู้ปกครองมีอาชีพเกษตรกรและอาชีพธุรกิจส่วนตัวบางคน มีแรงจูงใจในการเลือกเรียนในคณะครุศาสตร์น้อย ทั้งนี้เพราะ ผู้ปกครองมีความปรารถนาดีต่อบุตรหลาน อยากให้บุตรหลานได้ศึกษาในวิชาชีพที่จบมาแล้วหางานทำได้ง่ายมีรายได้ดี ไม่ต้องทำงานหนักหรือต้องรับผิดชอบสูง จึงไม่ต้องการให้บุตรหลานเรียนวิชาชีพครู ที่ผู้ปกครองคิดว่าเป็นอาชีพที่ต้องทำงานหนัก มีความรับผิดชอบสูง และมีรายได้ไม่สูง นอกจากนั้นผู้ปกครองอาจต้องการให้นักศึกษาสืบทอดกิจการของครอบครัวที่มีอยู่ก็เป็นได้ ซึ่งสอดคล้องกับดอบบินส์ (Dobbins. 1969 : 1958A -1959A) ที่ศึกษาเกี่ยวกับความปรารถนา ความมุ่งหวังทางด้านการศึกษาและอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ผลการศึกษาพบว่า บิดามีอิทธิพลต่อการเลือกอาชีพ ส่วนมารดา

มีอิทธิพลมากกว่าในการเลือกศึกษาต่อ และสอดคล้องกับ ระจิตระแก้ว เล็กอุทัย (2542 : 96) ที่ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความภาคภูมิใจในตนเองของนักศึกษาคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ผลการศึกษาพบว่า ผู้ปกครองที่มีอาชีพธุรกิจส่วนตัวมีความสัมพันธ์ทางลบกับความภาคภูมิใจในตนเองของนักศึกษาคณะแพทยศาสตร์

ดังนั้นจะเห็นได้ว่า อาชีพของผู้ปกครอง คือ อาชีพเกษตรกรและอาชีพธุรกิจส่วนตัว ไม่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเลือกเรียนในคณะครุศาสตร์

3.8 รายได้ของครอบครัวต่อเดือน ไม่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเลือกเรียนในคณะครุศาสตร์ แสดงว่า นักศึกษาที่รายได้ครอบครัวปานกลางบางคน มีแรงจูงใจในการเลือกเรียนในคณะครุศาสตร์มาก ทั้งนี้เพราะ ผู้ปกครองทุกคนมีความรัก ห่วงใย และปรารถนาจะให้บุตรหลานได้รับสิ่งที่ดี มีอนาคตที่มั่นคง มีเกียรติและได้รับการยอมรับในสังคม โดยพร้อมที่จะให้การสนับสนุนอย่างเต็มความสามารถไม่ว่าผู้ปกครองจะมีฐานะทางเศรษฐกิจอยู่ในระดับใด ดังนั้นเมื่อบุตรหลานสอบเข้าเรียนต่อที่ใดก็ได้ที่มีความพึงพอใจ เนื่องจากไม่ได้คาดหวังหรือตั้งกฎเกณฑ์ในเรื่องการเรียนของบุตรหลานเอาไว้ ทำให้นักศึกษาสามารถเลือกเรียนที่ใดก็ได้ โดยไม่มีความกดดันจากผู้ปกครอง ซึ่งสอดคล้องกับเพ็ญศรี จินดาศักดิ์ (2535 : 105) ที่ศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเลือกอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดชลบุรี ผลการศึกษาพบว่า รายได้ของผู้ปกครองไม่มีความสัมพันธ์กับการเลือกอาชีพของนักเรียน

แต่ในขณะเดียวกันนักศึกษาที่รายได้ครอบครัวปานกลางบางคน มีแรงจูงใจในการเลือกเรียนในคณะครุศาสตร์น้อย ทั้งนี้เพราะ ผู้ปกครองต้องรับผิดชอบภาระหลายด้านและต้องรับผิดชอบบุตรหลานหลายคน การมีรายได้ในระดับปานกลางอาจไม่เพียงพอต่อค่าใช้จ่ายภายในครอบครัว ทำให้นักศึกษามีความจำเป็นต้องเลือกเรียนในสาขาวิชาที่เมื่อสำเร็จการศึกษาแล้วหางานทำได้ง่าย ได้รับค่าตอบแทนสูง หรือเลือกเรียนในสถาบันที่มีเวลาว่างพอที่จะทำงานพิเศษควบคู่ไปกับการเรียน เพื่อเป็นการแบ่งเบาภาระทางครอบครัว ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ทิพย์พรรณ นพวงศ์ ณ อยุธยา (2526 : 33-34) ที่กล่าวว่า ครอบครัวใดที่มีฐานะทางเศรษฐกิจดี มักจะพยายามส่งเสียบุตรหลานให้ได้เรียนถึงระดับสูงสุดเท่าที่สติปัญญาจะเอื้ออำนวย ส่วนครอบครัวใดที่มีฐานะทางเศรษฐกิจไม่ดี จำเป็นต้องให้ออกไปประกอบอาชีพช่วยเหลือครอบครัวก่อน เมื่อมีโอกาสภายหลังและถ้ามีความสนใจค่อยกลับเข้ามาศึกษาต่อใหม่ ในการเข้าศึกษาของคนกลุ่มหลังนี้มักจะมีลักษณะแตกต่างไปจากกลุ่มแรก กล่าวคือ คนกลุ่มหลังนี้มักจะเลือกเรียนในสิ่งที่ตนสนใจ และเพื่อเพิ่มพูนวิทยฐานะทางสังคมและเศรษฐกิจด้วย

ดังนั้นจะเห็นได้ว่า รายได้ของครอบครัวต่อเดือน ไม่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเลือกเรียนในคณะครุศาสตร์

3.9 บุคลิกภาพไม่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเลือกเรียนในคณะครุศาสตร์

แสดงว่า นักศึกษาที่มีบุคลิกภาพแบบ เอ บางคน มีแรงจูงใจในการเลือกเรียนในคณะครุศาสตร์มาก ทั้งนี้เพราะ นักศึกษาที่เลือกเรียนในคณะครุศาสตร์ส่วนใหญ่มีบุคลิกภาพแบบ เอ นอกจากนั้นการเรียนในคณะครุศาสตร์มีทั้งการเรียนในภาคทฤษฎีและมีการฝึกปฏิบัติ ทำให้ต้องมีความรับผิดชอบหลายอย่าง ดังนั้นผู้เรียนจึงต้องมีความมานะอดทน พินิจอุปสรรคต่างๆ เพื่อทำงานให้ประสบความสำเร็จ ซึ่งเป็นลักษณะของผู้มีบุคลิกภาพแบบ เอ สอดคล้องกับงานวิจัยของ อัจฉรา วงศ์วัฒนามงคล (2533 : 126-127) ที่ศึกษาบุคลิกภาพแบบ เอ และบุคลิกภาพแบบ บี ที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการศึกษาต่อ พบว่า บุคคลที่มีพฤติกรรมการศึกษาต่อจะมีบุคลิกภาพแบบ เอ และสอดคล้องกับ รุ่งทิวา ประสพสันต์ (2543 : 112) ที่ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเลือกเรียนในสาขาจิตวิทยาการศึกษา ของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา ในบัณฑิตวิทยาลัย ของสถาบันการศึกษาของรัฐ ผลการศึกษาพบว่าบุคลิกภาพแบบ เอ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจในการเลือกเรียนในสาขาจิตวิทยาการศึกษา

แต่ในขณะเดียวกัน นักศึกษาที่มีบุคลิกภาพแบบ เอ บางคน มีแรงจูงใจในการเลือกเรียนในคณะครุศาสตร์น้อย ทั้งนี้เพราะ ความคิดเกี่ยวกับการเรียนของนักศึกษาอาจจะเริ่มมีแนวโน้มเข้าสู่ผลทางเศรษฐกิจ เช่น จะเรียนในสาขาที่หางานทำได้ง่าย มีรายได้ดี ไม่ต้องทำงานหนัก และที่สำคัญก็ต้องเป็นงานประเภทที่ตนมีใจรัก (ทิพย์พรรณ นพวงศ์ ณ อยุธยา. 2526 : 32) ซึ่งสอดคล้องกับสว่างจิตร์ พัทธมณีปกรณ์ (2541 : 8) ที่ศึกษาเหตุจูงใจในการเลือกเรียนวิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า เหตุจูงใจด้านความมั่นคงและความก้าวหน้าในอาชีพเป็นเหตุจูงใจสูงสุด ประกอบกับผู้ที่บุคลิกภาพแบบ เอ เป็นผู้ที่มีบุคลิกภาพร่าเริง ชอบการแข่งขัน ชอบทำงานด้วยความรวดเร็ว อาจคิดว่างานในสาขาวิชาชีพครูเป็นงานที่ซ้ำซาก ไม่มีความท้าทาย จึงทำให้ไม่มีความสนใจในวิชาชีพนี้

ดังนั้นจะเห็นได้ว่า บุคลิกภาพ ไม่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเลือกเรียนในคณะครุศาสตร์

4. ตัวแปรที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเลือกเรียนในคณะครุศาสตร์ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันราชภัฏจันทรเกษม กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 5 ตัวแปร โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ทศนคติต่อการเรียนในคณะครุศาสตร์ รายได้ของครอบครัวต่อเดือน โปรแกรมวิชาเทคโนโลยีและนวัตกรรม ความศรัทธาต่อสถาบันที่ศึกษา และความต้องการของตลาดแรงงาน อภิปรายได้ดังนี้

4.1 ทศนคติต่อการเรียนในคณะครุศาสตร์ ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเลือกเรียนในคณะครุศาสตร์เป็นอันดับหนึ่ง แสดงว่า นักศึกษาที่มีทศนคติทางบวกต่อการเรียนในคณะครุศาสตร์ มีแรงจูงใจในการเลือกเรียนในคณะครุศาสตร์มาก ทั้งนี้เพราะ ทศนคติเป็นดัชนีที่จะชี้แนวทางในการแสดงพฤติกรรม กล่าวคือ ถ้ามีทศนคติที่ดี ก็มีแนวโน้มที่จะเข้าหา หรือแสดงพฤติกรรมนั้นๆ

ตรงกันข้ามถ้ามีทัศนคติที่ไม่ดีก็จะมีแนวโน้มที่จะไม่เข้ามา โดยถอยหนีหรือต่อต้านการแสดงพฤติกรรมนั้นๆ (กมลรัตน์ หล้าสูงษ์. 2528 : 231) ดังนั้นการที่นักศึกษาจะเลือกเรียนในคณะครุศาสตร์หรือไม่นั้น ก็ขึ้นอยู่กับว่านักศึกษามีทัศนคติต่อการเรียนในคณะครุศาสตร์อย่างไร ถ้านักศึกษามีทัศนคติในทางบวกก็มีแนวโน้มที่จะเลือกเรียนในคณะครุศาสตร์ แต่ถ้านักศึกษามีทัศนคติในทางลบก็มีแนวโน้มที่จะไม่เลือกเรียนในคณะครุศาสตร์

ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับเมเร็นส์ และเลมัน (รพีพรรณ สุราษฎร์กุล. 2542 : 37 ; อ้างอิงจาก Mehrens and Lehman. 1970) ที่พบว่านักเรียนจะเรียนดีเพียงใดนั้น ไม่ได้ขึ้นอยู่กับความสามารถ หรือเชาวน์ปัญญาเพียงอย่างเดียว องค์ประกอบอื่นๆก็มามีอิทธิพลได้ เช่น แรงจูงใจ ภูมิภาวะ รวมทั้งทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อคุณค่าทางการศึกษาต่อครู โรงเรียน และวิชาที่เรียน ดังนั้นจะเห็นได้ว่า ทัศนคติต่อการเรียนในคณะครุศาสตร์ ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเลือกเรียนในคณะครุศาสตร์เป็นอันดับหนึ่ง

4.2 รายได้ของครอบครัวต่อเดือน ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเลือกเรียนในคณะครุศาสตร์เป็นอันดับสอง แสดงว่า นักศึกษาที่มีรายได้ครอบครัวต่อเดือนสูง จะมีแรงจูงใจในการเลือกเรียนในคณะครุศาสตร์มาก ทั้งนี้เพราะ รายได้หรือฐานะทางเศรษฐกิจเป็นพื้นฐานในการสนับสนุนให้บุคคลปฏิบัติกิจกรรมต่างๆได้ตามความต้องการ ดังนั้นนักศึกษาที่ผู้ปกครองมีฐานะทางเศรษฐกิจดี จะสามารถเลือกเรียนในสาขาวิชาชีพครูที่ตนเองรัก สนใจ และมีความศรัทธา โดยได้ยอมรับการสนับสนุนเต็มที่ในเรื่องค่าใช้จ่ายในการศึกษา ทำให้นักศึกษาสามารถทุ่มเทกับการเรียนได้อย่างปราศจากความวิตกกังวล ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของทิพย์พรรณ นพวงศ์ ณ อยุธยา (2526 : 33-34) ที่กล่าวว่า ครอบครัวใดที่มีฐานะทางเศรษฐกิจดี มักจะพยายามส่งเสริมบุตรหลานให้ได้เรียนถึงระดับสูงสุดเท่าที่สติปัญญาจะเอื้ออำนวย ส่วนครอบครัวใดที่มีฐานะทางเศรษฐกิจไม่ดี จำเป็นต้องให้ออกไปประกอบอาชีพ ช่วยเหลือครอบครัวก่อน เมื่อมีโอกาสภายหลังและถ้ามีความสนใจค่อยกลับเข้ามาศึกษาต่อใหม่

ดังนั้นจะเห็นได้ว่า รายได้ของครอบครัวต่อเดือนส่งผลต่อแรงจูงใจในการเลือกเรียนในคณะครุศาสตร์เป็นอันดับสอง

4.3 โปรแกรมวิชาเทคโนโลยีและนวัตกรรม ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเลือกเรียนในคณะครุศาสตร์เป็นอันดับสาม แสดงว่า นักศึกษาที่เลือกเรียนในโปรแกรมวิชาเทคโนโลยีและนวัตกรรม จะมีแรงจูงใจในการเลือกเรียนในคณะครุศาสตร์มาก ทั้งนี้เพราะ โปรแกรมวิชาเทคโนโลยีและนวัตกรรมเป็นโปรแกรมวิชาที่มีการเรียนการสอนเกี่ยวกับการออกแบบและผลิตสื่อเทคโนโลยีประเภทต่างๆ รวมทั้งการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ สิ่งเหล่านี้มีความสำคัญและจำเป็นต่อหน่วยงานทั้งในภาครัฐและภาคเอกชน ซึ่งอยู่ในยุคที่มีการทำงานและติดต่อสื่อสารถึงกันทั่วโลกด้วยระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ จึงทำให้นักศึกษาที่มีความรู้ในสาขานี้ได้รับค่าตอบแทนสูงและเป็นที่ต้องการของหน่วยงานต่างๆมาก นอกจากนั้นยังสามารถประกอบอาชีพได้อย่างอิสระและมีกิจการเป็นของ

ตนเองได้อีกด้วย นักศึกษาจึงมีความสนใจเลือกเรียนในคณะครุศาสตร์ เพื่อเรียนโปรแกรมวิชานี้มากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ สถาบันการศึกษาผู้ใหญ่แห่งชาติของประเทศอังกฤษ หรือ NIAE (National Institute for Adult Education. 1970) ที่สำรวจหาเหตุผลที่ทำให้ผู้ใหญ่เข้าเรียนในสถานศึกษา ผลการศึกษาพบว่า ผู้ใหญ่เข้าเรียนด้วยเหตุผลสนใจด้านอาชีพ (Vocational Motives) เป็นเหตุผลที่สำคัญและชัดเจนที่สุด โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ใหญ่วัยต้น หรือคนหนุ่มสาวมาเรียนเพราะต้องการพัฒนาตัวเองทั้งด้านอาชีพและด้านความรู้ เพื่อจะได้หางานง่ายขึ้น ประกอบอาชีพได้ดีขึ้น ได้รับการเลื่อนขั้น เลื่อนตำแหน่ง หรือเพื่อให้มีรายได้เพิ่มขึ้น

ดังนั้นจะเห็นได้ว่า โปรแกรมวิชาเทคโนโลยีและนวัตกรรม ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเลือกเรียนในคณะครุศาสตร์เป็นอันดับสาม

4.4 ความศรัทธาต่อสถาบันที่ศึกษา ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเลือกเรียนในคณะครุศาสตร์เป็นอันดับสี่ แสดงว่า นักศึกษาที่มีความศรัทธาต่อสถาบันที่ศึกษามาก มีแรงจูงใจในการเลือกเรียนในคณะครุศาสตร์มาก ทั้งนี้เพราะ นักศึกษาที่เลือกเข้ามาเรียนในแต่ละสถาบันย่อมมีความเชื่อถือมีความรู้สึกที่ดี ทั้งในด้านชื่อเสียง ด้านคุณวุฒิของคณาจารย์ รวมถึงบรรยากาศและสภาพแวดล้อมในสถาบัน และรู้สึกเป็นเกียรติที่ได้เป็นนักศึกษาของสถาบันแห่งนั้น ดังที่ ภิรณี กิริติบุตร (2529 : 97) กล่าวว่า ความรู้สึกยึดมั่นผูกพันต่อองค์กร มีความหมายที่ลึกซึ้งกว่าความผูกพันทางกาย หรือการดำรงอยู่ในองค์กรเท่านั้น แต่รวมไปถึงการที่สมาชิกมีความเต็มใจที่จะยอมเสียสละความสุขบางส่วนของตน เพื่อเป้าหมายขององค์กรบรรลุความสำเร็จ และความผูกพันต่อองค์กร เป็นทัศนคติที่แสดงถึงความรู้สึกรวมเป็นหนึ่งเดียวกับองค์กร เป็นความสัมพันธ์ระหว่างการที่บุคคลรับรู้ถึงการสนับสนุนขององค์กรกับผลที่ตามมาคือ ความอุตสาหะของสมาชิกและความเต็มใจที่จะทุ่มเทการทำงานเพื่อองค์กร (Eisenbuger and others. 1990 : 52)

ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับสมพงษ์ จิตจรัสอำพัน (2540 : 78) ที่ศึกษาองค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อสายวิชาบริหารธุรกิจ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า องค์ประกอบด้านคุณลักษณะของสถาบัน เป็นองค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจในระดับมาก และสอดคล้องกับรุ่งทิพา ประสพสันต์ (2543 : 114) ที่ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเลือกเรียนในสาขาจิตวิทยาการศึกษา ของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา ในบัณฑิตวิทยาลัย ของสถาบันการศึกษาของรัฐ ผลการศึกษาพบว่า ความศรัทธาต่อสถาบันที่ศึกษา มีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจในการเลือกเรียนในสาขาจิตวิทยาการศึกษา

ดังนั้นจะเห็นได้ว่า ความศรัทธาต่อสถาบันที่ศึกษา ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเลือกเรียนในคณะครุศาสตร์เป็นอันดับสี่

4.5 ความต้องการของตลาดแรงงาน ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเลือกเรียนในคณะ

ครุศาสตร์ เป็นอันดับที่ห้า แสดงว่า นักศึกษาที่มีความคำนึงถึงความต้องการของตลาดแรงงานมาก มีแรงจูงใจในการเลือกเรียนในคณะครุศาสตร์มาก ทั้งนี้เพราะ การเลือกเรียนในสาขาใดๆ เหตุผลหนึ่งในการเลือกก็คือ เมื่อจบการศึกษาแล้วสามารถหางานทำได้ หรือมีงานรองรับอยู่แล้ว ซึ่งความต้องการนี้สอดคล้องกับลำดับขั้นความต้องการของมนุษย์ตามทฤษฎีการจูงใจของมาสโลว์ ชั้นที่ 2 คือ ความต้องการความมั่นคงปลอดภัยหรือสวัสดิภาพ ซึ่งความต้องการมีงานทำเป็นหลักแหล่งก็เป็นความต้องการเพื่อสวัสดิภาพของผู้ใหญ่อายุนึง และจากรายงานสถานการณ์การมีงานทำครั้งแรกปี 2542 (มกราคม – มิถุนายน 2543 : 10-12) ที่พบว่าในสาขาอาชีพย่อยที่เป็นที่ต้องการสูงนั้น มีอาชีพครูมัธยมศึกษา อาจารย์มหาวิทยาลัยและสถาบันอุดมศึกษา รวมอยู่ด้วย และจากสัดส่วนการมีงานทำและไม่มีการมีงานทำของผู้สำเร็จการศึกษาที่เข้าสู่ตลาดแรงงานในระดับอุดมศึกษา (กองบริหารตลาดแรงงาน กรมการจัดหางาน กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม. 2543) พบว่า สาขาวิชาศึกษาศาสตร์และการฝึกหัดครู ได้งานทำร้อยละ 64.42 แสดงว่า ตลาดแรงงานยังมีความต้องการบุคลากรในวิชาชีพครูอยู่มาก นักศึกษาจึงมั่นใจได้ว่า ถ้าเลือกเรียนในคณะครุศาสตร์แล้วสามารถหางานทำได้เมื่อจบการศึกษาแล้ว

ดังนั้นจะเห็นได้ว่า ความต้องการของตลาดแรงงาน ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเลือกเรียนในคณะครุศาสตร์ เป็นอันดับที่ห้าซึ่งเป็นอันดับสุดท้าย

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 จากผลการวิจัยพบว่า ตัวแปรทัศนคติต่อการเรียนในคณะครุศาสตร์ ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเลือกเรียนในคณะครุศาสตร์เป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาได้แก่ รายได้ของครอบครัว ต่อเดือน โปรแกรมวิชาเทคโนโลยีและนวัตกรรม และความศรัทธาต่อสถาบันที่ศึกษา ตามลำดับ ดังนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการผลิตบัณฑิตคณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏจันทรเกษม สามารถใช้ตัวแปรทั้ง 4 นี้เป็นข้อมูลเพื่อนำไปประกอบการพิจารณาในการรับนักศึกษาเข้าเรียนต่อในปีการศึกษาต่อไป ตลอดจนใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนา ปรับปรุงกิจกรรมการเรียนการสอนของคณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏจันทรเกษม ให้มีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น

1.2 ตัวแปรด้านทัศนคติต่อการเรียนในคณะครุศาสตร์ เป็นตัวแปรที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเลือกเรียนในคณะครุศาสตร์มากที่สุด ดังนั้น หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรจัดให้มีการให้ความรู้เกี่ยวกับคณะครุศาสตร์แก่นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่กำลังจะเลือกเรียนต่อในระดับอุดมศึกษาในด้านต่างๆ เช่น การนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ในการทำงานและชีวิตประจำวัน ความมั่นคงของอาชีพ และความก้าวหน้าในอนาคต เพื่อให้นักเรียนมีความเข้าใจในวิชาชีพนี้มากขึ้น และมีทัศนคติที่ดี ซึ่งจะส่งผลให้มีผู้เลือกเข้ามาเรียนในสาขาวิชานี้มากขึ้น

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเลือกเรียนในคณะอื่นๆ เช่น คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ เป็นต้น

2.2 ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเลือกเรียนในคณะครุศาสตร์ระหว่างหลักสูตร 2 ปี กับหลักสูตร 4 ปี

2.3 ควรมีการศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเลือกเรียนในคณะครุศาสตร์ ในสถาบันการศึกษาอื่นๆ ที่มีการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาในระดับอุดมศึกษา ทั้งโดยวิธีสอบตรง และโดยวิธีสอบรวม

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กนกวรรณ อุ๋นใจ. (2535). ผลของการใช้เทคนิคการพยากรณ์ที่มีต่อลักษณะมุ่งอนาคตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสามร้อยยอดวิทยาคม จังหวัดประจวบคีรีขันธ์. ปรินูณานิพนธ์ กศ.ม.(จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.
- กันตยา เพิ่มผล. (2541). การพัฒนาประสิทธิภาพในการทำงาน. กรุงเทพฯ: ฝ่ายเอกสารและตำรา สถาบันราชภัฏสวนดุสิต.
- กมลรัตน์ หล้าสูงษ์. (2528). จิตวิทยาการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ศรีเดชา.
- กาญจนา คำสุวรรณ. (2524). จิตวิทยาเบื้องต้น. กรุงเทพฯ: ทวีการพิมพ์.
- กิติมา ปรีดีดีลิก. (2529). ทฤษฎีบริหารองค์การ. กรุงเทพฯ: ธนะการพิมพ์.
- กุญชรี้ คำชาย. (2542). จิตวิทยา. กรุงเทพฯ: ศูนย์การพิมพ์สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา.
- ขนิษฐา วิเศษสาธ; และ มุกดา ศรียงค์. (2537). จิตวิทยาอุตสาหกรรมและองค์การ. กรุงเทพฯ: โครงการตำราคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- จรรยา เกษศรีสังข์. (2537). วิธีการเผชิญปัญหาของนักเรียนนายร้อยตำรวจ. ปรินูณานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.
- เจือจันทร์ จงสถิตอยู่. (2524, ธันวาคม-2525, มกราคม). ความต้องการทางการศึกษา : โอกาสและทางเลือก. วารสารการศึกษาแห่งชาติ. 16(2) : 17-23.
- จรรยา โกมลบุญ. (2528). จิตวิทยาทั่วไป. กรุงเทพฯ. ม.ป.พ.
- ฉลอง ภิรมย์รัตน์. (2521). จิตวิทยาสังคม. กรุงเทพฯ: ประจักษ์การพิมพ์.
- ชัยนาถ บุปผา. (2529, สิงหาคม). พื้นฐานความเข้าใจเกี่ยวกับแรงจูงใจ. ครุปริทัศน์. 11 : 54-58.
- ชนิดา เพชรทองคำ. (2542). การวิเคราะห์องค์ประกอบแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนักศึกษา สถาบันอุดมศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร. ปรินูณานิพนธ์ กศ.ม. (การวัดผลการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.
- ช่อทิพย์ ราศรีเกรียงไกร. (2523). ความมุ่งหวังของบิดาที่มีต่อการศึกษา และอาชีพของบุตร : ศึกษาเปรียบเทียบนักเรียนชั้นประถมศึกษาในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา และโรงเรียนสังกัดมหาวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (สังคมวิทยาและมนุษยวิทยา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. อัดสำเนา.

- ชวนชัย เชื้อสาธุชน. (2522). ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของ นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดชลบุรี. ปรินุญานินพนธ์ กศ.ม. (การมัธยมศึกษา) กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.
- เชิดศักดิ์ โฉวาสินธุ์. (2520). การวัดทัศนคติและบุคลิกภาพ. กรุงเทพฯ: สำนักงานทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.
- เชียรศรี วิวิธสิริ. (2530). การศึกษาผู้ใหญ่และการศึกษานอกโรงเรียน เทคโนโลยีทางการศึกษา. กรุงเทพฯ: ภาควิชาการศึกษาผู้ใหญ่ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.
- ชมพูนุช พงษ์ศิริ. (2535). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความวิตกกังวลในการฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วย ของนักศึกษาพยาบาล วิทยาลัยพยาบาล สภาวิชาชีพไทย กรุงเทพมหานคร. ปรินุญานินพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.
- ชูชีพ อ่อนโคกสูง. (2522). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ: วัฒนาพานิช.
- ชูศรี วงศ์รัตน. (2537). เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ดวงเดือน พันธมนานิน. (2528). จิตวิทยาสังคม. กรุงเทพฯ: ม.ป.พ.
- ดวงเดือน พันธมนานิน; และคนอื่นๆ. (2529). ชุดการฝึกอบรมการเสริมสร้างคุณลักษณะข้าราชการพลเรือน. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน.
- ดวงเดือน พันธมนานิน; และ เพ็ญแข ประจันปัจจนิก. (2520). จริยธรรมของเยาวชนไทย รายงานวิจัย ฉบับที่ 21. กรุงเทพฯ: กรมการศาสนา.
- เดือนใจ สินอำไพสิทธิ์. (2542). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วย ของนักศึกษาพยาบาลบรมราชชนนี สังกัดสถาบันพระบรมราชชนก กระทรวงสาธารณสุข. ปรินุญานินพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.
- ทิพย์พรรณ นพวงศ์ ณ อยุธยา. (2526, ตุลาคม-ธันวาคม). เรียนเพื่ออะไร. วิทยาจารย์. 81(4) : 32-36.
- ทองหล่อ นาคหอม. (2535). แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนิสิตวิชาเอกบริหารการศึกษา. วิทยานิพนธ์ กศ.ม.(การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร. อัดสำเนา.
- ทรงพล ภูมิพัฒน์. (2540). จิตวิทยาทั่วไป. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: เอสอาร์ปรีนติ้ง.
- ธงชัย สันติวงษ์. (2535). หลักการจัดการ. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.

- นภาพร เมฆรักษาวนิช. (2515). ความสัมพันธ์ระหว่างนิสัยในการเรียนทัศนคติในการเรียน กับสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. อัดสำเนา.
- นัตยา ปิลันธนาพันธ์. (2536). อนาคตศาสตร์. กรุงเทพฯ: พีระพัทธนา.
- บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. (2527). ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: การพิมพ์พระนคร.
- บุษกร เพชรวิวรรธน์. (2519). ทัศนคติของนักเรียนมัธยมศึกษาที่มีต่อครูในโรงเรียนภาคกลาง. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. (การวัดผลการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.
- ปฐม นิคมานนท์. (2528). การศึกษานอกโรงเรียน. กรุงเทพฯ: ทิพย์อักษร.
- ประจักษ์ฤดี นิยมรัตน์. (2538). การศึกษาสภาพตลาดความต้องการแรงงานของสถานประกอบการเครื่องเคลือบดินเผาในจังหวัดลำปาง. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. (อุตสาหกรรม). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.
- ประภาเพ็ญ สุวรรณ. (2526). ทัศนคติ : การวัดการเปลี่ยนแปลงและพฤติกรรมอนามัย. กรุงเทพฯ: พีระพัทธนา.
- ประสาน ทิพย์ธารา. (2521). พัฒนาการและการปรับตัวของวัยรุ่น. กรุงเทพฯ: แพรวพิทยา.
- ประสาร มาลากุล ณ อยุธยา; และคนอื่นๆ. (2527). รูปแบบการพัฒนาทัศนคติต่อการประหยัดพลังงาน. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. อัดสำเนา.
- ประหยัด ทองมาก. (2529). ความวิตกกังวล นิสัยในการเรียนและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำกว่าระดับความสามารถ. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (จิตวิทยา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. อัดสำเนา.
- ปราณี รามสูตร. (2528). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์เจริญกิจ.
- ปิยกาญจน์ กิจอุดมทรัพย์. (2539). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับลักษณะมุ่งอนาคตของนักศึกษาหลักสูตรวิชาชีพพระยาศน์ วิทยาลัยสารพัดช่าง กรุงเทพฯ. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.
- ปริยาภรณ์ เพ็ญสุขใจ. (2542). แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน : กรณีศึกษาจากนักศึกษาปริญญาตรี หลักสูตรภาคพิเศษ สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. (การศึกษาผู้ใหญ่). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.
- ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์. (2530). สุขภาพจิตเบื้องต้น. กรุงเทพฯ: บัณฑิตการพิมพ์.

- พินิจา สิ้นสุวรรณ. (2527). การเปรียบเทียบลักษณะมุ่งอนาคตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ในวิชาสังคมศึกษาเรื่องปัญหาสิ่งแวดล้อม ด้วยการสอนโดยใช้เทคนิคการพยากรณ์กับการสอนแบบบรรยาย. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. อัดสำเนา.
- เพ็ญแข ประจักษ์ปัจฉิม. (2526). ลักษณะมุ่งอนาคต. เอกสารการสอนชุดวิชาพัฒนาการวัยรุ่น และการอบรมหน่วยที่ 9-15. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- เพ็ญศรี จินดาศักดิ์. (2535). ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเลือกอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดชลบุรี. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2540). วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พจน์ สะเพียรชัย. (2525, ธันวาคม-2526, มกราคม). การศึกษากับการพัฒนาเยาวชน. วารสารการศึกษาแห่งชาติ. 17(2) : 7-16.
- ไพโรจน์ โตเทศ. (2531). อนาคตกลุ่มประสบการณ์ที่ควรมีในหลักสูตรประถมศึกษา. วารสารการศึกษา กรุงเทพฯ. 11(6) : 18-21.
- ภรณ์ กิริติบุตร. (2529). การประเมินประสิทธิผลขององค์การ. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- มัญญ ณะวัฒนา. (2525). จิตวิทยาพัฒนาชีวิต. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.
- ระจิตรแก้ว เล็กอุทัย. (2542). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความภาคภูมิใจในตนเองของนักศึกษา คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.
- รพีพรรณ สุฐานัญญกุล. (2531). การศึกษาทัศนคติต่อการเรียนสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ในเขต กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ กศ.ม.(จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.
- รัตนา ประเสริฐสม. (2526). การสร้างจิตลักษณะส่งเสริมอนามัยของนักเรียนชั้นประถมศึกษา. วิทยานิพนธ์ กศ.ด. (พัฒนศึกษาศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.
- รุ่งทิวา ประสพสันต์. (2543). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเลือกเรียนในสาขา จิตวิทยาการศึกษาของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษาในบัณฑิตวิทยาลัยของสถาบันการศึกษาของรัฐ. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.

- ละมัยภรณ์ เพ็ญไทยสง. (2537). การศึกษาแรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อโรงเรียนใน
โครงการขยายโอกาสทางการศึกษาของนักศึกษาชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัด
สำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดเพชรบูรณ์. วิทยานิพนธ์ กศ.ม.
(จิตวิทยาการแนะแนว). พิษณุโลก: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร. อัดสำเนา.
- ละเอียด บุญเกิด. (2531). คุณลักษณะของครูกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน. วิทยานิพนธ์
กศ.ม. (การวัดผลการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.
- ลัดดา กิติวิภาดา. (2531, ธันวาคม-2532, มกราคม). ความต้องการทางการศึกษา:โอกาส
ทางการเลือก. วารสารการศึกษาแห่งชาติ. 23(2) : 17-23.
- ล้วน สายยศ; และ อังคณา สายยศ. (2538). เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 5.
กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- วิจิตพาณี วัฒนสินธุ์; และคนอื่นๆ. (2519). จิตวิทยาความแตกต่างระหว่างบุคคล. กรุงเทพฯ:
มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- วิวัฒน์ชัย อยู่ยี่นยง. (2521). ทศนคติที่มีต่อการศึกษาระดับปริญญาโทสาขาส่งเสริมการเกษตร
ของนิสิตปริญญาโท สาขาวิชานี้ที่เข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
ปีการศึกษา 2518 – 2519 ถึง 2520 – 2521. วิทยานิพนธ์ วท.ม. (ส่งเสริมการเกษตร).
กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. อัดสำเนา.
- วิทยาลัยครูสวนดุสิต. คณะอาจารย์คณะวิชาการศึกษา. (2519). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ:
ก้าวหน้าการพิมพ์.
- สถาบันราชภัฏจันทรเกษม. (2546). คู่มือการศึกษา 2546. กรุงเทพฯ: อัลฟ่า มิเลินเนียม.
- สว่างจิตร พัทธมณีปกรณ์. (2541). เหตุจูงใจในการเลือกเรียนวิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจของ
นักศึกษา สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ กศ.ม.
(ธุรกิจศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.
- สมจิตต์ เพิ่มพูล. (2532). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางเรียนและลักษณะมุ่งอนาคต
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนวิชาสังคมโดยใช้เทคนิคการพยากรณ์กับ
การสอนตามคู่มือครู. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ:
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.
- สมดุลย์ ชาญนวงศ์. (2533). คุณลักษณะทางจิตใจของประชากรไทยที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านที่มี
ระดับการพัฒนาต่างกัน. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์).
กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.
- สมชัย เจนจตุรงค์. (2542). แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของ
นักศึกษาในวิทยาลัยพาณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร.

- ปริญญาณิพนธ์ กศ.ม.(ธุรกิจศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.
- สมพงศ์ เกษมสิน. (2516). *การบริหารงานบุคคลแผนใหม่*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- สมพงศ์ จิตจรัสอำพัน. (2540). *องค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อสายวิชาบริหารธุรกิจของนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร*. ปริญญาณิพนธ์ กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.
- สมศักดิ์ คำศรี. (2521). *จิตวิทยาการศึกษา*. กรุงเทพฯ: ประสานการพิมพ์.
- สุชา จันทน์เอม. (2533). *การรับรู้. จิตวิทยาทั่วไป*. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- สุชา จันทน์เอม และ สุรางค์ จันทน์เอม. (2518). *จิตวิทยาการศึกษา*. กรุงเทพฯ: แพรวพิทยา.
- สุพล วังสินธุ์. (2533, ธันวาคม-2534, มกราคม). *องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อพัฒนาการทางจริยธรรม*. *วารสารแนะแนว*. 25(132) : 31-35.
- สุภัททา ปิณฑะแพทย์. (2542). *พฤติกรรมมนุษย์และการพัฒนาตน*. กรุงเทพฯ: ภาควิชาจิตวิทยาและการแนะแนว. สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา.
- สุรพงษ์ ชูเดช. (2531). *ความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์ในมหาวิทยาลัยกับจิตลักษณะที่สำคัญของนิสิต*. ปริญญาณิพนธ์ วท.ม. (การวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.
- สุรางค์ ไคว์ตระกูล. (2537). *จิตวิทยาการศึกษา*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุวัฒน์ วัฒนวงศ์. (2544). *จิตวิทยาเพื่อการฝึกอบรมผู้ใหญ่*. กรุงเทพฯ: ชีระป้อมวรรณกรรม.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2535). *แผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2535*. กรุงเทพฯ: พิมพ์ลิขสิทธิ์.
- สำอานงค์ งามวิชา. (2539). *การบริหารการตลาด*. กรุงเทพฯ: โอเอสพริ้นติ้งเฮาส์.
- อัจฉรา วงศ์พัฒนามงคล. (2533). *ตัวแปรทางพฤติกรรมศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษา*. ปริญญาณิพนธ์ กศ.ม. (การวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.
- เอนกกุล กรี่แสง. (2526). *จิตวิทยาการศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 3. พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก.
- อารี พันธุ์มณี. (2538). *จิตวิทยาการเรียนการสอน*. กรุงเทพฯ: เลิฟแอนด์ลิฟเพรส.
- เอกวิทย์ ณ ถลาง. (2526, มิถุนายน). *การมองภาพการศึกษาไทยในอนาคต*. *สารพัฒนาหลักสูตร*. 21 : 20-25.
- อุไรวรรณ โพธิเวชเทวัญ. (2539). *สิ่งจูงใจในการเลือกเรียนหลักสูตรธุรกิจศึกษาของนิสิตระดับ*

- ปริญญาตรีในสถาบันอุดมศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม.
(ธุรกิจศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.
- Bandura, Albert. (1977). *Social Learning Theory*. Englewood Cliffs, N.J. : Printice - Hall.
- Boshier, Roger W. (1971). Motivation Orientation of Adult Education Participant : A
Factor Analytic Exploration of Houle's Typology. *Adult Education*. 21(1) ; 3-26.
- Brown, D.H. (1980). *Principle of Language Learning and Teaching*. New Jersey :
Printice-Hall.
- Burger, Jerry M. (1986). *Personality : Theory and Research*. Belmont, California :
Wadsworth Publishing.
- Cowell, M.D.; and Entwistles, N.J. (1971). The Relationships Between Personality
Study Attitudes and Academic Achievement in a Technical College.
The British Journal of Counseling Psychology. 41 : 85 - 89.
- Darkenwald, Gordom C.; and Merriam, Sharam B. (1982). *Adult Education : Foundation
of Practice*. New York : Harper & Row Publishers.
- Desiderato, Otello; and Kosdiner Patricia. (1969). Anxiety Study Habits and
Academic Achievement. *The Journal of Counseling Psychology*. 16 : 162-65.
- Dobbins, Loy Henderson. (1969). Education and Occupational Aspiration and
Expectation Of High School Senior Boys in Five Louisiana Parishes.
Dissertation Abstracts International. 29(9) : 1958 A-1959A.
- Eisenbuger, R.; et al. (1990). Percieved Organizational Support and Employee
Deligence Commitment and Innovation. *Journal of Applied Psychology*.
75 : 51-59.
- Farmer, Richard E.; Lynn Hunt, Monaham; & Reinhold, Keder. (1984).
Stress Management for Human Services. Michigan : Sage Publishcation.
- Fishbein, Matin; & Ajzen, Icek. (1970). *Belief and Value*. U.S.A. : Rinehart and
Winston Inc.
- Good, Carter V. (1959). *Dictionary of Education*. New York : McGraw-Hill.
- _____. (1973). *Dictionary of Education*. New York : McGraw-Hill.
- Greene, Charles N.; Adame, Everett E. Jr ; & Evert, Ronald J. (1985). *Management*.
Englewood Cliffs, N.J. : Printice-Hall.

- Guilford, John S.; & David E. Gray. (1970). *Motivation and Modern Management*. London : Harper & Row Publishers.
- Hergenharn, B.R. (1990). *An Introduction to Theories of Personality*. Englewood Cliffs, N.J. : Prentice-Hall.
- Houle, Cyril O. (1961). *The Inquiring Mind*. Madison : University of Wisconsin Press.
- Jackson, Phillip W.; & Henriette, M. (1967). Lahaderne, Scholastic Success and Attitude Toward School in a Population of Six Graders. *Journal of Educational Psychology*. 58 : 15-18.
- Jone, John G.; & Grieneeks, Lanrabeth. (1973, January). Measure of Self - Perception as Predictors of Scholastic Achievement. *The Journal of Educational Research*. 63 : 203-210.
- Kelly, Karen E.; & Houston, Ken B. (1985). Type A Behavior in Employed Women : Relation to Work, Marital, and Leisure Variable, Social Support, Stress, Tension, and Health. *Journal of Personality and Social Psychology*. 48(4) : 1067.
- Kendler, Howard. (1963). *Basic Psychology*. New York : Appleton Centary, Crofts Company.
- Khan, S.B. (1969). Affective Correlates of Academic Achievement. *Journal of Educational Psychology*. 60 : 216-221.
- Kleiwer, Wendy; & Weidner, Gerdi. (1987). Type A Behavior and Aspiration : A Study of Parents and Children's Goal Setting. *Developmental Psychology*. 23(2) : 204-209.
- Lamm, Halmet; & Rolf, W. (1967). Schmidt and Gisela Trommsdoff. "Sex and Social Class as Determinant of Future Orientation (Time Perspective) an Adolescents". *Journal of Personality and Social*. 54(3) : 317-326.
- Lovell, R.B. (1980). *Adult Learning*. New York : John Wiley & Sons, Inc.
- Luthan, Fred. (1989). *Organizational Behavior*. New York : Mc Graw-Hill.
- Mead, Robert D. (1971). Future Time Perspective of College Students in America And India. In *Experimental Social Psychology*. V.7. pp. 249-293. New York : Academic Press.
- Morstain, Barry R.; & Smart, Jone C. (1974). Reasons for Participation in Adult Education Courses : A Multivariate Analysis of Group Differences. *Adult Education*. 24(2) : 83-89.

- Nation Institute for Adult Education. (1970). Adequacy of Provision. *Adult Education*. 42(6).
- Organ, Dennis W.; & Hamner, Clay W. (1982). *Organizational Behavior*. Plano Texas : Business Publications.
- Robinson, Charles Loe. (1971, August). Future Time Perspective in Non - Incarcerated Juvenile Delinquents. *Dissertation Abstracts International*. 32(2) : 1225-B.
- Rose, Jerry D. (1971). *Introduction of Sociology*. U.S.A. : Rand Mc Nally & Company.
- Samuel, William. (1981). *Personality*. New York : McGraw - Hill.
- Scheibe, Karl E. (1970). *Belief and Values*. U.S.A. : Rinehart and winston Inc.
- Schunk, Dale H. (1981, February). Modeling and Attributional Effects on Children's Achievement : A Self - Efficacy Analysis. *Journal of Educational Psychology*. 73 : 93-105.
- Strube; et al. (1987). Type A Behavior Pattern and Self Evaluation of Abilities; Empirical Tests of the Self Appraisal Model. *Journal of Personality and Social Psychology*. 52(5) : 956-974.
- Wlodkowski, Raymond John. (1973, September). The Effect of Dissonance as They Relate to Student Expectancy and Teacher Support Characteristics. *The Journal of Educational Research*. 67 : 23-28.
- Wright, D. (1975). *The Psychology of Moral Behavior*. Middlessex : Penquin Books Ltd.

ภาคผนวก

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง ขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

เรียน ผู้เข้าร่วมการวิจัยทุกท่าน

เนื่องด้วยดิฉัน นางสาวอังสนา สารเจนตร นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กำลังดำเนินการวิจัย เรื่อง “ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเลือกเรียนในคณะครุศาสตร์ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันราชภัฏจันทรเกษม กรุงเทพมหานคร” จึงใคร่ขอความร่วมมือจากท่านในการตอบแบบสอบถาม ซึ่งท่านสามารถแสดงความรู้สึกหรือความคิดเห็นได้อย่างอิสระ คำตอบของท่านไม่มีข้อใดถูกหรือผิด และไม่มีผลกระทบต่อการเรียนแต่อย่างใด ในการตอบแบบสอบถามนี้ ท่านไม่ต้องลงชื่อของท่านไว้ คำตอบทั้งหมดจะเก็บไว้เป็นความลับ ไม่มีการเปิดเผยให้ผู้อื่นทราบ

คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม

แบบสอบถามมีทั้งหมด 6 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัว

ตอนที่ 2 แบบสอบถามบุคลิกภาพ

ตอนที่ 3 แบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียนในคณะครุศาสตร์

ตอนที่ 4 แบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคต

ตอนที่ 5 แบบสอบถามความศรัทธาต่อสถาบันที่ศึกษา

ตอนที่ 6 แบบสอบถามแรงจูงใจในการเลือกเรียนในคณะครุศาสตร์

ผู้วิจัยขอความกรุณาให้ท่านตอบให้ตรงกับความรู้สึกและความคิดเห็นของท่านมากที่สุด และโปรดตอบให้ครบทุกข้อ

ขอขอบคุณที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามครั้งนี้

นางสาวอังสนา สารเจนตร

นิสิตปริญญาโท วิชาเอกจิตวิทยาการศึกษา

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัว

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามด้านข้อมูลส่วนตัวของท่าน เมื่ออ่านข้อความแล้วโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน () หรือเติมข้อความในช่องว่างให้สมบูรณ์

1. เพศ () ชาย
() หญิง

2. โปรแกรมวิชา () ปฐมวัย
() การประถมศึกษา
() จิตวิทยาและการแนะแนว
() เทคโนโลยีและนวัตกรรม

3. อาชีพของผู้ปกครอง () รับราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ
() เกษตรกร
() ธุรกิจส่วนตัว
() พนักงานบริษัท
() อาชีพอื่นๆ โปรดระบุ

4. รายได้ของครอบครัว บาท / เดือน

5. ในการเลือกเรียนในคณะครุศาสตร์ ท่านคำนึงถึงความต้องการของตลาดแรงงาน
() มาก
() ปานกลาง
() น้อย

ตอนที่ 2 แบบสอบถามบุคลิกภาพ

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้ประกอบด้วยข้อความเกี่ยวกับกิจกรรมในชีวิตประจำวัน เมื่ออ่านข้อความแล้ว โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องทางขวามือช่องใดช่องหนึ่งเพียงช่องเดียว ที่ตรงกับสิ่งที่ เป็นจริงที่สุดในตัวท่าน ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับสิ่งที่ เป็นจริงของท่านมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับสิ่งที่ เป็นจริงของท่านมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับสิ่งที่ เป็นจริงของท่านบ้างและไม่ตรงกับสิ่งที่ เป็นจริงของท่านบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับสิ่งที่ เป็นจริงของท่านน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับสิ่งที่ เป็นจริงของท่านน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
1	เมื่อท่านมีนัด ท่านชอบไปถึงที่นัดหมายก่อนเวลา					
2	ท่านรู้สึกโมโห ถ้ามีคนมาขัดจังหวะในขณะที่ท่านไม่สามารถทำสิ่งที่ท่านตั้งใจไว้ได้					
3	ท่านคิดว่าเวลาช่างผ่านไปรวดเร็วจนไม่สามารถทำสิ่งที่ท่านตั้งใจไว้ได้					
4	ท่านรู้สึกว่าเป็นการเสียเวลา ถ้าต้องไปรอซื้อของจากร้านค้าที่มีลูกค้าแน่น					
5	ท่านจะรู้สึกไม่สบายใจ ถ้างานของท่านดำเนินไปอย่างล่าช้า					
6	ท่านเป็นคน que เริ่มต้ นทำสิ่งใดแล้ว ต้องทำให้เสร็จ					

ข้อที่	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
7	ท่านรู้สึกว่าคุณต้องทำสิ่งต่างๆ อย่างรวดเร็วเพื่อแข่งกับเวลา					
8	ท่านคิดว่าคนรอบข้างทำงานไม่ถูกใจท่าน					
9	ท่านรู้สึกว่าท่านอยากทำกิจกรรมให้เสร็จโดยเร็วเท่าที่จะทำได้					
10	ท่านรู้สึกหงุดหงิดที่ต้องเข้าคิวเพื่อรอรับบริการ เช่น ที่ธนาคาร ที่ทำการไปรษณีย์ เป็นต้น					
11	ท่านไม่ชอบให้มีใครหรืออะไรมาขัดจังหวะการทำงานของท่าน					
12	ท่านรู้สึกทนไม่ได้ ถ้าต้องทำงานร่วมกับคนที่ทำงานอย่างขี้ไปที่					
13	เพื่อนๆ ส่วนใหญ่เห็นว่าท่านเป็นคนจริงจังกับการเรียน					
14	ท่านเป็นคนที่ไม่ยอมเสียเวลาเพื่อฟังคนอื่นพูดเพื่อเจอ					
15	ถ้าท่านต้องฟังคนที่พูดไม่รู้จบ ท่านจะรู้สึกทนไม่ได้					
16	ท่านชอบทำงานที่ท่านรับผิดชอบให้เสร็จก่อนกำหนดเวลา					
17	เมื่อท่านกำลังฟังคนพูดเรื่องไร้สาระ ท่านจะรู้สึกเบื่อและหาทางเลี้ยวออกมา					
18	ท่านเป็นคนทำที่ทำกิจกรรมต่างๆ ด้วยความรวดเร็ว ว่องไว					
19	เมื่อท่านต้องทำสิ่งต่างๆ ซ้ำซาก ท่านจะรู้สึกหงุดหงิด					

ข้อที่	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
20	ท่านมีความกระตือรือร้นในการทำงาน					

ตอนที่ 3 แบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียนในคณะครุศาสตร์ ด้านความคิด

คำชี้แจง เมื่ออ่านข้อความแล้ว โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องทางขวามือช่องใดช่องหนึ่ง เพียงช่องเดียว ที่ตรงกับความคิดของท่านมากที่สุด ดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความคิดของท่านมากที่สุด
เห็นด้วย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความคิดของท่านมาก
ไม่แน่ใจ	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความคิดของท่านบ้างและไม่ตรงกับความคิดของท่านบ้าง
ไม่เห็นด้วย	หมายถึง	ข้อความนั้นไม่ตรงกับความคิดของท่านมาก
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	หมายถึง	ข้อความนั้นไม่ตรงกับความคิดของท่านมากที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
1	การเรียนในคณะครุศาสตร์ช่วยพัฒนาการศึกษาได้ดี					
2	ผู้ที่เรียนจบคณะครุศาสตร์หางานทำได้ยาก					
3	วิชาเอกของท่านสามารถนำมาประยุกต์ใช้ได้กับการดำเนินชีวิตประจำวัน					
4	วิชาเอกของท่านให้ความรู้ด้านการทำงานร่วมกับผู้อื่น					

ข้อที่	ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง
5	การเรียนในคณะครุศาสตร์ทำให้ ท่านมีบุคลิกภาพดีขึ้น					
6	ท่านไม่ต้องการเรียนในคณะ ครุศาสตร์เพราะเป็นคณะที่ไม่มี ความสำคัญ					
7	การเรียนในคณะครุศาสตร์ช่วย พัฒนาเยาวชนได้ดี					
8	วิชาเอกของท่านไม่มีความสำคัญ มากกว่าวิชาอื่นๆทั่วไป					
9	วิชาที่เรียนในคณะครุศาสตร์ไม่มี ประโยชน์ต่อการดำรง ชีวิตประจำวันของท่าน					
10	วิชาเอกของท่านช่วยให้ท่านรู้จัก การปรับตัว					
11	วิชาเอกของท่านไม่ช่วยพัฒนา ความรู้ด้านการทำงานร่วมกับ ผู้อื่น					
12	การเรียนในคณะครุศาสตร์ไม่มี คุณค่าต่อชีวิตของท่าน					
13	ท่านคิดว่าวิชาที่เรียนในคณะ ครุศาสตร์สามารถนำมาประยุกต์ ในสาขาวิชาอื่นได้					

ด้านความรู้สึก

คำชี้แจง เมื่ออ่านข้อความแล้ว โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องทางขวามือช่องใดช่องหนึ่ง
เพียงช่องเดียว ที่ตรงกับความรู้สึกของท่านมากที่สุด ดังนี้

มากที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกของท่านมากที่สุด
มาก	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกของท่านมาก
ปานกลาง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกของท่านบ้างและไม่ตรงกับ ความรู้สึกของท่านบ้าง
น้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกของท่านน้อย
น้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกของท่านน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1	ท่านสนใจที่จะเรียนรู้เกี่ยวกับวิชาที่เรียนในคณะครุศาสตร์					
2	ท่านไม่ชอบเรียนวิชาชีพครู					
3	เมื่อถึงชั่วโมงเรียน ท่านเบื่อหน่าย ง่วงนอน ไม่อยากเรียน					
4	ท่านเบื่อหน่ายที่จะต้องเรียนวิชาเอก เพราะมีเนื้อหาซ้ำซาก					
5	ท่านรู้สึกสนุกในการเรียนในคณะครุศาสตร์					
6	ท่านไม่ชอบการฝึกสอน					
7	ท่านไม่ชอบกิจกรรมต่างๆที่ต้องใช้ทักษะการฝึกปฏิบัติงานทางด้านวิชาชีพ					
8	ท่านต้องการให้มีการสัมมนาหลักสูตรทางสาขาวิชาการศึกษา					

ข้อที่	ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
9	ท่านไม่มั่นใจในการฝึกสอน					
10	ท่านไม่ชอบเป็นผู้นำในการฝึกกิจกรรมต่างๆ					
11	ท่านชอบหาความรู้เกี่ยวกับวิชาที่เรียน					
12	ท่านชอบเรียนวิชาเอกเพราะเนื้อหาที่น่าสนใจ					
13	ท่านสนใจบทความเกี่ยวกับวิชาที่เรียน					
14	ท่านชอบกิจกรรมต่างๆในการเรียนการสอนของคณะครุศาสตร์					
15	ท่านไม่ชอบแสดงความคิดเห็นในการเรียน					
16	คณะครุศาสตร์เป็นคณะที่น่าเรียนมาก					

ด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม

คำชี้แจง เมื่ออ่านข้อความแล้ว โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องทางขวามือช่องใดช่องหนึ่ง
เพียง

ช่องเดียว ที่ตรงกับพฤติกรรมที่เคยเกิดขึ้นหรืออาจเกิดขึ้นในอนาคตของท่าน ดังนี้

เป็นประจำ	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับพฤติกรรมที่เคยเกิดขึ้นหรืออาจเกิดขึ้น ในอนาคตของท่านทุกครั้ง
บ่อยครั้ง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับพฤติกรรมที่เคยเกิดขึ้นหรืออาจเกิดขึ้น ในอนาคตของท่านบ่อยมากแต่ไม่ทุกครั้ง
บางครั้ง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับพฤติกรรมที่เคยเกิดขึ้นหรืออาจเกิดขึ้น ในอนาคตของท่านบ้างและไม่ตรงกับพฤติกรรมที่เคยเกิด ขึ้นหรืออาจเกิดขึ้นในอนาคตของท่านบ้าง
นานๆครั้ง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับพฤติกรรมที่เคยเกิดขึ้นหรืออาจเกิดขึ้น ในอนาคตของท่านน้อยครั้ง
น้อยครั้งที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับพฤติกรรมที่เคยเกิดขึ้นหรืออาจเกิดขึ้น ในอนาคตของท่านน้อยครั้ง จนเกือบจะไม่เกิดขึ้นเลย

ข้อที่	ข้อความ	เป็น ประจำ	บ่อยครั้ง	บางครั้ง	นานๆ ครั้ง	น้อย ครั้ง ที่สุด
1	ท่านมักหาความรู้เพิ่มเติม เกี่ยวกับวิชาที่เรียน					
2	ท่านไม่มีความกระตือรือร้น ในขณะที่เรียน					
3	ท่านมักนำความรู้ที่ได้จากการ เรียนไปใช้ในชีวิตประจำวัน					
4	ท่านไม่เคยอ่านข่าวเกี่ยวกับคณะ เศรษฐศาสตร์					
5	ท่านไม่กล้าแสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับวิชาที่เรียน					

ข้อที่	ข้อความ	เป็นประจำ	บ่อยครั้ง	บางครั้ง	นานๆครั้ง	น้อยครั้งที่สุด
6	ท่านอาสาเป็นผู้ออกไปนำเสนอหน้าห้อง					
7	ขณะเรียนท่านชอบคิดเรื่องอื่นๆที่ไม่เกี่ยวกับการเรียน					
8	ท่านมักค้นคว้าเพิ่มเติมเกี่ยวกับวิชาที่เรียน					
9	ในการทำงานกลุ่ม ท่านไม่กล้าออกไปนำเสนอหน้าห้อง					
10	ท่านไม่สนใจศึกษาเรื่องที่เกี่ยวข้องกับวิชาที่เรียนตามสื่อต่างๆ					
11	ท่านซักถามอาจารย์ผู้สอนอยู่เสมอในการเรียน					
12	ท่านไปถึงห้องเรียนก่อนเวลา					
13	ท่านไปถึงห้องเรียนเมื่อการเรียนการสอนเริ่มไปแล้ว					

ตอนที่ 4 แบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคต

คำชี้แจง เมื่ออ่านข้อความแล้ว โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องทางขวามือช่องใดช่องหนึ่งเพียงช่องเดียว ที่ตรงกับข้อเท็จจริงของท่านมากที่สุด ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของท่านมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของท่านมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของท่านบ้างและไม่ตรงกับข้อเท็จจริงของท่านบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของท่านน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของท่านน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
1	ด้านการคาดการณ์ไกลและ ด้านการตัดสินใจ ท่านตั้งใจศึกษาเล่าเรียน เพื่อนำ ความรู้เป็นพื้นฐานในการ ประกอบอาชีพ					
2	ผู้ปกครองเป็นผู้ตัดสินใจเลือก อาชีพให้ท่าน					
3	ท่านคำนึงถึงการประกอบอาชีพ ในอนาคต					
4	ท่านไม่คิดถึงอนาคตเพราะเป็น สิ่งที่ยังมาไม่ถึง					
5	ท่านศึกษาสถานการณ์ในสังคม ปัจจุบันก่อนที่จะตัดสินใจเลือก เกี่ยวกับการศึกษาต่อ					
6	ท่านตัดสินใจเลือกอาชีพตาม เพื่อน					
7	ท่านไม่สนใจศึกษาเกี่ยวกับอาชีพ ที่จะเลือกในอนาคต					
8	ท่านพิจารณาอาชีพหลายๆอาชีพ ก่อนตัดสินใจเลือกอาชีพใดอาชีพ หนึ่ง					
9	ท่านควรเลือกอาชีพให้เหมาะสม กับความสามารถของตนเอง					
10	ท่านศึกษารายละเอียดของ สาขาวิชานั้นก่อนที่จะเลือกศึกษา ต่อ					
11	ท่านควรเลือกอาชีพให้เหมาะสม กับความสนใจของตนเอง					

ข้อที่	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
1	ด้านการแก้ปัญหาและด้านการวางแผน เมื่อมีปัญหาในการเรียน ท่านต้องหาวิธีการที่จะจัดการเกี่ยวกับปัญหานั้นให้สำเร็จ					
2	ท่านมักปล่อยให้ปัญหาที่เกิดขึ้นในการเรียนคลี่คลายไปเองโดยไม่หาทางแก้ไข					
3	ท่านไม่พยายามแก้ปัญหาในขณะที่ฝึกปฏิบัติงานทางด้านวิชาชีพ					
4	ท่านพยายามทบทวนบทเรียนเมื่อท่านไม่เข้าใจ					
5	ท่านเรียนควบคู่กับทำงานเพื่อให้มีรายได้ช่วยเหลือครอบครัว					
6	ท่านวางแผนเกี่ยวกับอาชีพในอนาคตไว้แล้ว					
7	ท่านเลือกอาชีพที่ต้องการก่อนแล้วจึงจะหาแนวทางปฏิบัติเพื่อนำไปสู่อาชีพนั้น					
8	ท่านรอให้เรียนจบก่อน จึงจะคิดเกี่ยวกับการประกอบอาชีพ					
9	ท่านไม่มีแผนการเกี่ยวกับอนาคตหลังจากสำเร็จการศึกษา					
10	ท่านทบทวนสิ่งต่างๆที่ผ่านมาเพื่อวางแผนแก้ปัญหาในอนาคต					
11	ท่านไม่ติดตามข่าวและข้อมูลเกี่ยวกับงานอาชีพ สำหรับการเตรียมตัวประกอบอาชีพ					

ข้อที่	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
1	ด้านการรู้จักเลือกที่จะกระทำ การรอคอยและด้านความ เพียรพยายามในปัจจุบันเพื่อ ประสบความสำเร็จในชีวิต ท่านพยายามฝึกทักษะเกี่ยวกับ อาชีพที่สนใจ					
2	ท่านหางานอื่นทำไปก่อนเพราะ ไม่มีความอดทนที่จะรอการเรียก ตัวเพื่อบรรจุเข้าทำงาน					
3	ท่านไม่เคยเรียนรู้งานที่จะใช้ ประกอบอาชีพในอนาคต					
4	ท่านไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคที่ เกิดขึ้นดังสุภาษิตที่ว่า “ความ พยายามอยู่ที่ไหน ความสำเร็จ อยู่ที่นั่น”					
5	ท่านเบื่อหน่ายที่จะรอคอยงานที่ ท่านต้องการ					
6	ท่านพยายามเรียนรู้งานที่จะ ประกอบอาชีพในอนาคต เพื่อให้ ประสบความสำเร็จในชีวิต					
7	ท่านพยายามหาโอกาสเรียนต่อ ในระดับสูง เพื่อที่จะได้ทำงานที่ มั่นคงในอนาคต					
8	ท่านยอมทนลำบากในการเรียน เพื่อให้สำเร็จตามเป้าหมาย					
9	ท่านไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคเมื่อไม่ ประสบความสำเร็จในการเรียน					

ข้อที่	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
10	ท่านยอมทนลำบากในการฝึกปฏิบัติงาน เพื่อให้สำเร็จตามเป้าหมาย					

ตอนที่ 5 แบบสอบถามความศรัทธาต่อสถาบันที่ศึกษา

คำชี้แจง เมื่ออ่านข้อความแล้ว โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องทางขวามือช่องใดช่องหนึ่งเพียงช่องเดียว ที่ตรงกับความรู้สึกของท่านมากที่สุด ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกของท่านมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกของท่านมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกของท่านบ้างและไม่ตรงกับความรู้สึกของท่านบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกของท่านน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกของท่านน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
1	ท่านคิดว่าคณาจารย์ในสถาบันนี้มีความรู้ความสามารถเป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไป					
2	ท่านเลือกศึกษาในสถาบัน โดยมิได้คำนึงถึงเกียรติภูมิของสถาบัน					
3	ท่านคิดว่าสถาบันแห่งนี้มีบทบาทต่อการพัฒนาการศึกษาเป็นอย่างมาก					

ข้อที่	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
4	สถาบันแห่งนี้ควรปรับปรุงบรรยากาศที่ส่งเสริมการเรียนรู้					
5	สถาบันแห่งนี้มีการจัดการศึกษาได้มาตรฐานสูง					
6	คนส่วนใหญ่ยังไม่รู้จักชื่อเสียงของสถาบันแห่งนี้					
7	สถาบันขาดความพร้อมในการจัดอาจารย์ผู้สอนที่ทรงคุณวุฒิ					
8	สถาบันไม่มีส่วนช่วยในการสร้างสรรค์ความเจริญแก่สังคม					
9	สถาบันมีสภาพแวดล้อมที่ดี					
10	ท่านรู้สึกเป็นเกียรติที่จะได้เป็นนักศึกษาของสถาบันแห่งนี้					
11	ท่านยอมรับในชื่อเสียงของสถาบันแห่งนี้					
12	ท่านเต็มใจที่จะนำความรู้ความสามารถไปใช้เพื่อชื่อเสียงของสถาบัน					
13	ท่านยอมเสียสละความสุขบางส่วน เพื่อประโยชน์ของสถาบัน					

ตอนที่ 6 แบบสอบถามแรงจูงใจในการเลือกเรียนในคณะครุศาสตร์

คำชี้แจง เมื่ออ่านข้อความแล้ว โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องทางขวามือช่องใดช่องหนึ่งเพียงช่องเดียว ที่ตรงกับความรู้สึกของท่านมากที่สุด ดังนี้

มากที่สุด	หมายถึง	ท่านมีแรงจูงใจจากเหตุผลในข้อนั้นในระดับมากที่สุด
มาก	หมายถึง	ท่านมีแรงจูงใจจากเหตุผลในข้อนั้นในระดับมาก
ปานกลาง	หมายถึง	ท่านมีแรงจูงใจจากเหตุผลในข้อนั้นในระดับปานกลาง
น้อย	หมายถึง	ท่านมีแรงจูงใจจากเหตุผลในข้อนั้นในระดับน้อย
น้อยที่สุด	หมายถึง	ท่านมีแรงจูงใจจากเหตุผลในข้อนั้นในระดับน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1	ด้านการพัฒนาตนเอง <u>ท่านเลือกเรียนในคณะครุศาสตร์</u> <u>เพราะ</u> ต้องการเพิ่มพูนความรู้					
2	ต้องการพัฒนาความสามารถที่มี อยู่ให้มากที่สุด					
3	ต้องการมีความรู้ทัดเทียมเพื่อน					
4	ต้องการเพิ่มวุฒิทางการศึกษา					
5	มีโอกาสเรียนต่อในระดับที่สูงขึ้น เช่น ระดับปริญญาโท					
6	ต้องจบการศึกษาระดับปริญญา ตรีเป็นอย่างน้อย จึงมีความรู้ เพียงพอ					
7	ต้องการมีโอกาสก้าวหน้าในชีวิต					
8	รู้สึกด้อยกว่าผู้อื่น ถ้าจบ การศึกษาต่ำกว่าระดับปริญญา ตรี					
9	เพื่อเพิ่มศักยภาพของตนเอง					

ข้อที่	ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1	ด้านสังคม <u>ท่านมาเรียนในคณะครุศาสตร์</u> <u>เพราะ</u> ต้องการให้เป็นที่ยอมรับของ บุคคลอื่น					
2	ต้องการเข้าสังคมได้					
3	ต้องการเข้าร่วมกิจกรรมได้ หลากหลาย					
4	ไม่อยากล่าหลัง					
5	สามารถเข้าร่วมกิจกรรมของ สังคมได้ทุกโอกาส					
6	ต้องการมีเพื่อนเพิ่มมากขึ้น					
7	เป็นที่ยกย่องของคนทั่วไป					
8	ได้สร้างชื่อเสียงให้แก่วงศ์ตระกูล					
9	ทำให้ได้รับเกียรติจากคนรอบข้าง					
10	มีความรู้ก้าวหน้าทันการเปลี่ยนแปลง ของสังคม					
11	ต้องการปรับตัวให้เข้ากับสังคม					
1	ด้านอาชีพ <u>ท่านมาเรียนในคณะครุศาสตร์</u> <u>เพราะ</u> ต้องการพัฒนาตนเองให้ก้าวหน้า ในอาชีพ					
2	เป็นอาชีพที่ทำรายได้ดี					
3	วิชาที่เรียนเป็นที่ต้องการของ ตลาดแรงงาน					
4	ต้องการมีอาชีพที่มั่นคงก้าวหน้า					

ข้อที่	ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
5	เมื่อเรียนจบแล้ว สามารถหางานทำได้					
6	ต้องการมีรายได้เพิ่มขึ้น					
7	มีโอกาที่จะเพิ่มทักษะทางอาชีพให้สูงขึ้น					
8	นำไปประกอบอาชีพอิสระได้					
1	<u>ด้านอิทธิพลจากบุคคลอื่น</u> <u>ท่านเลือกเรียนในคณะครุศาสตร์</u> <u>เพราะ</u> เพื่อนชักชวนให้มาศึกษาต่อ					
2	สอบเข้าศึกษาต่อได้โดยไม่ยากนัก					
3	มีความสนใจในสาขานี้อยู่แล้ว					
4	ญาติพี่น้องสนับสนุนให้มาศึกษาต่อ					
5	ได้รับคำแนะนำจากอาจารย์ของสถาบันแห่งนี้ให้มาศึกษาต่อ					
6	ได้รับการชักชวนจากบุคคลที่ประกอบอาชีพในสาขานี้ ซึ่งท่านมีความประทับใจ					
7	อาจารย์ที่เคยสอนในระดับมัธยมศึกษาแนะนำให้มาเรียนต่อ					
8	ศิษย์เก่าของสถาบันแห่งนี้แนะนำให้มาเรียนต่อ					
9	รุ่นพี่ในระดับมัธยมศึกษาแนะนำให้มาเรียนต่อ					
10	รุ่นพี่ที่กำลังเรียนอยู่ในสถาบันแห่งนี้ ชักชวนให้มาเรียนต่อ					

ขอขอบคุณนักศึกษาทุกท่านที่กรุณาตอบแบบสอบถาม

ตาราง 7 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อของแบบสอบถามบุคลิกภาพ

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1	3.392
2	2.949
3	2.346
4	2.642
5	2.882
6	3.834
7	6.208
8	2.788
9	3.226
10	2.868
11	3.463
12	2.969
13	4.677
14	3.299
15	3.740
16	3.771
17	2.508
18	4.328
19	2.419
20	3.464

ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .7684

ตาราง 8 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อของแบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียนใน
คณะครุศาสตร์

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1	3.051
2	2.205
3	5.196
4	3.811
5	4.374
6	5.555
7	3.108
8	5.125
9	6.743
10	6.245
11	6.743
12	6.682
13	4.116
14	4.082
15	3.331
16	3.810
17	3.395
18	2.797
19	4.430
20	4.231
21	2.996
22	2.990
23	2.622
24	2.739
25	4.044
26	2.513
27	3.939
28	2.754
29	4.228
30	4.128

ตาราง 8 (ต่อ)

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
31	3.695
32	2.635
33	3.118
34	2.555
35	4.006
36	5.787
37	2.969
38	4.522
39	3.122
40	4.006
41	3.826
42	3.149

ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .7376

ตาราง 9 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อของแบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคต

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1	3.111
2	2.868
3	5.435
4	5.734
5	2.434
6	4.700
7	7.967
8	2.712
9	7.359
10	8.237
11	8.954
12	6.276
13	5.270
14	4.775
15	3.368
16	3.277
17	4.992
18	3.007
19	3.081
20	6.105
21	4.128
22	6.105
23	3.928
24	3.368
25	8.981
26	4.159
27	3.052
28	9.242
29	5.205
30	8.799
31	7.066

ตาราง 9 (ต่อ)

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
32	6.299

ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .8975

ตาราง 10 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อของแบบสอบถามความศรัทธาต่อสถาบันที่ศึกษา

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1	4.070
2	2.931
3	2.996
4	2.746
5	3.615
6	2.569
7	3.414
8	2.835
9	4.797
10	5.020
11	4.564
12	4.398
13	3.638

ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .7605

ตาราง 11 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อของแบบสอบถามแรงจูงใจในการเลือกเรียนใน
คณะครุศาสตร์

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1	3.518
2	4.382
3	5.774
4	4.378
5	2.825
6	4.143
7	4.684
8	3.407
9	5.435
10	3.480
11	4.128
12	4.064
13	3.671
14	4.571
15	3.517
16	4.874
17	5.447
18	5.377
19	5.599
20	4.108
21	6.697
22	3.939
23	2.969
24	5.443
25	3.615
26	3.583
27	3.437
28	2.889
29	3.360
30	3.060

ตาราง 11 (ต่อ)

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
31	3.422
32	2.384
33	2.307
34	3.175
35	3.163
36	3.000
37	3.052
38	3.192

ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .8990

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล

นางสาวอังสนา สารเนตร

วันเดือนปีเกิด

4 มีนาคม 2507

สถานที่เกิด

โรงพยาบาลวชิระ กรุงเทพมหานคร

สถานที่อยู่ปัจจุบัน

18/152 ถนนนวมินทร์ แขวงคลองจั่น เขตบางกะปิ

กรุงเทพมหานคร 10240 โทร 0-2374-7087

ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน

พยาบาลวิชาชีพ

สถานที่ทำงานปัจจุบัน

ห้องผ่าตัด โรงพยาบาลเทพธารินทร์ กรุงเทพมหานคร

โทร 0-2240-2727 ต่อ 2308-2309

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2526

มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนบางกะปิ

กรุงเทพมหานคร

พ.ศ. 2530

ปริญญาตรี วิทยาศาสตร์บัณฑิต (พยาบาลและผดุงครรภ์)

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ อำเภอหาดใหญ่

จังหวัดสงขลา

พ.ศ. 2547

ปริญญาโท การศึกษามหาบัณฑิต

(วิชาเอกจิตวิทยาการศึกษา)

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กรุงเทพมหานคร